

ஞானம்

கலை இலக்கியச் சஞ்சிகை

190

சிறுகதைகள்

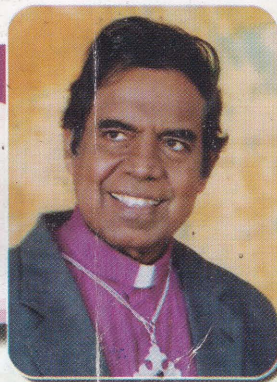
- ◆ எஸ்.ஐ. நாசர்கனி (பரிசுக் கதை)
- ◆ ஆசி கந்தராஜா
- ◆ சு. கருணாநிதி

கட்டுரைகள்

- ◆ இப்னு அஸ்மத்
- ◆ எஸ். கருணானந்தராஜா
- ◆ சீனா. உதயகுமார்

விலை : ரூபா 100/=

பன்முக ஆளுமைபடைத்த பேராயர் எஸ்.ஜெபநேசன்

தரமான தங்க நகைகளுக்கு....

Nagalingams Jewellers

Designers and Manufacturers of
22kt Sovereign Gold
Quality Jewellery

101, Colombo Street, Kandy.
Tel: 081 - 2232545

CENTRAL ESSENCE SUPPLIERS

Suppliers to Confectioners & Bakers

Dealers in all kinds of Food Essences,
Food Colours, Food Chemicals,
Cake Ingredients Etc.

76B, Kings Street, Kandy.

Tel: 081 - 2224187, 081 - 2204480, 081 - 4471563

ஒளி:16
சுடர்:10
190

பகிர்தலின் மூலம் வீரவும் ஆழமும் பெறுவது ஞானம்!

வெள்ளத்தின் பெருக்கைப்போல் கலைப்பெருக்கும்
கவிப்பெருக்கும் மேலவாயின்,
பள்ளத்தில் விற்றந்திருக்கும் குருடவரல்லாம்
விழிபெற்றுப் பதவிகொள்வர்.

ஆசிரியர் குழு

ஆசிரியர், ஸ்தாபகர் : தி. ஞானசேகரன்
இணை ஆசிரியர் : ஞானம் ஞானசேகரன்
நிர்வாக ஆசிரியர் : ஞா. பாலச்சந்திரன்

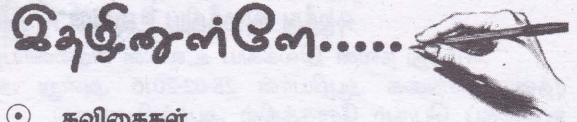
தொடர்புகளுக்கு

தொ.பேசி. ☞ 0094-11-2586013
0094-77-7306506
தொ.நகல் ☞ 0094-11-2362862
இணையம் ☞ www.gnanam.info
www.gnanam.lk
தளம். ஞானம். இலங்கை
மின்னஞ்சல் ☞ editor@gnanam.info
editor@gnanam.lk
அஞ்சல் ☞ 3B-46th Lane, Colombo-6,
Sri Lanka
வங்கி விபரம் ☞ T. Gnanasekaran
Acc. No. - 009010344631
Hatton National Bank,
Wellawatha Branch.
Swift Code : HBLILKLX
(மணியோடும்மூலம் சந்தா அனுப்பு
பவர்கள் வெள்ளவத்தை தபாற்
கந்தோரில் மாற்றக்கூடியதாக
அனுப்புதல் வேண்டும்)
சந்தா விபரம் ☞ Sri Lanka

ஒரு வருடம் : ரூ 1,000/=
ஆறு வருடம் : ரூ 5,000/=
ஆயுள் சந்தா : ரூ 20,000/=

ஒரு வருடம்	
Australia (AU\$)	50
Europe (€)	40
India (Indian Rs.)	1250
Malaysia (RM)	100
Canada (\$)	50
UK (£)	40
Singapore (Sin. \$)	50
Other (US \$)	50

- ☞ ஞானம் சஞ்சிகையில் பிரசுரமாகும் படைப்புக்களின் கருத்துகளுக்கு அவற்றை எழுதிய ஆசிரியர்களே பொறுப்பானவர்கள்.
- ☞ புகைபெயரில் எழுதுபவர்கள் தமது சொந்தப் பெயர், தொலைபேசி எண், முகவரி, ஆகியவற்றை வேறாக இணைத்தல்வேண்டும்.
- ☞ பிரசுரத்திற்குத் தேர்வாகும் படைப்புகளைச் செவ்வப்படுத்த ஆசிரியருக்கு உரிமையுண்டு.
- ☞ படைப்புகள் கணினியில் தட்டச்சு செய்யப்பட்ட மின்னஞ்சலில் அனுப்பப்படவேண்டும்.

○ கவிதைகள்	
எம். ஜெயராமசர்மா	09
எஸ். முத்துமீரான்	18
ஷெல்லிதாசன்	26
த. ஜெயசீலன்	30
வினோ வரதன்	43
நீலா பாலன்	46
○ கட்டுரைகள்	
ச.லலீசன்	03
இப்னு அஸுமத்	12
எஸ். கருணானந்தராஜா	21
சீனா உதயகுமார்	28
○ சிறுகதைகள்	
எஸ். ஐ. நாகூர்கனி	06
ஆசி கந்தராஜா	15
சு. கருணாநிதி	24
○ ஈழத்தவரின் சமகால நூல் வெளியீடுகள்	
என். செல்வராஜா	32
○ கண்டீடன் கைலாசம் (பயண இலக்கியம்)	
லண்டன் அம்பி	38
○ பத்தி	
பேரா. துரை மனோகரன்	47
கே.ஜி.மகாதேவா	50
○ சமகால கலை இலக்கிய நிகழ்வுகள்	
கே. பொன்னுத்துரை	53

சாஹிநீதியரத்னா செங்கை ஆழியானின் மறைவு ஈழத்து இலக்கிய உலகின் ஈடுசெய்ய இடியாக பேரிழப்பு!

ஈழத்து நவீன இலக்கிய உலகின் ஈடுசெய்ய இலக்கியவாதியாகத் திகழ்ந்த சாஹிநீதியரத்னா செங்கை ஆழியான் 28-02-2016 அன்று அமரரானார் என்ற செய்தி ஈழத்து இலக்கிய உலகைப் பெரும் சோகத்தில் ஆழ்த்தியுள்ளது.

அரை நூற்றாண்டுக்கும் மேலாகத் தனது இலக்கியப் படைப்புகளாலும் இலக்கியச் செயற்பாடுகளாலும் ஈழத்து இலக்கிய உலகினை வளம்படுத்தியவர் செங்கை ஆழியான். ஏறத்தாழ 185 சிறுகதைகளையும் 45 நாவல்களையும், 15 குறுநாவல்களையும், 9 புனைவுசாராக் கட்டுரை நூல்களையும் எழுதிய இவர், தனது இலக்கியப் படைப்புகளுக்காக ஐந்துக்கும் மேற்பட்ட தடவைகள் சாஹிநீதிய விருதினைப் பெற்றவர்.

செங்கை ஆழியான் ஐம்பதுக்கும் மேற்பட்ட வானொலி நாடகங்களை எழுதியுள்ளார். இவரது “யானை” என்ற நாவல் The Beast என்ற தலைப்பில் ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டது. காட்டாறு நாவல் “வனமத கங்க” என்ற மகுடத்தில் சிங்களத்தில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. “இரவு நேரப்பயணிகள்” என்ற சிறுகதைத் தொகுப்பு “ராத்திரி நொன சாய்” என்ற மகுடத்தில சிங்களத்தில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. இவரது ‘வாடைக்காற்று’ நாவல் சினிமாப் படமாக எடுக்கப்பட்டது என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. செங்கை ஆழியானின் படைப்புகளை ஆய்வுசெய்து இதுவரை ஐந்து மாணவர்கள் தமது பல்கலைக்கழகப் பட்டப்படிப்பை நிறைவுசெய்துள்ளனர் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

செங்கை ஆழியான் பல தொகுப்பு நூல்களை வெளிக்கொணர்ந்துள்ளார். ‘சம்பந்தன் சிறுகதைகள்’, ‘மறுமலர்ச்சிச் சிறுகதைகள்’, ‘முன்னோடிச் சிறுகதைகள்’, ‘சிரித்திரன் சுந்தரின் நானும் எனது கார்ட்டூன்களும்’, ‘ஈழகேசரிச் சிறுகதைகள்’, ‘முனியப்பதாசன் சிறுகதைகள்’, ‘புதுமைலோலன் சிறுகதைகள்’, ‘மல்லிகைச் சிறுகதைகள்’, ‘சிங்களச் சிறுகதைகள்’ என்பன இவற்றுள் அடங்கும்.

செங்கை ஆழியானின் ஆய்வு நூல்களாக ஈழத்தவர் வரலாறு, நல்லைநகர் நூல், யாழ்ப்பாண அரச பரம்பரை, Jaffna Dynasty, ஈழத்துச் சிறுகதை வரலாறு, சுருட்டுக் கைத்தொழில் என்பன வெளிவந்துள்ளன. மகாவம்சத்தை தமிழில் மொழிபெயர்ப்புச் செய்துள்ளார். யாழ்ப்பாணதேசம், பூதத்தம்பி என்னும் சிறிய நூல்களும் இவரால் எழுதப்பட்டுள்ளன.

இலக்கியத்துறையில், யாழ் இலக்கிய வட்டத்தின் ஆரம்பகால உறுப்பினராகவும், அதன் தலைவராகவும், இலங்கை இலக்கியப் பேரவையின் தலைவராகவும், தமிழ் எழுத்தாளர் ஒன்றியத்தின் தலைவராகவும் பதவி வகித்துள்ளார். இலக்கியக் கலாநிதி பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளையின் நினைவாக வழங்கப்படும் சம்பந்தர் விருதுக்குழுவின் இணைப்பாளர், கனக செந்தி கதாவிருது அமைப்பின் பணிப்பாளர், நாவேந்தன் நினைவு விருது அமைப்பின் இணைப்பாளர் என கலை இலக்கிய இயக்க சக்தியாக இயங்கிவந்துள்ளார்.

செங்கை ஆழியான் ஓர் புவியியற்பட்டதாரி. என்ற வகையில், ஐம்பதுக்கும் மேற்பட்ட புவியியல் நூல்களை மாணவர்களுக்கென எழுதியுள்ளார்.

ஈழத்து எழுத்தாளர்களில் அதிக படைப்புகளைத் தந்தவர், அதிக இலக்கியச் செயற்பாடுகளில் ஈடுபட்டவர், அதிக உயர் பதவிகளை வகித்தவர், அதிக கல்விச் செயற்பாடுகளில் ஈடுபட்டவர் செங்கை ஆழியான்.

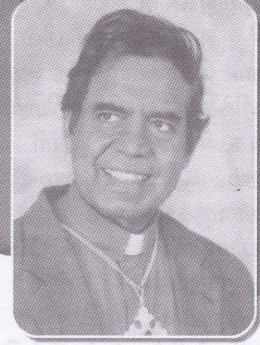
புதிய எழுத்தாளர்கள் பலர் தமது ஆற்றல்களை இனங்கண்டு வெளிக்கொணர செங்கை ஆழியான் ஓர் உந்துசக்தியாகச் செயற்பட்டார். ஞானம் சஞ்சிகையில் ‘ஈழத்து இலக்கிய நம்பிக்கைகள்’ என்ற மகுடத்தில் சிலகாலம் புதிய எழுத்தாளர்களை அவர் அறிமுகம் செய்தமையையும் இங்கு குறிப்பிடுதல்வேண்டும்.

ஞானம் சஞ்சிகையின் செங்கை ஆழியான் மிக நெருங்கிய தொடர்பினைப் பேணிவந்தார். ஞானம் சஞ்சிகையின் வளர்ச்சிக்கு அவரது பங்களிப்பு பெரிதும் உதவியது. அவர் பல தரமான சிறுகதைகளையும் கட்டுரைகளையும் ஞானம் சஞ்சிகையில் எழுதியுள்ளார். அத்தோடு, அவரது புனைகதை இலக்கியம்: அறிவோம், கற்போம், படைப்போம்’ என்ற கட்டுரைத் தொடர் மற்றும் சிறுகதை எழுதுவோம்’ என்ற கட்டுரைத் தொடர் ஆகியன ஞானம் சஞ்சிகையில் வெளிவந்தன. அதேபோன்று செங்கை ஆழியானின் ‘நேர்காணல்’ தொடரும் ஞானத்தில் வெளிவந்தது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. ஞானம் சஞ்சிகை நடத்திய சிறுகதைப்போட்டிகள் சிலவற்றிற்கும் அவர் நடுவராகக் கடமையாற்றியுள்ளார்.

செங்கை ஆழியானின் மறைவால் வாடும் அன்னாரது குடும்பத்தினருக்கும் இலக்கிய நெஞ்சங்களுக்கும் ஞானம் தனது ஆழ்ந்த அனுதாபங்களைத் தெரிவிப்பதோடு அன்னாரது ஆத்மா சாந்தியடையப் பிரார்த்திக்கிறது.

பன்முக ஆளுமைபடைத்த பேராயர் எஸ்.ஜெபநேசன்

நடமாடும் பல்கலைக்கழகம் என ஈழத்துக் கல்விமான்களால் புகழப்படும் சிறப்பிற்குரியவர் பேராயர் கலாநிதி எஸ்.ஜெபநேசன். அவரது குறுநகையையும் நாவில் வந்துதிக்கும் தண்டமிழ்ச் சுவையையும் ஆங்கில அழகையும் அனுபவித்தவர்கள் பாக்கியசாலிகளே. புலம் பெயரக்கூடிய வாய்ப்புக்கள் இருந்தபோதும் தாயக மண்மீதான பற்றுதலுடன் யாழ். சுண்டிக்குளியில் வாழும் பேராயர் தற்போது அகவை எழுபத்தைந்தைக் கடந்திருக்கிறார்.

பிறப்பும் ஆளுமை உருவாக்கமும்

பேராயரின் பிறப்பிடம் சாவகச்சேரி ஆகும். 1940 ஆம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் 28 ஆம் திகதி நாராயணபிள்ளை சாமுவேல் சுப்பிரமணியம் - அலிஸ் கனகம்மா தம்பதியரின் மகனாகப் பிறந்த இவர் சாவகச்சேரி அமெரிக்க மிஷன் தமிழ்க்கலவன் பாடசாலையில் தனது கல்வியை ஆரம்பித்து டிறிபேர்க் கல்லூரியில் தொடர்ந்தார். அங்கு எஸ்.எஸ்.சி. வகுப்பு வரை கற்றார். தனது பதினைந்தாவது வயதில் வட்டுக்கோட்டை யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியில் உயர்தரம் பயிலச் சென்றார். அங்கு பெற்ற அனுபவங்கள் அவரை வாழ்வின் உன்னத நிலைகளுக்கு இட்டுச் சென்றன. அங்கு பயின்ற போது வரலாறு தனக்குப் பிடித்த பாடமாகத் திகழ்ந்தது என்கிறார்.

பேராயரின் தந்தையார் தமிழ்ப்புலமை பெற்ற ஆசிரியர், அருட்தந்தையாகத் திகழ்ந்தவர். அதிபராகவும் பணியாற்றியுள்ளார். தாயார் புலமை மிக்க ஆங்கில ஆசிரியர். இதனால் இரு மொழி ஆளுமை இலகுவில் கைகூடப் பெற்றார். இத்தகைய பின்புலங்களுடன் பேராதனைக்குச் சென்றமையால் அங்கு பல்வேறு திறன்களை இலகுவாகக் கற்கும் வாய்ப்புப் பெற்றார். தமிழ், வரலாறு, பொருளியல் ஆகிய பாடங்களைப் புகழ் பூத்த பேராசான்களிடம் பயின்றும் புகழ் பூத்த சகபாடிகளுடன் கற்றும் பட்டதாரியானார். இத்தகைய பின்புலங்கள் இறையருளால் வாய்க்கப்பெற்றமையே பேராயர் என்ற பெரும் மனிதரின் ஆளுமை உருவாக்கத்திற்கான அடிப்படை ஆகும்.

ச.லவீசன்

பிரதி அதிபர்,

கோப்பாய் ஆசிரியர் கலாசாலை

ஆசிரியப்பணி

கண்டியில் உள்ள புனித அந்தோனியார் கல்லூரி, வட்டுக்கோட்டை யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி என்பவற்றில் ஆசிரியப் பணிபுரிந்து பின்

யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியின் ஆசிரியராக, துணைஅதிபராக, அதிபராகச் சிறப்புறப் பணியாற்றினார். 19ஆம் நூற்றாண்டுக் கல்வி வளர்ச்சியில் யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி கொண்டிருந்த ஆளுமை சிறப்பானது. அமெரிக்க மிசனறிமாரின் ஆளுமைக் களமாக அக்கல்லூரி திகழ்ந்தமையால் இன்றும் அப்பெருமை நிலைநாட்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றது.

பேராயர், தமிழ்ப்புலமை மிக்கவர். தமிழ் முதுமாணி மற்றும் தமிழில் கலாநிதி பட்டங்களுக்கு அமெரிக்க மிசனறிமார் தமிழ் இலக்கியத்தில் ஏற்படுத்திய செல்வாக்கைக் கருவாகக் கொண்டு ஆய்வு செய்தார். இதுவே பின்னாட்களில் அவரை “19ஆம் நூற்றாண்டின் அதிகாரம் மிக்க குரல்” என மாணவர்களால் அடையாளப்படுத்தப்படக் காரணமாயிற்று.

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தின் பேரவை உறுப்பினராகவும், தமிழ்த்துறையின் வருகை விரிவுரையாளராகவும் பல்கலைக்கழக முதுகலைமாணி மற்றும் கலாநிதிப் பட்ட ஆய்வாளர்களுக்கான மேற்பார்வையாளராகவும் பல தளங்களில் பணிபுரியும் வாய்ப்புப் பெற இவரது தமிழ் மற்றும் ஆங்கிலம் சார்ந்த சமதையான புலமையே அடிப்படையாகும். இவரது வழிகாட்டலில் முதுமாணி மற்றும் கலாநிதிப் பட்டங்களைத் தொடர்ந்தவர்கள் மற்றும் தொடர்பவர்கள் தங்கள் துறைசார்ந்து பிரகாசிப்பவர்களாக உள்ளனர்.

தமிழ் மீது கொண்ட காதலால் 1982 ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் வட்டுக்கோட்டை யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியில் பாரதிவிழாவைக் கொண்டாடுவதற்கு ஏற்பாடு செய்தார். இவ்விழா வட இலங்கையில் புகழ் பெற்ற தமிழ்விழாவாகத் திகழ்கின்றது. இந்தியாவில் இருந்து அறிஞர்கள் வந்து பங்கேற்றுச் செல்லுமளவிற்கு இதன் வியாபகம் உள்ளது. இவ்விழாவைத் தொடர்ந்து முன்னெடுத்தமைக்காக பாரதியார் அறக்கட்டளைக் குழுவினரால் பேராயர் விருது வழங்கிக் கௌரவிக்கப்பட்டுள்ளார் என்பதுவும் இங்கு சுட்டிக்காட்டத்தக்கது.

இல்லறம்

வேம்படி மகளிர் கல்லூரியின் மேலைத்தேய இசை ஆசிரியையாகப் பணியாற்றிய சீதா விமலலக்ஷ்மியை 1969 இல் தன்

வாழ்க்கைத்துணையாகக் கரம்பற்றினார். நிர்மலீன், கீதாஞ்சலி என இரண்டு பெண்பிள்ளைகள் இவர்களுக்குச் செல்வங்களாக உள்ளனர். பேராயரின் குடும்பத்தினர் அவுஸ் திரேலியாவிற்குப் புலம்பெயர்ந்து இனிதே வாழ்கின்றனர். தாய்மணமீதுள்ள சுகத்தினால் பேராயர் தன் மனைவியுடன் யாழ்ப்பாணத்தில் விருப்புடன் வாழ்கின்றார். இக்குடும்பம் யாழ். மண்ணிற்கெனத் தம்மாலான ஆங்கிலப் போதனை, மேலைத்தேய இசைப் போதனை மற்றும் தமிழியல் சார்ந்த பணிகளைச் செய்துகொண்டிருக்கின்றது.

இறைபணி

1989 இல் தென்னிந்தியத் திருச்சபையின் உதவிக்குருவாக அபிஷேகிக்கப்பெற்ற பேராயர் 1993 இல் அத்திருச்சபையின் பேராயராகச் சென்னையில் வைத்துத் திருநிலைப்படுத்தப்பட்டார். தொடர்ந்து 2005 ஆம் ஆண்டுவரை அத்திருச்சபையின் பேராயராகப் பணியாற்றினார். இருப்பினும் பேராயர் எஸ்.ஜெபநேசனின் இளைப்பாறுகைக்குப் பின் அச்சபை இரண்டுபட்டமை துரதிஷ்டமே. பேராயராகப் பணியாற்றிய காலம் ஆயுதப் போராட்டம் கூர்மை பெற்றிருந்த காலமாகும். தமிழ் உணர்வாளரான பேராயர் தமிழ் மண்ணின் குரலாகவும் விளங்கினார்.

அரசியற்பணி

பேராயரின் குடும்பம் தமிழரசுக் கட்சி சார்ந்தது. இவரது தந்தை தமிழரசுக் கட்சியின் தீவிர பற்றாளர். பேராயருக்குத் தந்தை செல்வா, தாய்வழி உறவினராக அமைந்தமையும் தலைவர் அ.அமிர்தலிங்கம் அயலவராக வாய்த்தமையும் கட்சி மீதான நம்பிக்கை ஈர்ப்புக்கு அடித்தளங்களாக அமைந்தன. 2000 ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் தந்தை செல்வா அறக்கட்டளையின் தலைவராகப் பேராயர் செயற்பட்டு வருகின்றார். வரலாறு சார்ந்து ஆண்டு மாதம் திகதியுடன் என்ன சம்பவம் இடம்பெற்றது என்று கூறக்கூடிய தெளிவும் அரசியல் சார்ந்த பொதுநிலை ஞானமும் கைவரப்பெற்றமையால் தமிழ்த்தலைவர்கள் பலர் பேராயரிடம் ஆலோசனை பெற்றுச் செயற்படுவதை வழக்கமாக்கிக் கொண்டுள்ளனர்.

நூலாக்கம்

பேராயர் இதுவரை பத்துக்கும் மேற்பட்ட நூல்களை எழுதியுள்ளார். இவற்றுள் இரு நூல்கள் ஆங்கிலத்தில் அமைந்துள்ளன.

- அமெரிக்க மிஷனும் இலங்கையில் தமிழ் வளர்ச்சியும் (1983).
- வண. டானியல் பூவர் வாழ்க்கை வரலாறு (1989)
- பேராயர் சபாபதி குலேந்திரன் வாழ்க்கை வரலாறு (1990)
- யாழ்ப்பாணத்து கிறிஸ்தவ கலைஞர்களும் கீர்த்தனங்களும் (1994)
- American Mission Seminary and Modern Education in Jaffna (2002)
- புதியதும் பழையதும் (2002)
- நினைத்துப் பார்க்கின்றேன் (2002)
- வட்டுக்கோட்டை செமினரியும் தமிழர் சிந்தனைப் போக்கில் ஏற்பட்ட மாற்றங்களும் (2008)
- கண்டதும் கேட்டதும் (2015)
- தமிழ் மாணவர்களுக்கு ஆங்கில இலக்கிய வரலாறு (அச்சில்)
- எழுத்தாளர் டானியலின் “கானல்” நாவலை ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்த்துள்ளார். இது தற்போது அச்சமைப்புக்குட்பட்டுள்ளது.

நூல் : **தடம் பதித்த தமிழ்த் தேசியம்**

ஆசிரியர் : **பேராசிரியர் சி. க. சிற்றம்பலம்**

பதிப்பு : **சித்திரை 2015**

விலை : **ரூபா 500/=**

தமிழ்த் தேசியத்திற்குத் தடம் பதித்தவர் தந்தை செல்வநாயகம். அவரோடு விசுவாசகமாக இணைந்து செயற்பட்ட தளபதிகளும் அவர்கள் பின்வந்த போராளிகளும் ஆற்றிய பங்களிப்பினால் இன்று தமிழர் பிரச்சினை ஐக்கிய நாடுகள் சபையைச் சென்றடைந்துள்ளது மட்டுமின்றி இப்பிரச்சினையை நியாய பூர்வமான வழியில் தீர்த்து வைக்கும் பாரிய பொறுப்பும் சர்வதேசத்திடம் ஒப்படைக்கப் பட்டுள்ளது. இந்த வரலாற்றை விபரிக்கும் இந்நூல், முன்னர் வீரகேசரியில் தொடர்கட்டுரையாக வெளிவந்து பலரது பாராட்டையும் பெற்றது. சிறப்பான வரலாற்று நூல். தொடர்புகளுக்கு: பேராசிரியர் சி. க. சிற்றம்பலம், அராலி தெற்கு, அராலி.

இவைதவிரத் தனது வாழ்க்கை வரலாற்றை “தொடரும் ஆன்மீகக் கல்விசார் பயணம்” என்ற பெயரில் (2010) (2010) வெளியிட்டுள்ளார்.

யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி சஞ்சிகையின் ஆசிரியராக 1977 தொடக்கம் 1992 வரை செயற்பட்டுள்ளார். இலங்கையின் முதற் தமிழ்ப் பத்திரிகையாகிய உதய தாரகையின் ஆசிரியராக 1992 தொடக்கம் 2005 வரை செயற்பட்டுள்ளார்.

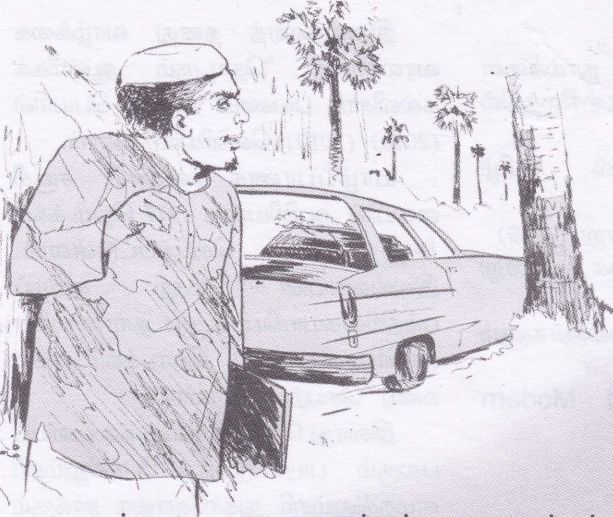
இவரது தெள்ளு தமிழ் நடையைப் பலரும் பாராட்டுவர். பேச்சிலும்சரி எழுத்திலும்சரி நுகர்வோரை ஈர்க்கும் மொழிநடையைக் கையாளும் புலமை பேராயருக்குக் கைவந்த கலையாகும்.

நிறைவாக...

ஈழத் தமிழ்மண்ணின் உன்னத கல்வியாளனாகத் திகழும் பேராயர் ஜெபநேசன் தமிழ் இலக்கிய ஆங்கில இலக்கிய உறவுப் பாலமாகவும் இந்து கிறிஸ்தவ சமயங்களுக்கான நட்புறவுப் பாலமாகவும் விளங்குகின்றார். இவற்றைக் கௌரவிக்கும் வகையில் திருநிலையினரும் பொது நிலையினரும் இணைந்து 2015 மார்ச்சு மாதத்தில் யாழ்ப. சென்ஜோன்ஸ் கல்லூரியில் பவளவிழா எடுத்து மகிழ்ந்தனர். இவ்விழாவில் கிறிஸ்தவ இந்து சமயத் தலைவர்களும் அபிமானிகளும் அரசியலாளர்களும் மண்டபத்தை நிறைத்தனர். யாழ்பாணத்தில் இருந்து வெளிவரும் தமிழ்ப் பத்திரிகைகள் பேராயர் சிறப்பு மலராக அன்று ஒரு பக்கத்தை ஒதுக்கி மதிப்பளித்தன. பேராயர் ஜெபநேசனின் பன்முகப் பணிகள் தொடர்ந்தும் சிறப்புறப் பிரார்த்திப்போம்.

□□□

வந்தாரை வாழ வைக்கும் - வரலாற்றுப் புகழ் மணக்கும் தலைநகரின் இதய இடமாம் வாழைத்தோட்டப் பகுதியின் தொடர் மாடி வீடொன்றிலிருந்து, வருடங்கள் பல கடந்தாலும், வலி மாறாத ஒரு வரலாற்றுக் குற்றத்திற்கு இலக்காகிப் போன ஓர் அதிபரின் ஜனாஸா - அதாவது பிரேதம் தன் முடிவுரைக்காகப் பயணிக்கப் போகிறது.

ஆம்... ஒரு ஜனாஸா நல்லடக்கத்திற்காக இறுதி யாத்திரைப் போகப் போகிறது. எங்கே போகிறது?

ஒரு நீண்ட வேனில், ஜனாஸாவை சுமந்திருக்கும் சந்தூக் ஏற்றப்படுகிறது. சந்தூக்கின் இரு புறங்களிலும் இவ்விருவராக நால்வர், முன் ஆசனத்தில் சாரதியுடன் இன்னொருவர், ஆக அறுவர் வேனில் ஏறிக் கொள்ள, வேன் பயணிக்கத் துவங்கியது. விரைந்தோடிச் செல்கிறது... அங்கே, கூடியிருந்தோரில் இருபது பேர்வரை ஒன்றி பஸ் ஒன்றில் ஏறிட, அது வேனைப் பின்தொடர்கிறது.

வழமையாகவே கொழும்பில் முஸ்லிம்களின் இறுதி யாத்திரை மாளிகாவத்தைக்கோ - குப்பியாவத்தைக்கோ - அன்றி ஜாவத்தைக்கோ மேற்கொள்ளப்படுவதுண்டு. வட் கொழும்பு முஸ்லிம்கள் மாதம்பிட்டி மையவாடிக்கு ஜனாஸாவை தோளில் தூக்கிச் செல்வர். ஆனால் -

இந்த அதிபரின் ஜனாஸா - அதாவது ஓய்வநிலை கண்ட முன்னாள் அதிபர் முனாஸ் பிரின்ஸிபல்லின் ஜனாஸா - வேனில் ஏற்றப்பட்டதே

யாழ்ப்பணத்துக்குரியது

சேதல அருத்தாணி
கலாபுஜ்ஜஸ் எஸ்.ஐ. ராஜ்ரத்

விரைந்தோடிச் செல்கிறதே பேலியா கொடையையும் அது கடந்தல்லவா செல்கிறது. போகும்பிடம் வெகு தூரமோ? “பொன்னுலகு” மிகு தூரமோ?

அக்கம் பக்கம் நின்ற வாழை வாரிசுகள் கண்ட காட்சிகளை பற்றியும் - சுற்றியும் விண்டனர், மென்றனர், உண்டனர்.

சுமார் மூன்று மணிநேரமாக அமைதியாக விரைந்தோடிய வேன், சற்றே இளைப்பாற புத்தளத்திற்கு முன்னால் இருக்கும் மதுரங்குளி சந்தி கடந்த - சந்தடி முடிந்த ஹோட்டலொன்றின் முன்புறத்தே நின்றது. ஓம்னி பஸ்ஸும் ஓய்வை விழைந்து களைப்புத்தீர், வேன் அருகே ஒதுங்கியது. ஜனாஸாவை மட்டும் வேனினுள் வைத்துவிட்டு, மற்ற அனைவரும் ஹோட்டலினுள் நுழைந்தனர். உள்ளத்து சோகத்தை உடற்சோர்வு கெஞ்சியதா? அஞ்சியதா? அல்லது மிஞ்சியதா?

வெளியே நின்ற ஹோட்டல் முதலாளி வேளை நெருங்கி, ஜன்னல் கண்ணாடியை நகர்த்தி உள்ளே நோட்டமிட்டார். பச்சை நிறத்து சில்க் புடவை போர்த்திய - மல்லிகைச் சரம் சுற்றி மணம் வீச - ஒரு சந்தூக் வேனினுள் இருந்தது.

இறந்து போனவர் யாராக இருக்கும்? எந்த ஊரிலுள்ள ஜனாஸா இது? எந்த ஊருக்குக் கொண்டு செல்கின்றனர்? என வினாக்கள் முதலாளி மனத்தில் முகிழ்க்க, பலமான சிந்தனை அவர் வதனத்தில் வரிக் கோடிட, மீண்டும் பழைய இடத்திற்கு வந்து நின்று கொண்டார்.

சற்றைக்கெல்லாம் ஜனாஸா மனிதரின் எதிர்வீட்டுக்காரர் தேநீர் அருந்திய பின், முதல் நபராக வெளியே - ஹோட்டல் முதலாளி அருகே வந்தார்.

“யாருடைய ஜனாஸா இது? ஜனாஸாவை எங்கே கொண்டு போகிறீர்கள்?” எனக் கேட்டார் ஹோட்டல் முதலாளி வந்தவரிடம்.

இந்த இரு வினாக்களுக்கிடையே ஒரு கதையல்ல. ஒரு வரலாற்றின் வெட்டுமுகமே தொட்டும் தொடாமலும் கண்சிமிட்டுவதை யாரறிவார்?

அதென்ன.. வரலாற்றின் வெட்டுமுகம்?

நேற்று முந்தாம் நாள்போல இருக்கிறது.

கிட்டத்தட்ட இருபத்தைந்து வருடங்களுக்கு

முன்னம் - 1990 அக்டோபர் 30ஆம் நாள் பட்டப் பகல் எட்டிப் பார்க்கத் தயாராகும் முற்பகல் வேளை - வெய்யிலின் விளைவால் யாழ் மண்ணே வெளிச்சமாகியிருந்த நன்னாள் - சூரியனை பாம்பு கவ்வியதோ என ஐயுறும்படியாக, இருள் கவியத் துவங்கிய கரிய நாள் - பன்னெடுங்காலமாக பைந்தமிழின் ஒரு பக்கமாக - யாழ் மண்ணின் மறுபக்கமாக வாழ்ந்த முஸ்லிம்களை இரு மணி நேர அவகாசத்தில் சிறு கும்பலொன்று ஆயுத முனையில் தூரத்திவிட்ட துரோகக் கடலின் ஒரு துளி, இந்த முனாஸ் பிரின்ஸிபல்.

“எத்தலம் போனாலும் புத்தளம் போகாதே” என்பர். ஆனால் - அத்தளமே புகலிடம் தந்து அரவணைத்து, தூரத்தப்பட்ட யாழ் மைந்தர்கள் சிலரை, இன்னும் பலர், வேறு எங்கெங்கோ சென்றனர். ஆம். நாட்டின் நாலாப் புறங்களுக்கும் தத்தம் மன - பண வசதிக்கேற்ப சிதறிப் போயினர். “எங்கள் நாட்டிலும் இன்னொரு பாலஸ்தீனம் சிதறிக் கிடக்கிறது” என, நம் நாட்டு பைந்தமிழ்ப் பாவலன் ஒருவன் புதுக்கவிதை பாடியது போல, யாழ் முஸ்லிம்கள் சிதறி - சின்னாபின்னமாகி - சீர்கெட்டு - சீரழிந்து போயினர். அன்னவர்களின் அடிமட்ட சகோதரர்கள் சிலர், பிரதான நகர்களின் தெருக்களில் பஞ்சைகளாய் - பராரிகளாய் - பரதேசிகளாய் இன்னும் - இப்போதும் சுற்றித் திரிகின்றனரே-என்னே கொடுமை!

நம் முனாஸ் பிரின்ஸிபல் படித்தவரல்லவா? பண்பான ஆசிரியரல்லவா? அதிபராக உயர்ந்து, ஓய்வு நிலை கண்ட அனுபவ சுமைதாங்கியல்லவா? அந்த வயதிலும் ஐந்து பாகங்களும் ஒரே புத்தகமாக வெளிவந்திருக்கும் கல்கி கிருஷ்ணமூர்த்தியின் “பொன்னியின் செல்வன்” நாவலை பத்தாவது தடவையாக தன் வீட்டு ஈஸிச்செயரில் அமர்ந்து, காலையுணவை உண்ட களைப்புத் தீர், வாசித்துக் கொண்டிருந்த வேளையில்தான் அந்தத் தூரத்தும் செய்தி தூரத்தில் கேட்டது, ஊர் பரபரப்பானது. என்ன? ஏது? என்றறிய, வந்தியத்தேவன் வல்லவரையனை இடையில் விட்டு தெருவுக்கு வந்தவர்தான்,

“தெருகூட, இனி அதில் நிற்கக்கூட இடமில்லை, சொந்தமில்லை” என்று சொல்லுமாப்போல் தூரத்திவிட்டதால், புத்தளத்திற்கு வந்து, நல்லவர் ஒருவரின் வீட்டுத்

தோட்டத்தில் ஒதுங்கி, நாளாவட்டத்தில் வீட்டுரிமையாளர் தந்த நோட்டுரிமையில் ஓலைக் குடிசையைக் கட்டி, புத்தனுபவம் பூக்க, புலம்பெயர் வாழ்வை புதிதாகத் துவங்கினார், முனாஸ் பிரின்ஸிபல். தன் மூத்த மகன் ரம்னாஸ், மூன்றாண்டுகளுக்கு முன்னம் தன் வகுப்புத் தோழன் பாலேந்திரனுடன் வெளிநாடு சென்றவன், இப்போது சவிட்ஸர்லாந்தில் தொழில் பார்க்கிறான். கரிய நாள் சம்பவத்திற்குப் பிறகு - உரிய பணி இதுவென கடமை தழுவிய பொறுப்புணர்ந்து, அவன் அனுப்பி வைத்த சிறு தொகையில் விரலுக்கேற்ற வீக்கம் போல ஒரு வாழ்க்கையை அமைத்து, மனைவி நல்லாள் ஜொஹராம்மாள், சபைதா - வாஹிதா என்னும் இரு பருவமெய்திய மகள்களுடன் அடக்கமாகக் காலத்தைத் தள்ளிக் கொண்டு போகிறார். இதற்கு பிரின்ஸிபல் யாழ் மண்ணில் பெற்ற அனுபவம் தழுவிய பக்குவம் கைகொடுக்கிறது என்பதே உண்மை!

கருப்பையில் சிசுவக்கும் - கல்லுக்குள் தேரைக்கும் உணவளிக்கும் வல்லமை கொண்ட இறைவன், தன் குடும்பத்துக்கு உண்ண உணவும், குந்த ஏதோ இல்லிடமும் தந்திருப்பதில் மகிழ்ச்சிதான். என்றாலும் - “அது” போல இல்லையே என்ற அதிருப்தி பிரின்ஸிபலின் உள்ளத்திலும் ஊஞ்சலாடிக் கொண்டே இருக்கிறது.

“வானத்திற்குக் கீழே வீட்டைக் கட்டிப்பட்டோம். இனி மழைக்குப் பயந்தும் பயனில்லை. வெய்யிலுக்குப் பயந்தும் பிரயோசனமில்லை. வாழ்ந்துதான் ஆகணும்” என்று பக்கத்து வீட்டு இஸ்மாயில் காக்கா சதாவும் சொல்லும் யதார்த்த வரிகளை, இந்த முனாஸ் பிரின்ஸிபலும் அடிக்கடி நினைத்துப் பார்ப்பார். என்றாலும் அவரது இதயத்தின் ஓரத்தில் “அந்தக் குறை” இருந்தே வந்தது. அது என்ன...?

“காலமும் புயலும் மனிதனுக்காகக் காத்திருப்பதில்லை” என ஆங்கிலத்தில் ஒரு பழமொழியுண்டே! அதுபோல காலம் முனாஸ் பிரின்ஸிபலுக்காகக் காத்திருக்கவில்லை. ஒரே ஓட்டம்! அந்த ஓட்டத்தின் வேகத்தில் என்னென்னவோ நடந்தேறிவிட்டன.

தங்கைமார் இருவரையும் கரைசேர்க்காமல், தான் தனக்கொரு வழியை பார்ப்பதில்லை என்பதில், மூத்தவன் ரம்னாஸ் உறுதியாக

இருந்ததால், தன்னிரு பெண் பிள்ளைகளையும் கரை சேர்ப்பதில் முனாஸ் பிரின்ஸிபல் மும்முரமாகவும் - கண்ணும் கருத்துமாகவும் இருந்தார். மீன் பிடிக்கும் நோக்கில் கரையில் குந்திவிட்டால், மிதப்பில் கவனக் குறைவாக இருக்கலாமா? “பொறுப்புணர்ந்து நடக்கும் பிரின்ஸிபல்” என்று கல்வி வட்டாரத்தில் பெயர் பெற்றவராயிற்றே! ஆரிய கூத்தாடினாலும் காரியத்தில் கண்ணாயிருக்க வேண்டுமென, தனது சக ஆசிரியர்களுக்கு அடிக்கடி ஆலோசனை கூறி, “வேலை வாங்கும் சமர்த்தர்” தன் வாழ்வில் கோட்டை விடுவாரா?

“குன்றா உழைப்பும் குறையா முயற்சியும் - என்றும் எதையும் சாதிக்கும்” என்பதற்கொப்ப, தன்னிரு பெண் பிள்ளைகளான சபைதாவுக்கும் - வாஹிதாவுக்கும் கொழும்பில் சொந்தக் கடை வைத்து வியாபாரஞ் செய்யும் இரு கண்ணியமான இளைஞர்களைப் பேசி - மகன் அனுப்புவதில் சிறுக சிறுக ஒதுக்கி வந்த சேமிப்பில் - காணும் காணாததற்கு தன்னிடம் பயின்ற “முழிப்பான” ஓரிரு பழைய மாணவர்களின் உதவியில் விஷயத்தை முடித்து விட்டார். யாழ் மண்ணின் மைந்தரல்லவா... எடுத்த காரியத்தை தொடுத்து முடிப்பதில் மகா.. மகா கெட்டிக்காரர் நம்ம முனாஸ் பிரின்ஸிபல்!

தன்னிரு மகள்களுக்கும் யாழ் மண்ணின் மைந்தர்களைத்தான் மணாளர்களாக அடைய விழைந்தார். ஆனால் - அது மட்டும் கைகூடவில்லை. மனிதன் நினைப்பதுதான் நடப்பதில்லையே! கொழும்பில் சபைதாவுக்கும், மலையகத்தில் கண்டியில் வாஹிதாவுக்கும் மணவினை அமைந்தது. ஆனால், இருவரது குடும்பங்களும் நீண்டகாலமாக கொழும்பிலேயே வாழ்பவர்கள். கொழும்பு மயமாகவே மாறிவிட்டவர்கள். ஊர் எதுவானாலும் பேர் கெடாமல் பெருமையோடு வாழும் குடும்பங்களின் குலக் கொழுந்துகள்.

என்ன இருந்தாலும் - தன்னிடம் பயின்ற எவ்வளவோ பழைய மாணவர்கள் இருந்தும், தனக்கு மருகர்களாக “யாழ்ப்பாணத்தவர்”கள் அமையவில்லையே என்ற ஆதங்கம், ஒரு குறையாக அதிபரின் உள்ளத்தில் இருக்கவே செய்தது. ஆனால் “அதை” வெளிக்காட்டிக் கொள்ளாத ஆமையானார்; ஊமையானார்.

எமைப்பார்த்து நுகைத்துவிடு !

இலக்கியங்கள் இலக்கணங்கள் எவ்வளவு படித்தாலும் தலைக்கணங்கள் போகாமல் தடுமாறி நிற்கும்பலர் இருக்கின்றார் எய்மிடத்தில் என்கிணக்குங் வேளையிலே இலக்கியமும் இலக்கணமும் எமைப்பார்த்து நுகைத்துவிடும் !

பட்டங்கள் பலபெற்றுப் பண்புதனைப் பறக்கவிட்டு துட்டகுணம் மிக்கோராய் தும்மையற்று நிற்குமவர் பட்டங்கள் அத்தனையும் வட்டமிட்டு வாஸிச்செல்லும் காகிதப் பட்டங்களுகவன்றோ கண்ணுக்குத் தெரிகிறது !

பாடுபட்டுப் படிக்கின்றார் பலபதவி வகிக்கின்றார் கூடுவிட்டுப் பாவதுபோல் குணம்மாறி நிக்கின்றார் கேடுகெட்ட செயலாற்றி கிராதகராய் மாறாமவர் பாடுபட்டுப் படித்ததெல்லாம் பயனற்றே போகிறதே !

படிப்பறியார் பலபேர்கள் பண்புணர்ந்து வாழ்கின்றார் பட்டம்பெற்ற படித்தவர்க்கோ பண்புற்றிக் கவலையில்லை மனம்போன போக்கிலவர் வாழுவெண்ணி நிற்பதனால் நயமான கல்வியினை நாசம்பண்ணி நிற்கின்றார் !

கீதையாடு குறப்படித்தும் பாதை தடுமாறுகின்றார் போதையிலே நாயுமவர் புரண்டுமே உழுகின்றார் காதினெவர் சொன்னாலும் கவனத்தில் கொள்ளாமல் மோதியே மிதிப்பதையே முழுமையாய் நம்புகின்றார் !

கற்றதனால் பயனென்ன எனக்கேட்ட வள்ளுவனார் கண்திறந்து பார்த்தவர்க்கு கருத்துரைக்க வந்ததாலும் கற்றகல்வி பட்டங்கள் காற்றிலவர் பறக்கவிட்டு காசையே அணைத்தபடி கண்ணியத்தை பாரார்கள் !

எம். ஜெயராமசர்மா

மெல்பேன் .. அவஸ்திரேலியா .

மகன் ரம்னாலோ, மன்னார் மாவட்டத்து மங்கையொருத்தியை பெற்றோரின் அனுமதியோடு வெளிநாட்டிலேயே மணந்து கொண்டான். மகனாவது வடபுலத்து மாவட்ட மங்கையொருத்தியை மணந்தானே என்பதில் நம் அதிபருக்கு ஓரளவு திருப்தி தான். இப்போது ரம்னாஸ் ஒரு ஆண் - ஒரு பெண் குழந்தைகள் இரண்டுக்கு தந்தையாவான். என்னதான் ஒரு குடும்பஸ்தனாக ரம்னாஸ் மாறி - தேறி விட்டாலும்; தன் தாய் தந்தையையும் - இரு தங்கையரையும் மறக்கவில்லை. மாதாந்தம் அனுப்பவேண்டியதை அனுப்பிவிடுவான். தந்தையின் அறிவும் - அனுபவமும் மகனிடம் ஓரளவேனும் இல்லாமல் போய்விடுமா என்ன? அடிமரத்தின் வாசம் நுனி மரத்திலும் இருக்கத்தானே செய்யும்?

மகள்மார் இருவரும் காலம் செய்த கோலத்தின் விளைவால் கொழும்பில் மணஞ் செய்து, “கொழும்பாத்தி”களாகவே மாறிவிட்டதால், கொழும்பு வாழ்க்கைப் பழக்கப்பட்டு பரிச்சயமாகி விட்டது. இதனால் இனி புத்தளத்தில் தம் பெற்றோர் ஏன் இருக்க வேண்டும்? நாளடைவில் புத்தளத்தில் கட்டிய கல்வீட்டை ஏதோவொரு விலைக்கு விற்றுவிட்டு, கொழும்புப் பக்கம் வந்துவிடலாமே. இந்த யோசனையை சுவிஸில் வாழும் அண்ணனுக்கும் சொல்லி, ரம்னாஸ் சம்மதித்து, இப்போது பிள்ளைகள் மூவரும் பெற்றோரை நச்சரிக்கலாயினர்.

நல்ல கருத்தை யார் சொன்னாலும், அதை ஏற்க வேண்டும் என்பது முனாஸ் பிரின்ஸிபலின் மனநிலை. “எப்பொருள் யார்யார் வாய் கேட்பினும் அப்பொருள் மெய்ப்பொருள் காண்பது அறிவு” என்ற குறளமுது பருகிய தமிழாசான் இவர். சொல்லவா வேண்டும்!

பிள்ளைகள் மூவரும் பெரியர்வர்களாகி - குடியும் குடித்தனமுமாக வாழ்ந்து வரும் நிலையில், பெற்றோரின் நலன் நோக்கி ஒரு மாற்று வாழ்க்கையை முன்மொழிந்தால், அதை வழிமொழிந்து வாழ்ந்து காட்டுவதுதானே பெரியோர்க்கழகு. சொந்த மண்ணையும் - சூழ்ந்து வாழ்ந்த சொந்தங்களையும் இரு மணி நேரத்தில் கைவிட்டு, மாற்று வாழ்வை கைகொண்ட

கண்ணியவான்கள் அல்லவா யாழ் முஸ்லிம்கள்! ஆயுத முனையில் அதிகாரத் தோரணையில் சொன்ன வார்த்தைக்கே வாழ்விடத்தை மாற்றி, வாழ்நிலையை மாற்றி, புதுப்புது அனுபவங்களை சந்திக்கத் தலைப்பட்டுவிட்ட முனாஸ் பிரின்ஸிபலுக்கு, தன் பிள்ளைகளின் பெருவிருப்பத்திற்காக கொழும்பு வருவது பெரிய விஷயமே அல்ல.

முன்னாள் அதிபரின் மனைவி நல்லாள் ஜொஹாராம்மாள் ஒரு பிரச்சினையே அல்ல. தன் கணவர் எவ்வழியோ, தானும் அவ்வழியே என ஒவ்வொரு நிமிடமும் நினைத்து வாழும் நெஞ்சம். இஸ்லாமிய பாரம்பரிய யாழ் குடும்பத்தில் பிறந்து வளர்ந்த பெண். தமிழாசானின் மனைவி, அதனால் பண்புநலனுக்கு ஜொஹாராம்மாள் குறைவேயில்லை.

அப்பாடா... ஒருவாறு முனாஸ் பிரின்ஸிபல் தன் இல்லக்கிழத்தியுடன் கொழும்புக்கு வந்துவிட்டார். புத்தளம் என்னதான் புகலிடம் தந்து, அரவணைத்தாலும், அதற்கான நன்றியுணர்வு நன்றாகவே அவருள்ளத்தில் குடிகொண்டிருந்தாலும், புத்தளம் யாழ்ப்பாணம் அல்ல என்றே அவரது உள்ளுணர்வு சொல்லி வருவதை யாரறிவார்?

இப்போது - கொழும்பு வாழ்க்கைக்கு புத்தளத்தை விட்டும் எழும்பி வந்து, ஆண்டுகள் இருபது ஆகிவிட்டன. கொழும்பு புறக்கோட்டை பெரிய பஸ் ஸ்டேண்டுக்கு அருகிலிருக்கும் வாழைத்தோட்டம் என்ற பகுதியில் - இந்தத் தொடர் மாடியில், முன்னாள் ஜனாதிபதி பிரேமதாஸ் புனர் நிர்மாணஞ் செய்து திறந்து வைத்த காளியம்மன் கோவிலுக்கு நேர் மேலே - முதலாம் மாடியில் இருப்பதே முனாஸ் பிரின்ஸிபலின் வீடு.

முத்தவள் சுபைதா மாமி - மாமாவோடு வெள்ளவத்தையில் வாழ்கிறாள். அவளுக்கு இரண்டு பெண் பிள்ளைகள். இளையவள் வாஹிதா மாமி - மாமாவோடு முஸ்லிம்கள் செறிந்து வாழும் புதுக்கடையில் - நீதிமன்ற நிழலில் ரஹ்மானிய்யா பள்ளிவாசலுக்கு அருகிலுள்ள பெரிய வீட்டில் வாழ்கிறாள். அவளுக்கு ஒரு ஆண் குழந்தை மட்டுமே!

இரு குடும்பத்தாரும் வாரம் தப்பாமல் சனி - ஞாயிறு தினங்களில் வாழைத்தோட்டம் வந்துவிடுவர். பெற்றோரின் அன்பைப் பரிமாறி

மகிழ்வார். இரு மருமகன்களும் முனாஸ் பிரின்ஸிபலுக்கு கிடைத்த பொக்கிஷங்கள் என்றுதான் சொல்ல வேண்டும்.

என்னதான் மன நிறைவான வாழ்க்கை வாழ்ந்தாலும், நாலு விஷயம் தெரிந்த - நல்லாசானாய், நல்ல அதிபராய் பெயர் சொல்லும்படி பணியாற்றி சிறந்த முனாஸ் பிரின்ஸிபலுக்கு ஒரு மனக்குறை இருந்தே வந்தது. அந்தக் குறையை நாலுபேர் அறிய - நாலுவிதமாகப் பேசித் திரியாவிட்டாலும், தன் மன ஆழத்தை தன் மனையாளிடம் அவ்வப்போது சொல்லியே வந்திருக்கிறார்.

தொலைக்காட்சி முன்னமர்ந்து கட்டாயம் செய்திகளைப் பார்ப்பார். தமிழ்த் திரைப் படங்களை சிறிய வயதில் - விடலைப் பருவத்தில் யாழ்ப்பாணம் வெலிங்டன் திரையரங்கில் பார்த்த நினைவுகள், இப்போதும் மங்காமலும் - மறையாமலும் தன் மனத் திரையில் ஓடினாலும், இந்த முதிய காலத்தில் முண்டியடித்து பார்க்க விரும்ப மாட்டார். ஆனாலும் - தமிழ்த் திரை இலக்கியத்தின் பல விஷயங்களில் இந்த முனாஸ் பிரின்ஸிபல் "விஷயஞானம்" உள்ளவர்.

ஒருமுறை சினிமா இதழொன்றில் உலக நாயகன் கமலஹாசன் ஒரு பேட்டியில் சொன்ன விஷயத்தை - தன் வாணாளின் குறிக்கோளாக பலமுறை சொல்லி "பழைய ஞாபகங்களில் மூழ்கிப் போவார். அந்த விஷயம்" "சொர்க்கமேயானாலும் சொந்த இடம்போல் ஆகாது" - இதுதான் அதிபரின் மன ஆசை, மனவோசை.

தமிழ்த் திரை இலக்கியத்தின் பழைய பாடல்களை விரும்பி கேட்கும் இரசிகர் நம்ம அதிபர் என்பது பலருக்குத் தெரியாது.

கவிஞர் கண்ணதாசன் எழுதி - அவரே திரையில் பாடிய "பரமசிவன் கழுத்திலிருந்து பாம்பு கேட்டது" என்ற பாடலை அடிக்கடி முணுமுணுப்பார். அதில் ஒரு வரிக்கு அழுத்தம் கொடுத்து, தனித்திருக்கையில் அவரே பாடுவார். "யாரும் இருக்குமிடத்தில் இருந்துகொண்டால், எல்லாம் செளக்கியமே கருடன் சொன்னது; அதில் அர்த்தம் உள்ளது" என்ற வரியிலுள்ள அர்த்தத்தை தன் மனவோசையாக சதாவும் ரீங்காரம் செய்வார்.

சம்பத்தில் ரம்னாஸ் தன் மனைவி - பிள்ளைகளுடன் இலங்கை வந்தான். பேரக்

குழந்தைகளை தன் பெற்றோருக்குக் கண்ணில் காட்டிவிட வேண்டும் என்றே குடும்பத்துடன் வந்திருந்தான். அந்த வார இறுதியில் - ஞாயிறு நன்னாளில் தன் இரு பெண் பிள்ளைகளும் வாழைத்தோட்டத்திற்கு வாப்பா - உம்மாவைப் பார்க்க, அண்ணன் - அண்ணி - சிறிய வாரிசு குட்டிகளை கண்டு களிப்புற வந்திருந்தனர்.

“ரம்னாஸ் இன்று நம் குடும்பத்தவர் எல்லாருமே ஒன்று கூடியிருக்கிறோம். நாம் முன்பு யாழ்ப்பாண வீட்டில் சாப்பிட்டதுபோல நிலத்தில் பாய் விரித்து, மேலே சுப்பரா விரித்து, எல்லோரும் ஒன்றாயிருந்து சாப்பிடுவோமே” என்ற தகப்பனின் பிரேரணையை எல்லாரும் ஏகமனதாக ஏற்றனர்.

இதோ எல்லோரும் நிலமமர்ந்து, நிம்மதியாக அந்த நாள் ஞாபகத்தோடு சாப்பிட்டுக் கொண்டிருக்கையில், ஆயிரம் பிறை கண்டுவிட்ட அதிபரான தகப்பன்,

“ரம்னாஸ்” நீங்க எல்லாரும் கேளுங்க... நான் ஒரு முக்கியமான விஷயத்த சொல்ரன். ஏன்ட ஒரே ஆசையும்சூட.. எனப் பீடிகை போட்டார் முனாஸ் பிரின்ஸிபல்.

எல்லோரும் அவர் முகத்தை ஏறிட்டு ஆவலுடன் பார்த்தனர். ஒரு சூரியனை எத்தனையோ கமலங்கள் பார்த்தன.

“என்னதான் அரசியல் காத்து மாறிமாறி வீசினாலும், நாம் யாழ்ப்பாணத்தவர்கள். கொழும்பில் வாழ்ந்தாலும், வேறு எங்கு வாழ்ந்தாலும், நம்ம ஓரிஜினல் அடையாளம் எப்போதும் மாறப் போவதில்லை... கொஞ்சம் இளைப்பாறி அமைதியானார், ஆயிரம் பிறை கண்டவர்.

மீண்டும் தொடர்கிறார்...

“சூழ்நிலையின் கைதியான நாம், எங்கே - எப்படி வாழ்ந்தாலும் நம்ம பூர்வீகத்தை -ஆரம்பத்தை மறக்கக்கூடாது. நாம் யாழ்ப்பாண மண்ணில பிறந்து, அங்கேயே மூச்சு வாங்கி, அங்கேயே படித்து வாழ்ந்தவங்க- நம்ம எல்லாருடைய உடம்புகளும் யாழ்ப்பாணத்திற்கு உரியது” அதனால் ஏன்ட

ஒரேயொரு ஆசையை நீங்க எல்லாரும் சேர்ந்து நிறைவேற்றி வைக்கணுங்கறது என் விருப்பம்....

“எல்லாம் தெரிஞ்சு கதைதானே மாமா...” சுபைதாவின் மணாளர்.

“உங்க விருப்பம் என்னன்னு சொல்லுங்க மாமா... நாங்க நெறவேத்தி வைக்கிறோம்” வாஹிதாவின் மணாளர்.

யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள காணி - வீடு பற்றிப் பேசப் போகிறார் என்றே அனைவரும் எண்ணினர்; எதிர்பார்த்தனர்.

“எனக்கும் என்பது வயசு ஆகிடுச்சி... இப்ப கொஞ்ச நாளாகவே ஒரு விதமான நெஞ்சமுத்தம்” எனக்கு நடக்கும்போது நோவுது... ஒருவேளை நான் மெளத்தாகிட்டா... என் ஜனாஸாவை யாழ்ப்பாணத்துக்கு வேன்ல கொண்டு போய், அந்த மண்ல அடக்கிடுங்க... என் உடம்பு யாழ்ப்பாண மண்ணுக்குரியது. ஆமா.. என் உடம்பு யாழ்ப்பாணத்திற்குரியது. அதனால் நான் அந்த மண்ணுக்கு கடன் வைக்கப்படாது. யாழ்ப்பாண மண்ணில பொறந்து, யாழ் மண்ணிலேயே அடக்கமானாத்தான் கடன் தீரும். இப்போ நெலமை மாறி வருது. பெரிய குளத்தடி மையவாடியில் என் மய்யித்த அடக்கிடுங்க... இதை மட்டும் நீங்க எல்லாரும் சேர்ந்து செஞ்சிடுங்க... இதுதான் என் இறுதி ஆசை...

“என்ன வாப்பா... நீங்க.. நாம் எல்லாருமே வெகு சீக்கிரத்தில யாழ்ப்பாணம் போவோம்” என்ற ரம்னாஸின் நம்பிக்கைக் குரலுக்கு எல்லாரும் அமைதியாகினர்.

நாட்கள் சில நகர்ந்தன.

இதோ அந்த ஜனாஸாவை ஏந்திய வேன், மதுரங்குளி ஹோட்டல் முற்றத்திலிருந்து யாழ்ப்பாணம் நோக்கிச் செல்கிறது. ஆம். அந்த யாழ் மண்ணுக்கு . பிறந்த மண்ணுக்கு “கடன் தீர்க்க” இதோ ஜனாஸா வேன் யாழ் மண் நோக்கி விரைந்தோடுகிறது.

- முற்றம் -

□□□

“பிறந்த மண்ணிலேயே பீணமாக வேண்டும், அதுவே என் விருப்பம்”

- சிந்தனைச் சிற்பி சாக்ரடீஸ் -

இந்த விருப்பத்தோடு நம்மிலும் ஒருவர் வாழ்ந்திருக்கிறார்.

ஒருவர்தானா...?

இந்திய ஆங்கில மொழி

இலக்கியவாதி

அனீதா தேசாய்

“ சிறு குழந்தையாக நான் முதன் முதலில் பாடசாலைக்குச் சென்று எழுத, வாசிக்க ஆரம்பித்த நான் முதலே எழுதுவதும், வாசிப்பதுமே எனது வாழ்க்கையின் குறிக் கோளாக இருக்க வேண்டுமென்பதை நான் உணர்ந்து கொண்டேன். எழுதத் தெரிந்த நான் முதல் எழுத்துத் துறையில் ஈடுபட வேண்டுமென்ற தேவையே எனக்கு ஏற்பட்டது. ஆரம்பத்தில் நான் சிறு, சிறு கதைகளை எழுதி அவற்றை எனது குடும்பத்தாருக்குக் காட்டினேன். எழுதுவதைத் தவிர வேறு எதனையும் செய்வதற்கு நான் ஒரு போதும் நினைத்துப் பார்த்ததில்லை”

— அனீதா தேசாய்.

— இப்னு அஸீம்த்

சுதந்திரம் கிடைத்ததன் பின்னர் வந்த காலகட்டத்தில் இந்தியாவில் தோன்றிய ஆங்கில மொழிமூல இலக்கியப் படைப்புக்களை படைக்கும் முதற்கட்டப் படைப்பாளிகளை பிரதிநிதித்துவப் படுத்துபவர்களில் ஒருவராக அனீதா தேசாய் திகழ்கின்றார். 1937ஆம் வருடம் ஜூன் மாதம் 24ஆம் திகதி இந்தியத் தந்தைக்கும் ஜேர்மன் நாட்டுத் தாய்க்கும் இந்தியாவில் வைத்துப் பிறந்த அனீதா தேசாய் ஏழு வயது முதல் எழுத்துத் துறையில் கால் பதித்துள்ளதான் ஒன்பதாவது வயதில் அவரது முதலாவது சிறுகதை சிறுவர் சஞ்சிகை ஒன்றில் வெளிவந்துள்ளது. அக்காலம் முதல் அனீதாவின் குடும்பத்தார் அவரை “குடும்பத்தின் எழுத்தாளர்” என்ற முத்திரையை அவருக்குக் குத்திவிட்டனர்.

சிறுவயது முதலே எழுத்துத்துறையின்பால் இவருக்கு நாட்டம் ஏற்பட்டிருந்த போதிலும் இவரது முதலாவது நாவலான “Cry the peacock” வெளிவரும் போது இவருக்கு வயது இருபத்தி ஆறாகும். ஒரு நாவல் எழுதுவதற்கு அதுவரை காலம் இவருக்குக் காத்திருக்க வேண்டி ஏற்பட்டது. இதன் பின்னரும் கூட அனீதாவின் இலக்கியப் பயணம் மிகவும் மெதுவாகவே நகரத் தொடங்கியது. இருபத்தொரு வயதில் திருமணஞ் செய்துகொண்டு, நான்கு பிள்ளைகளுக்குத் தாயாகி, அவர்களை வளர்ப்பதில் கவனஞ் செலுத்தி வந்தமையும் இதற்கு ஒரு காரணமாகும்.

“தமது தாய்க்கு தங்களைத் தவிர வேறொரு வாழ்க்கை உள்ளதென அறிந்து கொள்வது குழந்தைகளினுள் பாரிய அச்சத்தை உண்டு பண்ணுவதற்குக் காரணமாகிறது. இதனால்

நான் எழுதியவற்றை குழந்தைகளுக்குத் தெரியாமல் மறைத்து வைப்பதில் தொடர்ந்தும் கவனமாக இருந்து வந்தேன். தமது தாய் யார்? அவர் என்ன நினைக்கிறார் போன்றவை தங்களுக்குத் தெரியும் என்றே குழந்தைகள் நினைக்கின்றனர். எனினும் தாயின் எண்ணங்கள் வேறொரு இடத்தில் இருப்பது திடீரெனத் தெரியவரும் போது குழந்தைக்கு அது ஒரு இக்கட்டான நிலையைத் தோற்று விக்கலாம்” என அனீதா தேசாய் கூறுகிறார்.

இதனால் குழந்தைகள் பாடசாலைக்கு அல்லது விளையாடுவதற்காக வெளியில் செல்கின்றபோது மாத்திரம் எழுத்துப் பணிகளில் ஈடுபட இவர் தன்னைப் பழக்கப் படுத்திக் கொண்டார்.

தனது பெரும் ஆற்றலான எழுத்துத் துறையை தான் அன்பு வைத்திருக்கும் தனது குடும்பத்தினருக்குக் காட்டாமல் மறைத்து வைத்திருப்பது என்பது அனீதாவுக்கு கடினமான காரியமாக இருந்தது. “எனது ஆற்றல்களை குடும்பத்தவருக்குக் காட்டி அவர்களால் அது மதிக்கப்படும் சந்தர்ப்பம் எனக்கு இல்லாமல் போனது வேதனைக்குரிய விடயமாகும்” என இதுபற்றி அவர் கூறுகிறார். எனினும் இவரது ஆற்றல்களை அவரது குடும்ப உறுப்பினர்கள் உட்பட முழு உலகுக்கும் வெளிக் காட்டியவாறு அவரது முதலாவது நாவல் வெளிவந்தது. இந்நாவல் விற்பனையிலும் பெரும் சாதனை படைத்தது. அதன் பின்னர் இவர் தொடர்ந்து இலக்கியப் பணிகளில் ஈடுபடலானார்.

இலக்கியவாதீ என்ற வகையில் அனீதா தேசாயின் பாதிப்பு அவரது இளைய மகளான கிரணுக்கும் ஏற்பட்டுள்ளது. இவரது The ‘Inheritance if loos’ நூலுக்கு 2006ஆம் வருடம் மேன் புக்கர் விருது கிடைத்தது. இந்த விருதை வென்ற இளம் எழுத்தாளர்களும் கிரண் விளங்குகிறார். கிரணும், அனீதாவும் இப்போது நியூயார்க்கில் ஒரே வீட்டில் வசித்து வருகின்றனர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

சிறுவயது முதலே மிஷனரி பாடசாலையில் ஆங்கில மொழி மூலம் கல்வி கற்றுவந்த அனீதா, டில்லி பல்கலைக் கழகத்தில் ஆங்கில இலக்கியம் பற்றி பட்டம் பெற்றுள்ளார். சிறுவயது முதலே அவரது இலக்கிய மொழியாக ஆங்கிலமே இருந்து வந்துள்ளது. இந்தியாவில் ஆங்கில

இலக்கியத்திற்கு பிரபலமானதொரு இடம் கிட்டியிருப்பது குறித்து அனீதா தேசாய் கூறுகையில்,

“கடந்த பத்து இருபது வருடங்களாக இந்தியாவில் ஆங்கில இலக்கியம் மிகவும் பலம் வாய்ந்து விட்டது. நான் எழுத ஆரம்பித்த காலகட்டத்தில் இவ்வாறானதொரு நிலைமை இருக்கவில்லை. ஆங்கிலத்தில் எழுதக் கூடிய ஒரு சிலரே இருந்தனர். வெளியீட்டாளர்களைத் தேடிக்கொள்வதும் எமக்கு கடினமான காரியமாக இருந்தது. ஆங்கில இலக்கியங்களை வாசிக்கக் கூடிய வாசகர்களும் மிகச் சிலரே இருந்தனர். எமது படைப்புகள் குறித்து எவருக்குமே விஷேட அக்கறை இருக்கவில்லை. அந்த நிலை ஆச்சரியப்படத்தக்க வகையில் மாறிவிட்டது” என்கிறார்.

அனீதாவின் கூற்றுப்படி இந்தியாவின் ஆங்கில இலக்கியத் துறையில் இந்த மாற்றம் 1980ல் நிகழ்ந்தது எனக் கூறலாம். அதாவது சல்மான் ரூஷ்டியின் ‘Mid Night’s Children’ எனும் நாவல் இந்தியாவிலுள் போன்றே மேலைத்தேய நாடுகளிலும் பாரிய வெற்றியை ஈட்டிக் கொடுத்ததன் பின்னர் இந்த மாற்றம் ஏற்பட்டது எனலாம்.

“அதன் பின்னர் புதிய எழுத்தாளர்கள் பலர் தோன்றினர். ரூஷ்டியின் நாவலின் வெற்றியானது இந்தப் புதிய எழுத்தாளர்களுக்கு எழுதும் அக்கறையையும் நம்பிக்கையையும் கொடுத்தது. எமக்கு முன் மாதிரிகள் தேவை. எண்பதுகளில் அந்தப் பரம்பரைக்கு முன்மாதிரியாக இருந்தவர் சல்மன் ரூஷ்டி” என அனீதா குறிப்பிடுகின்றார்.

இந்திய அனுபவங்கள், எண்ணங்கள், பேசும் விதம் என்பவற்றை ஆங்கில மொழியில் வெளிப்படுத்த முடியுமா என தான் எழுத ஆரம்பித்த காலத்தில் பலரும் கேள்வி எழுப்பினர் என்றும் தற்போது ஆங்கில மொழி இந்திய மொழிகளில் ஒன்றாகி விட்டுள்ளதாக அனைவரும் ஏற்றுக் கொள்ளவதாகும் அனீதா தேசாய் மேலும் குறிப்பிடுகின்றார்.

தான் எழுதிய முதலாவதும் ஒரேயொரு நாவலுமான The God of Small Things நாவலுக்கு அருந்ததிராய் புக்கர் விருதை வென்றெடுத்தார். இந்த நாவலும் இந்திய ஆங்கில இலக்கியத்துறைக்கு பாரிய பங்களிப்பை வழங்கியுள்ளதாக பலர்

கூறுகின்றனர். எனினும் அனீதா தேசாய் இந்தக் கூற்றை மறுக்கின்றார்.

“இதனை ஒரு புதிய கண்டு பிடிப்பாக நான் கருதவில்லை. ஜி.வி. தேசானி, சல்மன் ருஷ்டி போன்றவர்களால் உண்மையிலேயே புதிய கண்டுபிடிப்புக்கள் எமக்குக் கிட்டின. நான் அறிந்த வகையில் அருந்ததி ராயின் நாவல், 1930-40 கால கட்டத்தின் பிரித்தானிய நாவல் சம்பிரதாயத்திற்கு மிகவும் ஒத்ததாகும். அக்கால கட்ட பிரித்தானிய எழுத்தாளர்கள், காட்டுக்குள் ஏற்படுகின்ற விபத்துக்கள், சோகங்கள், அனர்த்தங்கள் போன்றவை பற்றி எழுதும் வகையிலேயே இந்தியாவைப் பற்றி எழுதினார்கள். மக்கள் இதனை (அருந்ததி ராயின் நாவல்) நவீன தன்மையிலானதொரு நாவலாகக் காண்பது எனக்கு ஆச்சரியமளிக்கிறது” என்பது அனீதாவின் கூற்றாகும்.

வாசகர்களைக் கனவுலகிற்குள் அழைத்துச் செல்லாது கசப்பாக இருந்தாலும் உண்மையை உள்ளவாறு கூறுவது அனீதா தேசாயின் படைப்புகளின் தன்மையாகும்.

அனீதா தேசாயின் 'Clear Light of Day', In Cus today மற்றும் Fasting, Feasting போன்ற நாவல்கள் புக்கர் விருதுகளுக்காக பரிந்துரை செய்யப்பட்டுள்ளன. இதைத் தவிர அவரது பல நூல்கள் பல்வேறு விருதுகளைப் பெற்றுள்ளன. இவரது 'The zigzag' நாவல் மெக்ஸிக்கோவையும், இளம் அமெரிக்க எழுத்தாளர் ஒருவரையும் பற்றி எழுதப் பெற்றுள்ளது.

தற்போது நியூயார்க்கில் வாழ்ந்து வருகின்ற இவர் வருடம் ஒரு முறை இந்தியாவிற்குச் செல்கிறார். தற்போதைய இந்தியா தன்னில் இருந்து விடுபட்டுச் செல்வதாக அனீதா கூறுகின்றார். நடைமுறையிலுள்ள வேகமான இரைச்சலுடன் கூடிய சமூக முறைமையானது இலக்கியப் படைப்புகளினுள் முழுமையாக வெளிப்படுவது குறித்து தான் எதிர்ப்புத் தெரிவிக்கப் போவதில்லை என்பதும் அனீத தேசாயின் கருத்தாகும். எனினும் இது அவரது தன்மையல்ல. நடைமுறையில் உள்ள இரைச்சலுடன் கூடிய, வேகமான, மிலேச்சத்தனமான சமூகத்தை செதுக்கும் கடமை எழுத்தாளனுக்கு உண்டு. எனினும் அது எனது தன்மை அல்ல. ஏதோ ஒரு வித காரணத்தினால் நான் எழுதுகின்றவற்றுள்

அத்தன்மை வெளிப்படுகிறது” என்கிறார் அனீதா.

நாவல் ஒன்றை எழுதும் போது முதலில் அது தொடர்பில் பாரிய திட்டங்களை வகுத்துக் கொள்வது இவரது வழக்கமல்ல. கதையை தனியாக விரிந்து ஓடச் செய்வது இவரது தனித்தன்மையாகும். நாவலுக்கான திட்டத்தை வகுப்பதற்கு பதிலாக இவர் குறிப்புகளை எழுதி, பாத்திரங்களைக் கட்டி எழுப்புகின்றார். அந்தப் பாத்திரங்களுக்கிடையில் தொடர்புகளைத் தேட இவர் முயற்சிக்கும் வேளை அதன் மூலம் கதை பிறந்து விடுகிறது. என்ன இருந்தாலும் எந்தவொரு நாவலையும் எழுதி முடித்ததன் பின்னர்தான் பின்னடைவு கண்டு விடுவதாக அனீதா குறிப்பிடுகின்றார். ஏனெனில், அவர் எழுதுவதற்கு எண்ணி இருந்த விடயமும் இறுதியாக எழுதப்பட்டிருக்கும் விடயமும் ஒத்ததாக இருப்பதில்லை. எனினும் இந்த விரக்தியானது அடுத்த நாவலை எழுதுவதற்கான அக்கறையைத் தூண்டுகிறது என்பது இவரது எண்ணமாகும்.

“ஓட்ட வீரர் ஒருவர் தனது ஆற்றலைப் பேணுவதற்காக தினமும் பயிற்சிகளில் ஈடுபடுகின்றார். எழுத்தாளரும் அதே போல் தான். ஒருவர் எழுத வேண்டும் என்றால் தினமும் சிறிதளவேனும் அவரால் எழுதப்பட வேண்டும். அதே நேரம் நீங்கள் எழுதும் போது நூற்றுக்கு நூறு வீதம் எழுதுவது தொடர்பில் அவதானஞ் செலுத்துங்கள். அது போலவே எழுதும் போது நீங்கள் எழுதுவது மற்றவர்க்கு புரியுமா? என்ற கேள்வியை உங்களுக்குள்ளேயே கேட்டுக் கொள்ளுங்கள்” என இளம் எழுத்தாளர்களுக்கு அனீதா தேசாய் கூறுகிறார்.

தான் எழுதுகின்றவற்றை அதே தன்மையுடன் வாசகர்கள் புரிந்து கொள்ளாத போது ஒரு சில எழுத்தாளர்கள் வேதனையடைகின்றனர். இது தொடர்பில் அனீதா தேசாய் கூறும் போது, “பல்வேறு வாசகர்கள் பல்வேறு வகையில் எனது படைப்புகளை நோக்குகின்றனர். அது அவ்வாறுதான் இருக்க வேண்டும். எழுத்தாளர் ஒரு நாவலை படைத்த பின்னர் அந்த நாவலுக்கென்றே ஒரு வாழ்க்கை கிடைத்து விடுகிறது. அதன் பின்னர் அந்த நாவலுக்கு எழுத்தாளருடன் தொடர்பு கிடையாது. அது வாசகர்களுக்கே சொந்தமாகும்” என்கிறார்.

□□□

அந்த இளைஞன் அவர் முன் அமர்ந்ததும் வீரசிங்கம் மலைத்துப் போனார். தன் முன்னால் இருந்த மடிக் கணினியில் அவனது விபரங்களைத் தட்டிப் பார்த்தார். தந்தை பெயர் அமீர் முகம்மது, தாய் றொஸ்நாக். தந்தையின் பிறப்பிடம் ஈரான். ஆனால் இளைஞன் சிட்னியில் பிறந்ததாகத் தரவுகள் சொல்லின.

பதினெட்டு வருடங்களுக்கு மேலாகப் பேராசிரியர் வீரசிங்கத்தின் மனதை அலைக்கழித்த கேள்விகளுக்கு, அந்த தகவல்கள் விடையாக அமைந்தன.

ஆஸ்திரேலிய பல்கலைக் கழகங்களில், பன்னிரண்டாம் வகுப்பில் அதிகூடிய புள்ளிகள் எடுத்த அனைவரும் மருத்துவம் படிக்கலாம் என்ற பேச்சுக்கு இடமில்லை. மேலதிகமாக மருத்துவப் படிப்பிற்கென பரீட்சை எழுதி, நேர்முகப் பரீட்சையிலும் சித்திபெற வேண்டும். மருத்துவம் அர்ப்பணிப்புடன் கூடிய ஒரு புனிதமான தொழில். மருத்துவம் படிக்க வருபவருக்கு அதில் ஆழ்ந்த ஈடுபாடு உண்டா எனப் பரீட்சிக்கும் நெறி முறைகளே இவை. இப்படியான நேர்முகப் பரீட்சை ஒன்றிற்கே, சிறந்த பெறுபெறுகளைப் பெற்ற அந்த இளைஞன், பேராசிரியர் வீரசிங்கத்தின் முன் அமர்ந்திருந்தான். பதினெட்டு வருடங்களுக்கு முன்னர், அமீர் முகம்மது

**காதல்
ஒருவனைக்
கைப்பிடித்து...**

பேராசிரியரிடம் ஆராய்ச்சிப் படிப்புக்காக சிட்னி வந்தபோது எப்படி இருந்தானோ அப்படியே, “அச்சொட்டாக” அந்த இளைஞனும் இருந்தான்.

அமீர் முகம்மது ஈரான் அரசாங்கத்தால் மரபணு மாற்றம் பற்றி ஆராய்ச்சி செய்ய, ஆஸ்திரேலியாவுக்கு அனுப்பப்பட்டவன். அந்தவகையில் அவன் வீரசிங்கத்தின் மேற்பார்வையின்கீழ், டாக்டர் பட்டத் திற்கான ஆராய்ச்சியை மேற்கொள்ள வேண்டியதாயிற்று. முதல்நாள் ஆணும் பெண்ணுமாக இரண்டு குழந்தைகளுடனும் மனைவி றொஸ்நாக்குடனும் அவன் பல்கலைக்கழகம் வந்தது, வீரசிங்கத்திற்கு இன்றும் பசமையாக நினைவில் நிற்கிறது. றொஸ்நாக் மிகவும் அழகாக இருந்தாள். “பர்தா”வால் முக்காடிட்டு, உடலை மறைத்து முழுநீள சட்டை அணிந்திருந்தாலும், அவளது பேரழகு வெளியே பளிச்சிட்டது. அதிகாலை ஏழு மணிக்கே அமீர் ஆய்வுகூடம் வந்துவிடுவான். நண்பகல் ஒரு மணிக்கு மனைவி றொஸ்நாக், மதிய உணவு கொண்டு வருவாள். ஆய்வு கூடத்தினருகே ஓங்கி வளர்ந்திருந்த செரி மரத்தின் கீழ் இருவரும் அமர்ந்திருந்து உணவு உண்பார்கள். மாலையில் பாடசாலையால் திரும்பிவந்த குழந்தைகளையும் அழைத்துக் கொண்டு அதே செரி மரத்தின் கீழ் அமீருக்காகக் காத்திருப்பாள்.

ஆராய்ச்சியை ஆரம்பித்த சிறிது காலத்திலேயே அமீரின் விவேகம், நேர்மை, நாணயம் ஆகியன வீரசிங்கத்தை மிகவும் கவர்ந்தன. அவனையிட்டு அவர் உண்மையிலேயே பெருமைப்பட்டார். அப்படிப்பட்ட

‘திரிவேணி சங்கமம்’ என்ற தலைப்பில் ஞானத்தில் வெளிவந்த குறுநாவலின் ஒருபகுதி, ‘அமீர்-றொஸ்நாக்’ தம்பதிகள் பற்றியது. அதில் அமீரின் நியாயங்களை மாத்திரம் எழுதியுள்ளதாக, பலர் அபிப்பிராயம் பட்டார்கள். அதனால் ‘றொஸ்நாக்’கின் நியாயங்கள் இங்கு சிறுகதை வடிவம் பெற்றுள்ளது.

-ஆசி கந்தராஜா

அமீரின் வாழ்க்கை தடம்புரண்டு திசைமாறியது வீரசிங்கம் முற்றிலும் எதிர்பார்க்காததொன்று.

றொஸ்நாக், ஈராக்-ஈரான் எல்லையோரக் கிராமத்தில் பிறந்தவன். அவள் பாரசீக-அராபிய கலப்பின சிறுபான்மை இனத்தைச் சேர்ந்தவன். இவர்கள் அங்கு தனி இனமாகக் கருதப்படுகிறார்கள். இதனால் இவர்கள் ஈரானிய பாரசீகர்களுடன் சேர முடியாமலும், ஈராக்கிய அராபியர்களுடன் வாழ முடியாமலும் தனித்து விடப்பட்டவர்கள். ஈரான்-ஈராக் யுத்தத்தின் போது றொஸ்நாக்கின் குடும்பம் பாதிக்கப்பட்டதால் அவர்கள் தலைநகர் தோரானுக்கு இடம் பெயர்ந்ததாக அமீர் ஒருமுறை சொல்லியிருக்கிறான். பாரசீக அராபிய கலப்பு, பதின் பருவ வயது, றொஸ்நாக் தோரான் பல்கலைக் கழகத்தில் சேர்ந்த முதல் வருஷமே அழகுராணிப் போட்டி ஒன்றில் பேரழகியாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டான். அவளின் அழகில் மயங்கி அமீர் காதலித்தான்.

அமீரின் பெற்றோர் பாரசீக பிரபுத்துவ குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். அவர்களுக்கு பரம்பரை பரம்பரையாக பெருவாரியான சொத்துக்கள் ஈரானில் உண்டு. தன் மகனுக்காக வளைகுடா நாடுகளின் வழக்கப்படி பெண் கேட்டு, தன் குடும்பத்துக்கு எந்த வகையிலும் ஒவ்வாத ஒரு கலப்பின குடும்பத்திடம் செல்ல அமீரின் தந்தை மறுத்துவிட்டார். இந்த விடயத்தில் அமீர் உறுதியாக நின்றதால், தன் ஒரே மகனின் விருப்பத்தை நிறைவேற்ற அமீர் -றொஸ்நாக் திருமணத்துக்கு அவர் அரைகுறை மனதுடன் ஒத்துக்கொண்டார்.

அமீர் ஆஸ்திரேலியாவுக்கு படிக்க வந்த காலத்தில், ஒரு வருடப் பட்டப் பின்படிப்பை முடித்தவர்கள் தொழில் விசாவுக்கு விண்ணப்பிக்கலாம் என்ற சட்டம் அமுலுக்கு வந்தது. இந்த வசதியைப் பயன்படுத்தி பெருவாரியான வெளிநாட்டு மாணவர்கள் ஆஸ்திரேலியாவில் நிரந்தர வதிவுரிமை பெற்றுக்கொண்டார்கள். இதுபற்றி அமீர் வீரசிங்கத்திடம் ஒருமுறை கேட்டான். தன் மனைவி ஆஸ்திரேலியாவில் நிரந்தரமாகத் தங்க விரும்புவதாகவும் அதற்காக ஒருவருட பட்டப் பின்படிப்பை படிக்கக் கேட்பதாகவும் சொல்லி குறைப்பட்ட அமீர், இதுபற்றித் தன் மனைவியுடன் பேசுமாறும் கேட்டுக்கொண்டான்.

“அமீர், இதை நீ மிகவும் கவனமாகக் கையாளவேண்டும்! நீயும் உனது குடும்பமும் இங்கு நிரந்தரமாகத் தங்குவது பற்றிய உன் அபிப்பிராயமென்ன...?”

“சேர், எனது குடும்பம் மிகவும் பாரம்பரியம் மிக்கது. பல தலைமுறைகளுக்குத் தேவையான சொத்தும், வாழ்க்கை வசதிகளும் எமக்கு தோரானில் உண்டு. எனது நாடும் குடும்பமும் எனக்காக காத்திருக்கிறது...? நான் எதற்காக இங்கு வாழவேண்டும்...?”

“பின் எதற்காக உன் மனைவி ஆசைப்படுகிறாள்?”

“இங்குள்ள பெண்கள் சுதந்திரமே இதற்குக் காரணமாக இருக்கலாம்” என்று சொன்னவன், அவனாகவே மேற்கொண்டு இதுபற்றிப் பேச விரும்பாதவனாக ஆய்வு கூடத்துக்கு சென்றான். இது பற்றி றொஸ்நாக்குடன் பேசுவதற்கு சந்தர்ப்பத்தை எதிர்நோக்கி வீரசிங்கம் காத்திருந்தார். அதற்குள் அவளாகவே, அமீருக்குத் தெரியாமல் பல்கலைக் கழகத்துக்கு விண்ணப்பித்து அனுமதியும் பெற்றுவிட்டாள். இதற்கு மேல் இதில் தலையிடுவது நாகரிகமில்லை என உணர்ந்து அவர் அமைதியானார்.

படிப்பைத் துவங்கிய பின், றொஸ்நாக்கின் நடவடிக்கைகள் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக மாறத் தொடங்கின. இஸ்லாமியப் பெண்கள் மீது தம் பார்வையைத் திருப்பியுள்ள பெண்ணியவாதிகள் றொஸ்நாக்குடன் ஓட்டிக் கொண்டார்கள். இதனால் “பர்தா” அணியாமல் வெளியே வரத் துவங்கினாள். பின்னர் தலைமயிரைக் குட்டையாக வெட்டி உலாவரத் தொடங்கினாள். படிப்பு முடிந்ததும் ஆஸ்திரேலியாவில் நிரந்தரமாகத் தங்க விசாவையும் பெற்றுக் கொண்டாள். காலப் போக்கில் றொஸ்நாக்கைப் பற்றிப் பல்வேறு கதைகள் “கிசுகிசு”க்கப்பட்டன. “தூய பாரசீக ரத்தத்துடன் வந்திருந்தால் இப்படிச் செய்யாள்” என சிட்னிக்கு படிக்கவந்த ஈரானிய மாணவர்கள் பேசித் திரிந்தார்கள். றொஸ்நாக் இது பற்றிக் கவலைப் படவில்லை. பாரசீக அராபிய அழகின் கலவையுடன், ஆஸ்திரேலிய உடையும் சேர அவள் பல்கலைக் கழகத்தில் தேவதை. போலப் பவனி வந்தாள். தன் குழந்தைகளைப் பாடசாலைக்கு ஏற்றி இறக்க கார் ஓட்டக் கற்றுக்கொண்டாள். மொத்தத்தில் ஆராச்சிப் படிப்பில் தன்னை முழுமையாக ஈடுபடுத்திக் கொண்ட அமீரில் சார்ந்திராது தனது வேலைகளைத் தானே செய்து கொண்டாள். அமீருடன் ஆஸ்திரேலியாவுக்கு படிக்கவந்த ஏனைய குடும்பங்கள் சும்மா இருக்குமா? அமீரை “ஆண்மையில்லாதவன், கட்டிய மனைவியை ஒழுங்காக வைத்திருக்கத் தெரியாதவன்” எனத் தூற்றத்

தொடங்கினார்கள். அமீர் முற்றிலும் உடைந்து போனான். எதை நம்புவது எதை விடுவது என்று தடுமாறினான்.

றொஸ்நாக்கில் எது இந்த விரைவான மாற்றத்தை ஏற்படுத்தியது? புதிய சூழலில், அவன் இதுவரை அனுபவித்திராத சுதந்திரமா அல்லது பெண் விடுதலை பற்றிப் பேசும் நண்பர்கள் கூட்டமா? அமீர் மீது வீரசிங்கம் கொண்ட அக்கறை காரணத்தினால் தன் இயல்பையும் மீறிய தோரணையில் அவர் மனம் சிந்திக்கலாயிற்று. குடும்பப் பிரச்சனைகளுக்கு மத்தியிலும் அமீர் தனது ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைக்குத் தேவையான பரிசோதனைகளை முடித்திருந்தது அவருக்கு ஆறுதல் தந்தது. இனித் தரவுகளைக் கணித்து கட்டுரை எழுத வேண்டியதுதான் பாக்கி.

இந்த நேரத்திலேதான் அது நடந்தது!

ஆறு வருடங்களின் பின் றொஸ்நாக் மீண்டும் கர்ப்பமடைந்தான். கருத்தரித்து ஆறு மாதங்களின் பின்பே இது அமீருக்குத் தெரியுமென்று சக ஈரானியர்கள் பேசிக் கொண்டார்கள். றொஸ்நாக் கர்ப்பமடைந்தது பற்றி ஈரானிய மாணவர்கள் மத்தியில் பல வதந்திகள் உலாவின. எமது பல்கலைக் கழகத்தில், “இஸ்லாமியப் பெண்கள் விடுதலை” பற்றி டாக்டர் பட்டத்துக்கான ஆராய்ச்சிப் படிப்பைத் தொடரும் ஆஸ்திரேலிய வெள்ளையன் ஒருவனுடன் றொஸ்நாக் நட்பாக இருப்பதாகவும், வயிற்றில் வளரும் குழந்தை அவனதே எனவும், ஈரானியர்கள் சத்தியம் செய்யத் தயாராக இருந்தார்கள். அதற்குப் பின்பு அமீர் ஆய்வு கூடத்துக்கு வரவில்லை. ஆராய்ச்சிக் கட்டுரை எழுதத் தேவையான தரவுகளைப் பெறவாவது, அமீர் வருவானென வீரசிங்கம் காத்திருந்தார். அவன் வரவில்லை. ஆனால், ஈரானிய மாணவன் ஒருவன் றொஸ்நாக் பற்றிப் புதிய தகவலுடன் வந்தான். வெள்ளைக்காரர்களின் சாயலில் றொஸ்நாக் சில தினங்களுக்கு முன்னர் ஆண் குழந்தையைப் பெற்றுள்ளதாகச் சொன்னான். தகவல் சொன்ன ஈரானிய மாணவன் ஆய்வு கூடத்தில் நிற்கும் போதே, அலுவலகச் செயலாளர் அவசர அவசரமாக வீரசிங்கத்திடம் வந்தார். உள்ளூர் பொலீஸ் நிலையத்திலிருந்து தொலை பேசி அழைப்பு வந்ததாகவும், அமீர் விடயமாகப் பேச உடனடியாகப் பொலீஸ் நிலையத்துக்கு அவரை வரமுடியுமா எனக் கேட்டதாகவும் சொன்னான்.

பொலீஸ் நிலையத்தின் உள்ளே கை விலங்குடன் அமீர் அமர்ந்திருந்தான். அவனது உடை எங்கும் திட்டுத் திட்டாக இரத்தம் படிந்திருந்தது. அவனது உடலில் சிறுசிறு கீறல்களே இருந்தன. என்ன நடந்திருக்கும் என்பதை அவரால் ஓரளவு ஊகிக்க முடிந்தது! அன்று காலை றொஸ்நாக்கையும் குழந்தையையும் பார்க்க அமீர் மருத்துவ மனைக்குச் சென்றிருக்கிறான். குழந்தை பற்றிய வாக்குவாதம் முற்றி, ஆத்திரத்தில் அங்கிருந்த கண்ணாடி பூவாசால் றொஸ்நாக்கை தாக்கியிருக்கிறான். அவளின் மண்டை உடைந்து, வலது கை சுட்டு விரலும் முறிந்து விட்டது.

வைத்தியசாலை ஊழியர்களின் சாட்சி பலமாக இருந்தது. மனைவியை அடித்து காயமேற்படுத்திக் கொலை செய்ய முயன்றது முதற்கொண்ட குற்றச்சாட்டுக்கள் மத்தியில், ஈரானிய கலாசாரமும் இஸ்லாமிய ஆசாரங்களும், கருத்தில் கொள்ளப்பட வேண்டுமென அமீரின் வழக்குரைஞர் வைத்த வாதம், ஆஸ்திரேலிய நீதிமன்றத்தில் எடுபடவில்லை. அமீருக்கு இரண்டு வருடச் சிறைத் தண்டனை அளிக்கப்பட்டது. றொஸ்நாக் பலதடவை குழந்தையுடன் அமீரைப் பார்க்க சிறைக்குச் சென்றபோதும், அவன் அவளைப்பார்க்க மறுத்தது சரியென ஈரானிய மாணவர்கள் நியாயப் படுத்தினார்கள்.

சிறைச்சாலையில் மகனைச் சந்திக்க அமீரின் தந்தை சிட்னி வந்தார். “குடும்பத்தில் பிரிவு ஏற்பட்டால் குழந்தைகள் மீது மனைவிக்கு எந்த உரிமையும் இல்லை” என்ற தங்களின் மரபைச் சொல்லி முதலிரண்டு குழந்தைகளையும் வலுக்கட்டாயமாக தாயிடமிருந்து பிரித்துக் கூட்டிச் சென்றுவிட்டார். றொஸ்நாக் கைக்குழந்தையுடன் அநாதரவாக நின்றது பற்றி அவர் கவலைப்படவில்லை.

அமீர் தன் தண்டனைக் காலத்திலேயே ஆராய்ச்சிக் கட்டுரையை எழுதிச் சமர்ப்பித்திருந்ததால் அவன் வெளியே வந்ததும் பட்டம் பெற்றான். சிட்னியிலுள்ள பள்ளிவாசலொன்றில் “தலாக்” சொல்லி விவாகரத்துப் பெற்று ஈரான் சென்றுவிட்டான். அத்துடன் அமீர்-றொஸ்நாக்கின் தொடர்பு வீரசிங்கத்துக்கு முற்றாக அறுந்து போயிற்று.

-3-

பதினெட்டு வருடங்கள் கழிந்து, இன்று இந்த இளைஞனைச் சந்தித்த விசித்திரத்தை வீரசிங்கம் எண்ணிப்பார்த்தார். சந்தேகமே இல்லை அந்த இளைஞன் அமீரின் மகனேதான்.

வீரசிங்கத்தின் மனம் ஒரு நிலையில் இல்லை. எவ்வளவு வசைகள் றொஸ்நாக் மீது சொல்லப்பட்டன. வீரசிங்கத்துக்கு அன்று இரவு தூக்கம் வரவில்லை. மறுநாள் சனிக்கிழமை ஒரு தீர்மானம் எடுத்தவராக, இளைஞனின் தரவுகளிலிருந்து அவனது விலாசத்தை, எடுத்து மனைவியுடன் றொஸ்நாக் வீட்டுக்குச் சென்றார்.

அழைப்பு மணியை அடித்ததும் அந்த இளைஞனே கதவைத் திறந்தான். பேராசிரியர் வீரசிங்கத்தைக் கண்டதும் அவனுக்கு ஆச்சரியம். உனது தாயார் இருக்கிறாரா எனக் கேட்டதும் அவன் முகத்தில் பயம் கலந்த தயக்கம். இருப்பினும் தன்னை சுதாகரித்துக் கொண்டவன், “தொழுகையில் இருக்கிறார், வந்துவிடுவார், இருங்கள்” எனச் சொல்லி உள்ளே சென்றான். வீடு முழுவதும்

**மூழையத் தருகின்ற மேகங்கள்
மண்கணம் பார்த்து சிரிக்கும் போது,
பனியும் கூதலும் இரவைக்
காதலிக்கின்றன.**
பனியில் மொட்டவிலும் மலர்களை
வண்டுகள் வட்டமிடுவதைப் பார்த்து,
தளிர்க்களிடையே ஒளித்திருக்கும் குயில்கள்,
குரலுயர்த்தி கூவும் போது,
விடியலைக் கண்டு, மட்சிகள்
கத்துகின்ற வேளையில்,
கூரியன் சிரிக்கிறான்.
இரவில் பூக்களிலும், மரங்களிலும்
யடர்ந்திருந்த பணிகளைப் பார்த்து
பகலவன் சிரிக்க, உலகம் விழித்து
உதயத்தை வரவேற்று மகிழ்கிறது.
இருளில் அடிமையாகி இருந்த மக்கள்,
விலங்கை உடைத்து, வளியில் வந்து,
சுதந்திரக் காற்றை, உரிமையோடு
சுவாசித்துக் கொண்டிருக்கின்றனர்.
சுதந்திரக்காற்று, தென்றலாகி வீசுகிறது.

**கூரியன் சிரிக்கிறான்
எஸ். முத்துமீரான்**

இஸ்லாமிய மதத்தின் புனிதம் தெரிந்தது. அமீர், றொஸ்நாக் மற்றும் முதல் இரு குழந்தைகள் சேர்ந்து எடுத்த குடும்பப் படமும், அதனருகே றொஸ்நாக் தன் கடைசி மகனுடன் எடுத்த படமும் சுவரில் மாட்டப்பட்டிருந்தன.

றொஸ்நாக் தொழுகை அறையிலிருந்து வெளியேவந்தான். அதே அழகான உருவம். குட்டையான முடி. பர்தா இல்லை. முகத்தில் மாத்திரம் சிறிது முதிர்ச்சி தெரிந்தது. வீரசிங்கத்தைக் கண்டதும் றொஸ்நாக் மகிழ்ச்சியில் திக்குமுக்காடிப் போனான். அமீரின் பேராசியர் என வீரசிங்கத்தை மகனுக்கு அறிமுகப்படுத்தினான். சமையலறைக்குச் சென்று ஈரானிய சிற்றுண்டி வகைகளுடன் தேநீர் தயாரித்துக் கொண்டுவந்தான். வீரசிங்கம் தம்பதிகள் முன் அமர்ந்து, “எத்தனை வருடங்கள்...” எனத் தன் கைகளால் முகத்தை அழுத்தித் தேய்த்தான்.

மகனைத் தான் சந்தித்த விபரத்தைச் சொல்லி, அவனைக் கண்டதும் அமீரைக் கண்டதுபோல் இருந்ததாக வீரசிங்கம் சொன்னார்.

றொஸ்நாக் விரக்தியாகச் சிரித்தான். பின்னர் எதுவும் பேசாது எழுந்துசென்று சில பத்திரங்களுடன் வந்தான். அது டி.என்.ஏ பற்றிய ஆய்வுகூட தரவுகள். றொஸ்நாக்கின் மகனதும் அமீரதும் டி.என்.ஏ அமைப்புக்கள் ஒன்றென அதில் குறிக்கப்பட்டிருந்தன. றொஸ்நாக் மெதுவாகத் தொடர்ந்தான்.

“சேர், பல வருடங்களின் பின்பு உங்களைச் சந்தித்ததில் என் மனம் அமைதியடைகிறது. இந்த விபரங்களுடன் நான் பலதடவை சிறைக்குச் சென்று அமீரைச் சந்திக்க முயற்சித்தேன், முடியவில்லை. அமீரை மனதார நான் அன்றும் காதலித்தேன். இன்றும் மனதளவில் சேர்ந்து வாழ்கிறேன். எமது நாட்டின் வாழ்க்கை முறைபற்றி நீங்கள் கேள்விப்பட்டிருப்பீர்கள். பெண்கள் பிள்ளைகள் பெறும் இயந்திரங்களாகவே ஆணாதிக்க வாதிகளால் இன்றும் பார்க்கப் படுகிறார்கள். எப்பொழுதெல்லாம் சத்திய நன்னெறிகள் பின் தள்ளப் படுகின்றனவோ அப்பொழுதெல்லாம் எமது உலகில் பெண் அடக்கு முறை இடம் பிடிக்கிறது. தலாக், பாலியல் துன்புறுத்தல்கள், சிறைக் கொடுமைகள் போன்ற எத்தனையோ வலிகளைச் சமந்து கொண்டே இன்றும் நாம் வாழ்கின்றோம்...”

அளவுக்கதிகமாக உணர்ச்சி வசப் பட்டதனால் றொஸ்நாக்கின் உடல் நடுங்கியது.

கோப்பையில் மீதமுள்ள தேநீரைக் குடித்தபின் நிதானமாகத் தொடர்ந்தான்.

“நான் ஆஸ்திரேலியாவுக்கு வந்த போதுதான் சுதந்திரம் என்றால் என்ன என்பதைக் கண்டு கொண்டேன். சுதந்திரம் அழகானது. அது இல்லாத வாழ்க்கை வாழ்க்கையே அல்ல. பெண்களுக்கு சுதந்திரம் வேண்டும். பெரும்பாலான இஸ்லாமியப் பெண்கள் இந்த விடயத்தில் வலிமை அற்றவர்களாக, சந்ததி சந்ததியாக ஏதோ ஒரு ஆணிடம் அடிமைப் பட்டுக் கொண்டேதான் வாழ்கிறார்கள்...”

“நீ அளவுக்கதிகமான சுதந்திரத்தை ஆரம்பத்திலேயே சகிக்கத் தொடங்கி விட்டதாக அவர்கள் நினைத்திருக்கலாமல்லவா...?”

“சேர், அமீர் தன் ஆராய்ச்சியில் முழுமையாக ஈடுபடவும், பிள்ளைகளை ஏற்றிஇறக்கவும் வசதியாக நான் கார் ஓட்டினேன். பெண்கள் காரோட்டினால் அடிக்கடி வெளியே போவார்கள், பிற ஆண்களுடன் பழகுவார்கள், வீட்டிலுள்ள ஆண்களுக்கு அடங்கி இருக்க மாட்டார்கள் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். எமது நாட்டில் பெண்கள் அணியும் நீண்ட உடையுடன் கடைகளுக்கும், பிள்ளைகளின் பாடசாலைக்கும் போவது எனக்கு மட்டுமல்ல, பிள்ளைகளுக்கும் அசௌகரியமாக இருந்தது. சூழ்நிலைக்கு ஏற்றவாறும் தேவை கருதியும் ஒருசில விடயங்களில் என்னை நான் மாற்றிக் கொண்டதை இன்றும் நான் தப்பாக நினைக்கவில்லை.

“உங்கள் நாட்டில் பெண்கள் கார் ஓட்டுவார்களே! அது சவுதி அரேபியாவில் அல்லவா தடை செய்யப்பட்டிருக்கிறது.....

“சேர், நீங்கள் ஒரு உண்மையைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். இருபது வருடங்களுக்கு முன்பு அமீர் இங்கு படிக்க வந்த காலத்தில் “அடிப்படைவாத சிந்தனை கொண்டவர்களே” கல்வி கற்க, அரசு செலவில் வெளி நாடுகளுக்குச் செல்லமுடியும். அவ்வாறு படிக்கச் செல்வதற்கு கல்வித் தகைமை மட்டும் போதாது. தீவிர கரும் போக்காளர்களின் சிந்தனையுடன் அவர்கள் ஒத்துப் போகவேண்டும். அதற்கான பரீட்சை ஒன்றில் சித்தி பெறவேண்டும். அப்போது வெளி நாடுகளுக்கு அனுப்பப்பட்ட அனைவரும் மணம் முடித்த ஆண்களே. இதனால் அவர்கள் குடும்பத்துடன் சென்றார்கள். வெளி நாடுகளிலும் அவர்கள் அடிப்படை வாதிகளாக வாழ்ந்து நாடு திரும்பவேண்டும் என்பதுதான் அப்போதைய அரசின் போக்காக இருந்தது...”

“ஆனால் அமீர் அப்படிக்கும் போக்கானவனாக இருந்ததில்லையே!”

“உண்மைதான். அமீர் வாழ்ந்த சூழல் வேறு. தந்தையின் பிரபுத்துவ செல்வாக்காலேயே அமீர் இங்கு வர முடிந்தது. அடிப்படையில் அமீர் மிகவும் நேர்மையானவர். ஆனால் தகப்பன் சொல்வதையே எப்போதும் செய்து பழக்கப்பட்டதால் தன்னம்பிக்கை இல்லாமல் வாழ்ந்தவர். நான் வளர்ந்த சூழல் வித்தியாசமானது. ஈரான்-ஈராக் எல்லையோரக் கிராமத்தில் பாரசீக-அராபிய பிரச்சனைகளுக்கு நாங்கள் முகங் கொடுத்து வாழ்ந்தோம். அந்த வாழ்க்கை லேசானதல்ல” எனச் சொன்னவாறே எழுந்து சென்று ஒரு சஞ்சிகையைக் கொண்டு வந்தாள்.

“நீங்கள் சவுதியில் பெண்கள் கார் ஓட்டுவது பற்றிச் சொன்னீர்களே, இந்தக் கட்டுரையை வாசித்துப் பாருங்கள். எங்கள் நாட்டிலும் பெரு நகரங்கள் தவிர்ந்த மற்றைய இடங்களில் இதுதான் நிலைமை”, என்றவாறு சஞ்சிகையை விரித்து வீரசிங்கத்திடம் கொடுத்தாள்.

“பெண்கள் காரோட்டினால் அவர்களுடைய கன்னித் தன்மை அத்தோடு முடிந்து போய்விடும். ஆபாசத் தொழிலுக்குள் விழுந்து விடுவார்கள். விவாகரத்து செய்து கொள்வார்கள்”. இந்த வாசகங்கள் அச்ச அசலாக சவுதி அரேபியா சட்டசபை போன்ற அதிகார மையத்தில், உறுப்பினர் ஒருவர் சமர்ப்பித்த அறிக்கையில் இருந்தவை. பெண்கள் வாகனங்கள் ஓட்டுவது சவுதியில் சட்டப்படி குற்றம். இதற்காக சவுதிப் பெண்கள் ஏதோ படிப்பறிவில்லாதவர்கள் என நினைத்து விடாதீர்கள். சுமார் 70 சதவீதம் பெண்கள் படித்தவர்கள். ஆனால் அலுவலகங்களில் பெண்கள் எத்தனை சதவீதம் தெரியுமா? ஐந்து சதவீதம். மிகுதி 95 சதவீதமும் ஆண்களே. பெரும்பாலான வங்கிகள், பல்கலைக்கழகங்கள், பொது இடங்கள், உணவகங்கள் போன்றவற்றில் பெண்களுக்கு தனியே வாசல்கள் உண்டு! ஏன் பெரும்பாலான வீடுகளிலேயே தனித்தனி வாசல்கள் பெண்களுக்கும், ஆண்களுக்கும் உண்டு.... எனத் தொடர்ந்தது கட்டுரை.

கட்டுரையை வாசித்ததும் வீரசிங்கம் அதை மனைவியிடம் வாசிக்கக் கொடுத்தார். நொஸ்நாக் தொடர்ந்தான்.

வாகனம் ஓட்டுவது ஒரு பெண்ணோட அடிப்படை உரிமை. “இறைவாக்கினர்” வாழ்ந்த காலத்துலே கூட பெண்கள் ஓட்டகங்கள் ஓட்டினார்கள். அப்போதைய வாகனம்

ஓட்டகம். இப்போதைய வாகனம் கார். ஓட்டகம் ஓட்டுவது முகமது காலத்தில் கூட சரியாய் இருந்தது. அப்படி என்றால் இன்று பெண்கள் கார் ஓட்டுவதில் என்ன பிழை?...

றொஸ்நாக்கின் கேள்விகளுக்கு வீரசிங்கத்திடம் பதில் இல்லை. அறிவியலுக்கு அப்பால் மற்றவை அனைத்தும் “கிலோ என்ன விலை” என்று கேட்கக்கூடியவர். இருப்பினும் றொஸ்நாக்கின் அறிவு முதிர்ச்சி அவள் இதுவரை பட்ட துன்பங்களால் வந்ததென்பதை மட்டும் புரிந்து கொண்டார்.

“முதலிரண்டு குழந்தைகளையும் நீங்கள் விட்டிருக்கக் கூடாது. அவுஸ்திரேலிய சட்ட திட்டங்களைப் பாவித்து தடுத்திருக்க வேண்டும்” என்றார் பேராசிரியர் வீரசிங்கத்தின் மனைவி, ஒரு தாயின் தவிப்பைப் புரிந்தவராக.

“உண்மைதான். ஆனால் அப்போது என்னால் முடியவில்லை. கைக் குழந்தையுடனும் வளர்ந்த இரு பிள்ளைகளுடனும் கையில் பணமின்றி நான் அநாதரவாக நின்றேன். அமீர் சிறையில். சக ஈரானியர்கள் என்னை ஈரானிய கதையாடல்களில் வரும் சாத்தானாக எண்ணித் தள்ளி வைத்தார்கள். இந் நிலையில் அமீரின் தந்தையின் மூர்க்க குணத்தை தனி மனுசியாக என்னால் எதிர்க்க முடியவில்லை. ஒரு குழந்தையை ஈன்றெடுப்பதில் சமூக ரீதியாகவும் அறிவியல் ரீதியாகவும் பெண்ணின் பங்களிப்பே முதன்மையானது. ஆனால் எனக்கு என்னுடைய குழந்தைகள் மீது எந்த உரிமையும் இல்லை என அமீரின் தந்தையால் சட்டம் பேசப்பட்டது. கணவன் மனைவிக்குள் கருத்து வேற்றுமை தோன்றி பிரியும் நிலை வந்தால் குழந்தைகள் ஆணின் உடமையாகி விடுகிறதென மேற்கோள் காட்டப்பட்டது. நான் மனதால் கூட அமீருக்கு துரோகம் செய்தது கிடையாது. ஒரு பெண் விரும்பக்கூடிய அடிப்படைச் சுதந்திரத்தை அனுபவிக்க விரும்பினேன். அது இங்கு படிக்க வந்த மற்றைய ஈரானிய குடும்பங்களால் கொச்சையாக்கப்பட்டது. எந்த ஆதாரமில்லாமல் நான் இன்னொருவனுடன் தொடர்பு வைத்திருப்பதாக இட்டுக்கட்டப்பட்டது. எல்லாவற்றையும் அருகில் இருந்து பார்த்தவர்கள் போல குழந்தைக்குத் தகப்பன் யாரோ என கதை பரப்பினார்கள்...”

“நீ இவற்றை விளக்கமாக அமீருக்கு சொல்லியிருக்கலாமே..?”

“இது பற்றி அமீருடன் பேச நான் பலதடவை முயன்றேன். ஆனால் அமீர் ஒரு -எடுப்பார்

கைப்பிள்ளை. மற்றவர்களின் பேச்சுக்கு நன்கு எடுபடுவார்” என்றவள் தன் உணர்ச்சிகளைக் கட்டுப்படுத்த முடியாமல் அழுதாள். பின்னர் தன்னை சுதாகரித்துக் கொண்டு, “என் மன ஆறுதலுக்காவது இதை நான் உங்களுக்குச் சொல்ல வேண்டும்” எனத் தொடர்ந்தாள்.

“என்னுடன் வாழும் மகன், அமீர்து மகன்தான் என்ற டி.என்.ஏ. விபரம் பற்றி, இங்கிருந்து யாரோ அமீரின் தகப்பனுக்குத் சொல்லியிருக்க வேண்டும். சில வருடங்களுக்கு முன்னால் அவனையும் தமது பாரம்பரிய சட்டங்களைச் சொல்லி ஈரானுக்கு அழைக்க முயன்றார். ஆனால் அவரது “பாச்ச” பலிக்கவில்லை. நான் அவுஸ்திரேலியப் பிரஜை, என்னுடைய தாயாருடன் இருப்பதற்கு எனக்குப் பூரண சுதந்திரமுண்டு, இனிமேல் இப்படியான முயற்சியில் இறங்க வேண்டாம் என, என்னுடைய மகன் அவருக்குக் கடிதமெழுதவே அத்துடன் அவர் அடங்கிவிட்டார்.

இதைச் சொல்லும்போது றொஸ்நாக்கின் முகத்தில், முதல் முறையாக ஒருவித நிம்மதி, மின்னலடித்து மறைந்ததை வீரசிங்கம் அவதானித்தார்.

“முதல் இரண்டு குழந்தைகளும் இப்பொழுது பெரியவர்களாகி இருப்பார்களே, அவர்களுடன் உங்களுக்குத் தொடர்புண்டா?” எனக் கதையின் போக்கை மாற்றினார் வீரசிங்கத்தின் மனைவி.

றொஸ்நாக் சின்னப் பிள்ளை ஒன்றின் குதூகலத்துடன் தனது ஐபாட்டை எடுத்து வந்தாள். அதைத் தட்டிப் படங்களைக் காட்டி, “அமெரிக்காவில் படிக்கும் என்னுடைய பிள்ளைகள், அங்கு சென்ற பின்பே என்னுடன் தொடர்புகளை ஏற்படுத்திக் கொண்டார்கள்” என்றாள் பெருமை பொங்க.

நாம் விடைபெறத் தயாரானோம். -சற்றுப் பொறுங்கள் நான் இன்னுமொரு விடயத்தையும் சொல்லி விடுகிறேன். அமீர் இன்னமும் வேறு திருமணம் செய்யாது தேரானில் தனியாகவே வாழ்வதாக அமெரிக்காவில் படிக்கும் பிள்ளைகள் சொன்னார்கள். அவர் ஒன்றல்ல, முறைப்படி நான்கு திருமணங்கள் செய்திருக்க முடியும். என்னுடைய அமீரை எனக்குத் தெரியும். ஒரு நாள் என்னிடம் நிச்சயம் வருவார். அதற்காகவே நான் காத்திருக்கிறேன் என்றாள் நம்பிக்கையுடன்.

அப்போது றொஸ்நாக்கின் வீட்டுக்கேயுள்ள சிட்னிப் பள்ளிவாசலில், தொழுகைக்கு அழைப்புக் கொடுக்கும் “பாங்கு”, ஓங்கி ஓலித்தது.

கருணைக்கொலை

கொலை செய்வது பஞ்சமா
பாதகங்களில் ஒன்று என்று பிற்கால
இந்துதர்மம் கூறுகின்றது. யூத,
கிறிஸ்தவ வேதப் புத்தகமான பழைய
ஏற்பாட்டில் கொடுக்கப்பட்ட பத்துக்
கட்டளைகளில் முதற்கட்டளை “கொலை
செய்யாதிருப்பாயாக” என்கின்றது. வள்ளு
வமோ கொல்லாமையை வலியுறுத்த
ஒரு அதிகாரத்தையே தந்திருக்கிறது.
இந்திய மதங்களான ஜைனம், பௌத்தம்
போன்ற புறச்சமயங்கள் அகிம்சையையும்
ஜீவகாருண்யத்தையும் வலியுறுத்துகின்றன.
பண்டைக்கால இந்துசமயத்தின் உட்பிரிவு
களான காளமுகம், காபாலிகம் உட்பட வைதீக
நெறியைப் பின்பற்றிய பார்ப்பனர்களும்
வேள்வி பலியிடல் போன்ற பலகொலை
பாதகங்களைத் தங்கள் சமயநெறியாகக்
கொண்டதால் இந்துசமயத்தில் கொலை
ஓர் பாவச் செயலாக முற்காலத்தில்
கருதப்படவில்லை. பகவத்கீதை போரையும்
கொலையையும் ஷத்திரியர்களின் கடமை
யாக்குகிறது. இஸ்லாம் தனது வேதநா
லான குர்ஆனிலேயே இஸ்லாத்தை ஏற்காத
விக்கிரக வழிபாட்டுக்காரர்களான முஷ்ரிக்கு
களை கொன்றுவிடுமாறு வலியுறுத்துகின்றது
உதாரணம்: திருக்குர்ஆன் ஸூரத்துத்தவ்பா
9:5.

மேற்குறித்த அனைத்துத் தகவல்களும்
கொலையைக் குறித்த சமயம் சார்ந்த
பல்வேறு அணுகுமுறைகளாகவுள்ளன.

தற்காலத்தில் பலநாடுகளிலும் உள்நாட்டுச்
சட்டங்களால் அங்கீகரிக்கப்படாத அல்லது
உரியமுறையில் அதிகாரமளிக்கப்படாத
கொலைகளைக் குற்றங்களாகக் கருதி

அவற்றைச் செய்வோரை உரியமுறையில்
தண்டிக்கும் வழக்கம் நடைமுறையிலுள்ளது.

கொலைகளைப் பலவகைகளாகச்
சட்டநூல்கள் வரைவிலக்கணம் செய்கின்றன.
தற்பாதுகாப்புக்கான கொலை, கைமோசக்
கொலை, தற்செயலாக அல்லது போதிய
அவதானமில்லாமல் இறப்பை ஏற்படுத்துதல்,
திட்டமிட்ட கொலை, சூழ்ச்சி அல்லது
சதிமூலம் கொலைசெய்தல், சட்டபூர்வ
மரணதண்டனை, தற்கொலை என்று
பலவகைப்பட்ட கொலைச்செயல்களைச்
சட்டநூல்கள் வேறுபடுத்திக் காட்டுகின்றன.
அவற்றுள் ஒன்றாக கருணைக்கொலையும்
உள்ளடக்கப்படுகின்றது.

தண்டனை மூலமான கொலைகளைப்
போன்றே கருணைக்கொலைகளும் சட்ட
அங்கீகாரம் பெற்ற கொலைகளாகக் கருதப்
படுகின்றன. இத்தகைய சட்ட அங்கீகாரத்தைக்
கருணைக் கொலைகளுக்கு முதன்முதல்
வழங்கியநாடு நெதர்லாந்தாகும். இச்சட்ட
அங்கீகாரம் 2002இல் வழங்கப்பட்டது.

தீர்க்கமுடியாதவோர் நோயினால்
பாதிப்படைந்து செயலிழந்து போயிருக்கும்
ஒருவர் தான் இனி உயிர்வாழக்கூடாது
என்று முடிவெடுத்து தன்னைக் கருணைக்
கொலை செய்துவிடும்படி உரியமுறையில்
விண்ணப்பித்து அதற்கான சட்ட அனுமதி
யைப் பெறமுடியும்.

அத்தகைய அல்லது
நிரந்தர மயக்கநிலையான
கோ மார்வி லி ரு க் கு ம்
ஒருவரின் சார்பாக

- எஸ். கருணானந்தராஜா

அவரது உறவினர்களும் அதற்காக விண்ணப்பிக்க முடியும். அங்கீகாரம் கிடைத்ததும் கொலை எவ்வாறு செய்யப்பட வேண்டுமென்பதை நிபுணர்கள் திட்டமிடுவர்.

விஷஊசியொன்றைப் பாவித்து வேதனையை அனுபவிக்கா வண்ணம் நோயாளியை மரணமடையச்செய்தல் அல்லது நோயாளியை உயிரோடு வைத்திருக்கும் உயிர்காப்புக் கருவிகளை (உதாரணம்: செயற்கைச் சுவாச இயந்திரம்) நிறுத்திவிடுதல், போன்ற சட்டபூர்வமாக ஏற்றுக்கொள்ளப்படும் நடைமுறைகளிலொன்றைப் பயன்படுத்தி கருணைக் கொலைகளைச் செய்யமுடியும்.

இத்தகைய சட்டரீதியான அங்கீகாரம் இங்கிலாந்தில் இதுவரை யாருக்கும் வழங்கப்படவில்லை. அதாவது கருணைக்கொலைக்கு இங்கு அனுமதியில்லை. பாதிக்கப்பட்ட ஒருவர் தன்னைத்தானே மாய்த்துக்கொள்ளவும் முடியாது. அது தற்கொலையாகக் கருதப்படும். தற்கொலை ஒரு குற்றச் செயலாகும். இந்தச் சட்டச்சிக்கலினால் பல முதியவயதினர்கள் தீர்க்கமுடியாத வியாதிகளால் பாதிக்கப்பட்டு முதியோர் பராமரிப்பு இல்லங்களில் வாடுகின்றனர்.

மரணம் இயற்கையானது. பிறந்தவன் இறந்தேயாக வேண்டும். பிறப்பு நம் விருப்புக் கேற்ப தீர்மானிக்கப்படுவதில்லை. ஆனால் நியாயமான காரணங்களுள்ள நிலையில் தமது இறப்பைத் தீர்மானிக்கும் உரிமை ஒவ்வொரு தனிமனிதனுக்கும் வழங்கப்படவேண்டும்.

“ஆடி அடங்கும் வாழ்க்கையடா ஆறடி நிலமே சொந்தமடா..” என்கிறார் கண்ணதாசன். அதையும் இலகுவில் சொந்தமாக்கிக்கொள்ள முடியாது பலதடைகள் போடப்படுகின்றன.

நமது நாட்டில் ஈழப்போராளிகள் பல தற்கொலைத் தாக்குதல்களைச் செய்து தம்மையும் அழித்து பிறரையும் அழித்து தியாகிகளானார்கள். அவர்களை நாம் மாவீரர்களெனக் கொண்டாடுகிறோம். அப்படியும் ஒரு மனப்பான்மை மக்களிடம் உள்ளது. உலகம் முழுவதிலும் இந்தவகைப் போராட்டம் பரவிவருகிறது. அரசியல் தலைவர்களின் தொண்டர்கள் தீக்குளித்து உயிரை மாய்க்கிறார்கள். அத்தகையவர்களுக்காக இரங்கல் கூட்டங்களை நடாத்தி அவர்களுக்கு சிலையும் வைக்கப்படுகின்றது. இத்தகைய உயிர்க்கொடை செய்தவர்களை சட்டத்தை மீறியவர்களாக

யாரும் கருதுவதில்லை. நாடுகளின் சட்டபூர்வ இராணுவத்தைச் சேர்ந்தவர்களும் போர்க்கால இக்கட்டான நிலைமைகளில் தற்கொலைக்குத் தூண்டப்படுகிறார்கள். இறந்த பின்னர் போற்றப்படுகிறார்கள். ஆனால் நியாயமான காரணங்களோடு எங்களைக் கொன்றுவிடுங்கள் என்று வேதனையில் துடிப்பவர்களை இறக்க விடாது சட்டம் தடைசெய்கிறது. இங்கே முன்னுக்குப்பின் முரணானவோர் நிலைமை காணப்படுகின்றது.

ஒருவருக்குத் தன் உயிரை மாய்க்கவோ அல்லது தனது அங்கமொன்றை வெட்டியெறியவோ சட்டம் இடங்கொடுக்கவில்லை. ஆனால் பலயோகிகளும் ஜாலவித்தை செய்வோரும் தங்களது இதயத்தை நிறுத்திக்காட்டி அல்லது உடலை இரண்டாக வெட்டிக்காட்டி மக்களை பிரமிப்பிலாழ்த்துகின்றனர். தற்செயலாக இத்தகைய விஷப்பீட்சையில் தோற்றுவிட்டால் அவர் செத்துவிடுவாரேயென்று கருதி அத்தகைய வித்தைகளுக்கு சட்டம் தடைபோடவில்லை. இங்கும் அணுகுமுறை மாறுகின்றது.

பல வருடங்களுக்குமுன் ஹூடினி எனப்பெயர் கொண்டவோர் ஜாலவித்தைக்காரர்களைச் சங்கிலியால் பிணைத்துக்கொண்டு நீர்நிரம்பிய கண்ணாடிப் பெட்டியினுள் இருந்து விரைவாக வெளியேறும் வித்தையைப் பலர்முன் செய்துகாண்பித்தபோது அதில் தோல்வியடைந்து மேடையிலேயே இறந்துபோனார். அவ்வாறே பல சாதனையாளர்கள் கின்னஸ் சாதனைகளைச் செய்யப்போய் இறந்திருக்கிறார்கள். எமது நாட்டின் வீரரான ஆழிக்குமரன் ஆனந்தன் டாக்டர்கள் தடுத்தும் கேட்காமல் ஆங்கிலக் கால்வாயை நீந்திக்கடக்க முற்பட்டு மரணத்தைத் தழுவினார். இவ்வாறு பலரும் வேண்டுமென்றே மரணத்தைத் தழுவு அதற்கு எவ்வித தடைகளையும் ஏற்படுத்தாத சமுதாயம் கருணைக் கொலைக்குமட்டும் அனுமதி மறுத்து பிகுபண்ணுவது அதாவது தயக்கம் காட்டுவது வினோதமானதாக இருக்கிறது.

புத்தபகவான் பிணி, மூப்பு, சாக்காடு ஆகிய மூன்றுநிலைகளையும் தரிசித்து மனவிரக்தியுற்று தனது ராஜபோகத்தையும், அழகிய இளம்மனைவியையும் அருமைப் புதல்வனையும் பிரிந்து, வாழ்க்கையின் இந்த சோகத்திற்கு ஒரு முடிவுகாணவேண்டுமென்னும் நோக்கத்தோடு காடுகளில் தவமிருந்தார். ஆனால் அவரால் அந்த மூன்று நிலைகளையும்

வெல்லும் வழியைக் காணமுடியவில்லை. இறுதியில் மரணத்தை மகிழ்வோடு ஏற்றார். நோயும் பிணியும், மூப்பும் அவரைப் பாதிக்கவில்லை. மகிழ்வோடு மரணிக்கும் ஆற்றல் அவரிடமிருந்தது. அத்தகைய மனப்பக்குவம் சாதாரணர்களாகிய நமக்கு இல்லை. மருத்துவ முறைகளினால் உடல் உபாதைகளிலிருந்து முற்றாக விடுபட்டு மரணத்தில் நிம்மதியைப் பெற நம்மில் பலர் முனைகிறார்கள். அதற்கு கருணைக்கொலை தேவையாயிருக்கிறது. ஆனால் சட்டபூர்வ அனுமதியோ மருத்துவ உதவிகளோ இலகுவில் வழங்கப்படுவதில்லை.

பல விலங்குகள் தங்கள் வாழ்க்கை வட்டத்தை இனப்பெருக்கத்தோடு நிறைவுசெய்தபிறகு உயிரை மாய்த்துவிடுகின்றன. தாவரங்களிலும் இவ்வியற்கைத் தன்மையுண்டு. “நண்டு, சிப்பி, வே, கதலி நாசமுறும் காலத்தில் கொண்ட கருவேயழிக்கும்...” என்று கூறுவர். அது இயற்கை நிகழ்வு. ஆனால் சில எலிகள் மலைமுகடுகளிலிருந்து பாய்ந்தும், மீன்கள் தாங்களாகவே கரையை நோக்கிவந்து சுவாசத்தை இழந்தும் இறந்துவிடும் இயல்பைக் கொண்டுள்ளதை அவதானித்துள்ளனர். ஆனால் மனிதர்களுக்கோ செயற்கைச் சுவாசம் மூலம் உயிர்காப்புநடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு உயிரை இலகுவில் விடமுடியாதபடி செய்யப்படுகின்றது. அந்த சுவாசக்கருவிகளை அல்லது செயற்கை இதயங்களை நிறுத்துவதற்கு சட்டரீதியான அங்கீகாரம் தேவைப்படுகின்றது. மனிதனின் பகுத்தறிவு வளர்ச்சியடைந்து விஞ்ஞான முன்னேற்றம் ஏற்பட்டதால் மரணத்தை எதிர் கொள்ளாது அதனை எதிர்த்துப் போராடும் வல்லமையைப் பெற்றுவிட்டான். அது ஒருவகையில் நல்லதாயினும் இன்னொரு வகையில் மனிதருக்கு தீராத வேதனையைக் கொடுக்கும் ஒருவிடயமாகவும் உள்ளது.

எவ்வளவுதான் மருத்துவ அறிவு மேம்பட்டுக்கொண்டு போனாலும் மரண உபாதைகளையும் நோய் உபாதைகளையும் எதிர்த்துப் போராடி அவற்றிலிருந்து விடுபட்டு அமைதியோடு மரணிக்கும் ஆற்றலை விஞ்ஞானம் போதிய அளவில் வளர்க்க வில்லையென்றே கூறவேண்டும். சில மருந்துகளை உடலிலேற்றி அமைதியோடு மரணிப்பதற்கு சட்டம் இடங்கொடுப்பதுமில்லை. மூப்படையும் காலத்திலே வேதனையோடு

வாழவேண்டிய கட்டாயத்தை மனிதன் சாவை விரும்பாததால் ஏற்படுத்தி வைத்திருக்கிறான்.

கருணைக்கொலைகள் இந்த அவல நிலையைப் போக்கும் நல்வாய்ப்புகளைத் தருகின்றன. எந்தவொரு மனிதனும் மரணிக்க விரும்புவதில்லை. முடிந்தவரை வாழவே விரும்புகிறான். தன்னோயும் மூப்பும் எவ்வாறாயினும் குணமாகி விடக்கூடு மென்னும் எதிர்பார்ப்பில் கண்டகண்ட மருந்துகளை யெல்லாம் டாக்டர்களின் சிபாரிசில் வாங்கி விழுங்கியபடி காலத்தைப் போக்குகிறான். தாங்கமுடியாத கட்டம் வரும்போது இனி வாழ்வதில் பயனில்லை என்று அறிந்தால் தன்னைக் கொன்றுவிடும்படி மன்றாடுகிறான். அதற்கு சட்டம் மறுப்புத் தெரிவிக்கின்றது.

புகழ்பெற்ற கணித, விண்ணியல் விஞ்ஞானியான முன்னாள் கேம்பிரிஜ் பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியர் ஸ்டீபன் ஹாக்கிங்ஸ் என்னும் அறிஞர் ஏஎல்எஸ் அல்லது மோட்டோ நியூரோன்ஸ் என்னும் கொடிய நரம்பு நோயினால் தனது 21ஆம் வயதிலிருந்து பாதிக்கப்பட்டு வருந்துகிறார். ஆல்பிரட் ஜன்ஸனுக்கு நிகரான அறிவாளியான அவர் 1942 இல் பிறந்தார். 73 வயதான அவரின் உடல்நிலைப்படி அவர் கருணைக்கொலை மூலம் இறந்திருக்கவேண்டியது 1963 இலாகும். இரண்டு வருடங்கள் மட்டுமே வாழுவாய் என்று மருத்துவர்கள் கூறியும் கிட்டத்தட்ட 50 வருடங்களுக்குமேலாக அந்த நோயோடு போராடி காலத்தைப்பற்றிய விசாரம், விண்வெளியிலுள்ள கருப்புத்துளைகள் என்று பல்வேறு அரிய அறிவியல் நூல்களை எழுதி பல விஞ்ஞானப் பரிசுகளைப் பெற்று, பதவிகளையும் வகித்த சாதனையாளரான அந்தமேதை, தற்போதுதான் மனம் சலித்துத் தான் கருணைக்கொலைக்கு உள்ளாக விரும்புகிறேன். என்னால் இனி அடியோடு முடியாது என்றுவரும்போது அதனை மகிழ்வோடு ஏற்பேன் என்கிறார்.

உலகம் அவரை அவ்வாறு கொலை செய்ய ஒருப்படுமா என்பது கேள்விக்குறியே! ஆனாலும் அந்த ஆத்மாவை மேலும் வாழவைத்து மீளவேதனையில் ஆழ்த்தாமல் அது ஆசைப்படும்போது கருணைக் கொலை செய்து உலகம் அவருக்கு விடுதலையளிக்க வேண்டுமென்ற அனுதாபத்தோடு புத்திஜீவிகள் அவரது கோரிக்கையை ஆதரிப்பதைத் தவறென்று கூறமுடியவில்லை.

□□□

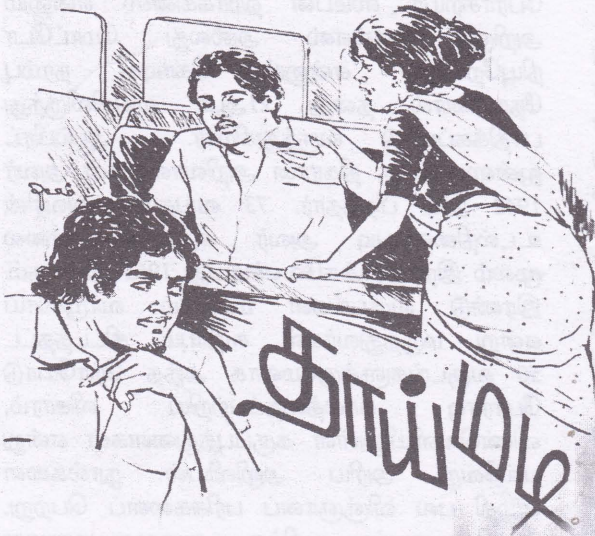

யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து புங்குடுதீவு குறிகாட்டுவான் நோக்கிச் செல்லும் இ.போ.ச. பேருந்தில் நானும் அம்மாவும் ஏறிக்கொண்டோம். இருப்பதற்கு இருக்கை கிடைக்கவில்லை மேல் கம்பியில் பிடித்துக் கொண்டு நின்றோம். வயதான அம்மாவிற்கு மனிதாபிமான முள்ளவர்கள் யாராவது எழுந்து இடம் தருவார்களென்ற எதிர்பார்ப்புடன், இருந்தவர் முகங்களைப் பச்சாதாபத்தோடு பார்த்தேன். எல்லா முகங்களும் மரணவீட்டில் நிற்பவர்களது முகமாக இறுகி, வெறிச்சோடி, பாசாங்கும் நடிப்புமாகக் கிடந்தன.

தீவுப்பகுதிகளுக்கு அனுப்பப்படும் உணவுப் பொருள்களைப்போல இலங்கையில் சேவையிலிருந்து ஒதுக்கப்பட்ட பழைய பேருந்துகள்தான் தீவுப்பகுதி போக்குவரத்துப் பாவனையிலிருக்கும். அப்படியான ஒரு பழைய பஸ்தான் எமக்கும் கிடைத்தது.

“இருக்கிறதற்கு சீற்றும் இல்ல இவ்வளவு தூரத்துக்கு நிண்டுண்டு போக ஏலுமா? சொன்னத்தக் கேட்டியா” நான் சொல்லுறத எப்பதான் கேக்கிறனி. வெளிநாட்டில் இருந்து வந்து பஸ்சில திரியிற, பாக்கிறசனம் என்ன நினைக்குங்கள், மதிக்குங்களா...?”

‘பாக்கிறசனம்’ என்று நாம் மற்றவர்களின் மதிப்பீடுகளுக்காகவும் பம்மாத்துக் களுக்காகவும் நமது சுயத்தையும் நலனையும் விட்டுக்கொடுத்து சிலவேளைகளில் இழந்தும் நம்மைக் கெடுத்துக்கொண்டும், வருத்திக்கொண்டு மிருக்கின்றோம், அவர் என்ன நினைப்பார்? இவர் என்ன நினைப்பார், என மாயைத்திரைகளுக்குள் நம்மைப்பற்றி கற்பனாவாதப் பிரமைகளை

ச. கிருஷ்ணாந்தி
ஜூனீஸ்

பார்ப்பவர் கொண்டிருக்க வேண்டுமென்பதற்காக மறைந்து கொண்டு, நமது வாழ்வு நமக்கானது என்பதைவிடுத்து பொய்யான அர்த்தங்களைப் புனைந்துகொண்டிருக்கின்றோம்.

அம்மா வழமைபோலவே என்னை நச்சரித்தா. அம்மா ஆட்டோவில் போவோம் என்றா. நான் பஸ்சில் பயணம் செய்துபார்க்க ஆசையாக இருக்கென்று பஸ்சில் போவோ மென்றேன்.

“பஸ் குலுக்கிற குலுக்கல்ல குடல் குலுங்கி சத்திவரும் எனக்கேலாதடா.”

“அப்ப அம்மா, நீங்கள் ஆட்டோவில் வாங்க, நான் பஸ்சில் வாறன்.”

“உன்ன என்னண்டு தனியவிடுறது. சரி உன்ர ஆசைக்கு போகேக்க பஸ்சில் போவம். வரேக்க ஆட்டோவில் வருவம்.”

நான் உடன்பட்டேன். அம்மாவைச் சிரமப்படுத்துகிறேனென்ற வருத்தமும் உள்ளூர். அய்ரோப்பாவில் சொகுசு வண்டிகளில் பயணம் செய்து வெறுப்பேறி இந்தப் பழைய லொட லொடவென்ற பஸ்சில் குண்டும் குழியுமான கிரவல் ரோட்டில் பயணிப்பது என்பது எனக்கு அலாதியானதும் ஆனந்தமானதாகவுமிருக்கிறது. இந்த ஆனந்த ரசிப்பை அம்மாவுக்குச் சொன்னால் புரியாது. புகலிடத்திலிருந்து இங்கு வருபவர்களின் தூகங்கள் தாக்கங்களை இங்கிருப்பவர்களுக்குப் புரியவைக்க முடியாது.

“சேட் தெறியப்பூட்டு” காவாலியன் மாதிரி திறந்து விட்டுட்டு வாற” வெக்கையில் உடம்பு வியர்த்துக் கொண்டிருந்தது. அம்மாவின் விருப்பப்படியே திறந்து விட்டிருந்த சேட்டின் மேல் தெறிகளைப் பூட்டினேன்.

“ரெண்டுநாளில கறுத்துக் காய்ஞ்சு பார் கோலத்த” அம்மாவின் கவனமும் கரிசனையும் என்மேலே குவிந்திருந்தது. ‘அரசனானாலும் தாய்க்குப்பிள்ளைதானே’ என்ற முதுமொழிக்கிணங்க தாயன்பு மாறா திருந்தது.

புகலிடங்களிலிருந்து தாயகம் போவவர்கள் அங்கிருப்பவர்களுக்கு பிரமாண்டமாகப் படம் காட்டி பம்மாத்துக்காட்டி தாம் பிரபுக்கள் மாதிரியானவர்களாக பிரமையூட்டுகிறார்கள் கவர்ச்சி காட்டுகிறார்கள். இந்தப் போலியான பொய்க்கூத்துகளைப் புரியாத பலர் நம்புகிறார்கள். புரிந்த சிலர் வெறுத்துப் பரிகாசம் செய்கிறார்கள். அம்மாவிற்கு நான் இயல்பானவன் யதார்த்தவாதி என்று தெரிந்திருந்தும் ‘பொய்களையும் போலிகளையும்தான் மக்கள் மதிக்குதுகள், ஊரோட ஒத்தோடு’ என்று எனக்கு உபதேசம் செய்து கொண்டே யிருப்பா.

“உன்ரகுணம் ஒண்டும் மாற இல்லயடா மகன, எல்லாத்துக்கும் உண்ம நேர்ம்.. எண்டு இப்பிடிருந்தா உன்ன சந்தையில கொண்டுபோய் அரவிலைக்கு வித்துப் பேரடுவாங்கள், கவனம்.” அம்மாவின் கருத்தும் லாவகமும் எனக்குள் மகிழ்வைத் தந்தன.

வயதில் பாதி புகலிடத்தில் கழிந்துபோனது. அதற்கேற்ப பலகுணங்கள் மாறிவிட்டிருந்ததை அம்மாவால் கண்டுரை முடியாமல்போனது ஞாயம்தான். அந்த மண்ணில் மிதித்ததும் அம்மாவின் அரவணைப்பிலும் எல்லாம் காணாமல் போய்விட அப்பாவிடானேன். வாலிபனாக அனுப்பிவைத்த அம்மா வாலிபப் பிள்ளைகளுக்கு அப்பாவான பின்னும் என்னை இன்னும் வாலிபனாகவே மனதிலிருத்தி வைத்திருக்கின்றா. நானும் மனைவி பிள்ளைகளுடன் வந்திருந்தால் என்னுரிமையில் குறைந்த பங்குதான் அம்மாவுக்குச் சேர்ந்திருக்கும்.

ஒருநாள் காலுக்குச் செருப்பில்லாமல் தெருவிலிறங்கி நடந்தேன் “சிச்...சீ...கால்ல செருப்பப் போட்டுக்கொண்டு போடா, கால்ல

கல்லு மண் குத்தும் பழக்கமில்லாத கால்.”

அய்ரோப்பாவில அதிகநேரம் சொக்கக் குள்ளேயும் சூவுக்குள்ளேயும் கிடந்து அவிஞ்சு நாளியகால்கள் காற்றில் காயவிட்டு மண்ணில் நடக்க எவ்வளவு சுகமாயிருக்கும். அம்மாவுக்கு விளக்கம் சொல்லி சம்மதிக்க வைத்து தெருவிலிறங்கினேன்.

பாதங்கள் மண்ணில் முத்தமிட்டு உரசும்போதுமனதில் ஓட்டியது. மண்கால்களுக்கும் மண்ணிற்குமான உரையாடலாகக் கற்பனை பண்ணினேன். கிடைத்தற்கரிய சகானுபவமாக உணர்ந்தேன். கால்களோடு குறுணிக்கற்கள் பட்டிமன்றம் நடத்தின. மண்துகள்கள் கவிதை வாசித்தன. மண்ணின் கவிதை மனதால் புரியமுடியாத புளகாங்கிதத் தொடுகையால் பூரித்தது. மண்மணம் உடலெங்கும் பரவிப் பரவசமுட்டியது. மணலைக் கால்களால் எத்தி அழைந்து புழுதி புறங்காலில்பட குழந்தைத்தனமாக நடந்தேன். மணல் ஒழுங்கையாலும் தார் வீதியாலும் வீதியுலா வந்து இருப்புக்கு வந்தேன்.

“எங்க இவ்வளவு நேரத்துக்கு என்ன செய்தனி.. எட மகன... இந்தச் சேட்டோடயா போய்வாற, கண்ட சனம் என்ன நினைச் சிருக்கும். இஞ்சு பொடியள் என்னடா வெண்டா சாரத்துக்கு ஒரு செருப்பு, ரவுசருக்கு ஒரு செருப்பு ஈவினிங் கலர் மோணிங்கலர் எண்டு கலர் கலராச் சேட் போட்டுக்கொண்டும் திரியிறாங்கள். நீ வெறுங்காலோட ஒண்டுக்கும் வழி இல்லாதவன்மாதிரி களிசறமாதிரி திரிஞ்சிட்டு வாற.”

அம்மாவின் நச்சரிப்பு எனக்குத் தேவையாகவும் பிடித்தமானதாகவும் இருந்தது. பேருந்து புறப்பட்டது.

ஒரு நபரிடம் அம்மா அவரிருக்கையைக் கேட்டா. அந்தநபர் கேளாதவர் போலும் பேசாதவர் போலும் கண்களை முடித் தூங்குபவராகவும் பாசாங்குடன் நடத்துக் கொண்டிருந்தார். இப்படி எத்தனை விதமான நடப்பை அய்ரோப்பிய புகையிரத பஸ் பயணங்களில் பார்திருக்கின்றேன்.

“அம்மா இப்பிடி இறுங்க” ஒரு இளைஞன் எழுந்து தன்னிருக்கையைத் தந்தான்.

“போமஸ்துதி” அவனது மொழியில் அவனுக்கு நன்றி சொன்னேன்.

என்மனம் வெல்லப்பட்டதா? ஆக்கிரமிக்கப் பட்டதா? என்பதை என்னால் தீர்மானிக்க

சுயங்களின் சுட்டெரிப்பு

குழந்தையாய் சிறுமியாய்
இருந்தபோது
'அம்மாச்சி ... குஞ்சு அம்மா' என
பெற்றவளை அவள்
பெரும் வாஞ்சையுடன்
அழைத்து அரவணைத்து முத்தமிட்டாள்.

குமரியானதும்
அம்மாவை 'மம்மி'யாக்கி
நண்பிகள் முன் நாகரிகமாக
அழைத்துப் பெருமைப்பட்டாள்.

மணம் முடித்து
மரப்பிள்ளையின் மாணிகைக்குள்
காவடிபெடுத்து வைத்ததும்
வளர்த்த உறுவுகளை மறந்து
அந்தகாபத்துள் புதைந்தவள்
வயிற்றில் 'கனம்' வந்ததும்
மம்மினை கனம் பண்ணி
மீண்டும் அருகே அழைத்துக்கொண்டாள்.

பாட்டியாகிவிட்ட பெருமையில்
அம்மா அரைபட்டாள்
பத்தியம் காத்து, மகனின்
பச்சை உடம்பை மீட்டெடுக்க.

அடுத்தடுத்து வந்த மீட்டெடுப்புக்களும்
பாட்டிக்கான பணிவிடைகளும்
முதுமைக்குள் அவளை முடக்கிவிட
'இந்த "மணிசி"யால் பெருந்தொல்லை' என
புறணிபாடிய செல்லமகள்
ஒதுக்காமல் ஒரு பழம்பாறையப்போட்டு
சும்மா கிட எனச் சொல்லி
சுடலைக்குப் போகுமுன் சுட்டெரித்தாள்.

அவளது சுட்டெரிப்பில்
'மணிசி' ஆகிவிட்ட அம்மாவுடன்
மனிதமும்
புனிதமீழந்து பொலிவிலுந்து எரிந்துகொண்டிருக்கின்றது...

முடியாதிருந்தது. அம்மாவிற்கு
இருக்கை கிடைத்ததும் என் மன
அந்தரமும் கோபமும் அடங்கியது.
பண்ணைச் சந்தியைக் கடந்து
கடலினூடான பாதையில் வண்டி
பயணித்துக் கொண்டிருந்தது. கடல்
நடுவே ஊடறுத்துப் போகும் வீதியில்
வாகனங்களில் பயணித்தல் வேறொங்கும்
கிடைத்தற்கரிய சகானுபவம். அதை ஒரு
பாக்கியமாகவும் கருதுகிறேன்.

முன்பெல்லாம் பார்க்கப் பயமும்
பரவசமுழுட்டிய ஆழ நீலக்கடல் வற்றி
மெலிந்திருந்தது. கடலையுமள்ளிக் கடன
டைக்க விற்றுவிட்டார்களோ. கடல்
பற்றி நான் எனக்குள் கட்டிவைத்திருந்த
பிரமையை கடல்காட்சி களவாடி
யிருந்தது. ஆங்காங்கு சில தோணி
களும் சில கட்டுமரங்களும். நடந்தும்
சிலர் வலைவீசிக் கொண்டுமிருந்தனர்.
மீன்பிடிக்காட்சிகள் மிகக் குறைவாகவே
கண்களுக்குள் நின்றன. கடற்காகங்களும்
கொக்குகளும் வேறு பெயர் மறந்துபோன
பறவைகளும் குரலெழுப்பிப் பாடிப்
பறந்து கொண்டிருந்தன. கடலும்
அலையெழுப்பி ஆர்ப்பரிப்பில்லாமல்
பயந்துபோய் அமைதியாகவேயிருந்தது.

மனம் எல்லாவற்றையும் மறந்து
என்னையும் விட்டு பஸ்சை விட்டிறங்கி
தன்னிச்சையாக நடந்துபோனது ஒரு
இரசனையுடன்.

இந்த அபூர்வமான அழகான
இரசனையான பயணங்களை அனுபவிக்க
வென்றுதான் தென்னிலங்கை மக்கள் தினமும்
ஆயிரக் கணக்காக வருகிறார்கள். இந்த
இயற்கை வனப்பு எமக்கு கிடைத்த
பொக்கிசம் என்பதை இப்போது
உணர்கிறேன். வெய்யில் சுட்டெ
ரித்தாலும் கடல்நீரைத் தொட்டு வீசுகின்ற
காற்றின் வேகத்தால் குளுமையாகவும்
மென்மையாகவும் குருதிச் சுற்றோட்
டத்தைச் சம்பபடுத்திக் கொண்டிருந்தது.
மனம் புத்துணர்ச்சியில் பிரவாகித்தது.
கடல் வாசம் பசிதீர்த்துக் கொண்டிருந்தது.
நான் என்னை மறந்து லயித்துக் கொண்டி
ருந்தேன் கடலை வாசித்துக் கொண்டி
ருந்தேன். அதிலிருந்து கற்பதற்குப் பல
விடயங்களிருக்கின்றன. மனம் கடலிலிறங்கி

நடந்தது. தோணியிலேறிப் பயணித்தது. வலை வீசிப் பார்த்தது. நீந்தத்தெரியாததினால் நீரினுள் மூழ்கியெழுந்தது. உவரநீர் உள்ளுணர்வுக்குள் இனித்தது. ஆகா. மனம் பைத்தியமாகியது. நான் புது உலகில் சஞ்சாரம் செய்துகொண்டிருந்தேன். மனம் செய்யும் காரியங்களைப் பார்த்து பாதிமனம் சிரித்தது.

புதிய பிரதேசங்கள், புதிய பிரவேசங்கள், புதிய அனுபவங்கள், புதுப்புதுக்காட்சிகள், புதுப்புதுச் சூழல்கள் மனித மனங்களின் வளமாக்கிகள்.

தாறுமாறாகக் கற்பனைகளும் கருத்துக்களும் சிந்தனையைக் கிளரிக் கொண்டிருந்தன. வீதி திருத்த வேலைகள் நடந்து கொண்டிருப்பதால் வண்டி இடையிடையே எதிர்த்திசையிலிருந்து வரும் வாகனங்களுக்கு இடம்விட்டு நின்று நடந்தும் ஊர்ந்து கொண்டிருந்ததால் நான் அதிகம் கடலுடன் கட்டுண்டு சல்லாபிக்க அவகாசமிருந்தது.

நால் : எ. பி 83 (நாவல்)

ஆசிரியர் : எஸ். ஏ. உதயன்

பதிப்பு : 2015 செப்டம்பர்

விலை : ரூபா 200/=

ஈழப்போராட்டம் ஏன் தோல்வியில் முடிந்தது? போராளிகளது அர்ப்பணிப்பும், போர்க் குணமும், அறிவும் ஆற்றலும் ஏன் அவற்றிற் குரிய வெற்றியைத் தரவில்லை என்பது பற்றிய ஓர் உசாவலாக இந்நூல் அமைந்துள்ளது. ஆயுதப் போராட்டத்தின் முதற்கட்டத்தில் பங்கெடுத்த இந்நூலின் ஆசிரியர் தனது நண்பரான கி. பி. அரவிந்தனுடன் ஆற்றிய பணிகளையும் பெற்ற அனுபவங்களையும் மீட்டுப் பார்க்கும் நினைவுகள் காலத்தின் கதையாக நாட்டிற்குள்ளும் நாடுதாண்டியும் வியாபகம் பெறுகிறது. ஈழப்போராட்டத்தில் பலர் இதுவரை அறிந்திராத இன்னுமொரு பக்கத்தை இந்நாவல் விபரிக்கிறது. வல்லாதிக்க சக்திகள் ஒரு போதும் ஒரு இனத்தின் விடுதலைப் போராட்டத்திற்கு தூய மனத்தோடு துணை போனதாக சரித்திரம் இல்லை என்பதை இந்நாவல் வெளிச்சமிடுகிறது. தொடர்புகளுக்கு:

எஸ். ஏ. உதயன், பேசாலை-08

தொ. பேசி : 077 896 0351

‘யன்னலோரத்தில் ஒரு இருக்கை கிடைத்திருந்தால் இன்னும்...?’ மனம் பேராசைப்பட்டது.

மண்டைதீவுச் சந்தியைக் கடக் கையில் கண்ணாம் பற்றைகள் உவர் நீரில் பசுமையாகவிருந்தன. பல இனப் பறவைகளும் குருவிகளும் இசைக் கச்சேரி நடாத்திக் கொண்டிருந்தன. இவ்விடத்தைப் பறவைகள் சரணாலயம் என்று பிரகடனப்படுத்தியது பொருத்தமாகவேயிருக்கிறது. முன்பெல்லாம் தூர்நாற்றத்துடனான அசுசையாகவிருந்த இந்தப் பிரதேசத்தை இப்போது இரசிக்க விரும்பும் நிலைக்கு நான் மாறிவிட்டேன்.

மனம் மாறியிருக்கின்றது. காலம் மாற்றி விட்டிருக்கின்றது. மனம் மாற்றங்களை மகிழ்ச்சிகளைத் தேடிக் கொண்டிருக்கின்றது.

கொண்டுபோன கைக்கமராவால் கடலையும் செடிகளையும் பற்றைகளையும் படம் பிடித்தேன். வர்ணத்தில் எவ்வளவு அழகாக பிரமிப்பூட்டியது. அந்தக்காலத்தில் எங்கள் கிராமத்தையும் வர்ணத்தில் பிடித்திருந்தால் இதே அழகு இருந்திருக்கும்தான்.

எங்கள் அழகு இப்பதான் எங்களுக்குப் புரிந்திருக்கின்றது.

எல்லாவற்றையும் ஒருசேர அள்ளிப்பருகிக் கொண்டேன். இன்னுமொருநாள் ஆட்டோ பிடித்து வந்து ஆறஅமர இருந்து பார்க்க இரசிக்க வேண்டுமென எனக்குள் தீர்மானமெடுத்தேன்.

நான் கையில் வைத்திருந்த தண்ணீர்ப் போத்தல் பாக்கை அம்மா கேட்டா. “இஞ்ச தாடா மகன, நான் வைச்சிருக்கிறன்”

“இல்லயம்மா நான் வைச்சிருக்கிறன்..”

“உனக்குப் பாரம். தா, நான் மடியில் வச்சிருக்கிறன்” அம்மா வாங்கி மடியில் வைத்திருந்தா.

□□□

UP 83

ஒரு பாடல் - ஒரு குறள் - சில படிமொழிகள் சீறு நயம்புரைகள்

பழந்தமிழ்ப் பாடல்கள் எல்லாமே தமிழ் இலக்கிய இரசனைக்கு உரமுட்டிச் சென்றுள்ளன என்று சொன்னால் அதிலேதும் பொய்யில்லை.

கம்பனின் கம்பராமாயணப் பாடல்கள் மற்றும் தனிப்பாடல்கள், ஔவையாரின் பாடல்கள், திருவள்ளுவரின் குறட்பாக்கள் எல்லாமே தமிழின் பெருமை சொல்லும். அந்தளவுக்கு மொழிப்புலமையிலும், சொல்லவரும் பொருள்நயத்திலும், அவை, அறக்கருத்துக்களையும் நீதிநெறிகளையும் எடுத்தியம்பி சிறந்து விளங்குகின்றன.

ஔவையார் ஒருவர் அல்லர் என்று சொல்லுகிறார்கள். பல்வேறு காலங்களில் ஔவையார் என்ற பெயரில் பலர் வாழ்ந்துள்ளனர். ஆனாலும், அவர்கள் வாழ்ந்ததிற்கான சரியான வரலாறு இல்லை என்ற காரணத்திற்காக மூன்று வெவ்வேறு காலங்களில் மூன்று ஔவையார்கள் வாழ்ந்துள்ளனர் என்று ஆய்வாளர்கள் வகைப்படுத்துகின்றனர்.

முதலாம் ஔவையார்

இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பு வாழ்ந்த சங்ககாலத்து ஔவையார். சங்ககால இலக்கியங்களான அகநானூறு, புறநானூறு, நற்றிணை, குறுந்தொகை எனும் நான்கு நூல்களிலும் உள்ள பாடல்களிலே 59 பாடல்கள் இவரின் பாடல்களாகும்.

இரண்டாம் ஔவையார்

கி.பி. 12 ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த ஔவையார். இக்காலத்திலே ஒருவருக்கொருவர் போட்டி வைத்துத் தமிழை வளர்த்தவர்கள் இரண்டுபேர். இவர்கள் இரண்டுபேரும் ஒரே அரச சபையில் போட்டிநிலைக் கவிஞர்களாக இருந்துள்ளனர். இதனால், தமிழ் இன்னும் சுவைபட ஊன்றி வளர்வதற்கு இந்தப்போட்டியே காரணமாக இருந்துள்ளது எனலாம். இவர்களில் ஒருவர் ஔவையார், மற்றவர் கம்பன்.

இக்காலத்து ஔவையார் பாடல்கள் தனிப்பாடல் திரட்டு வடிவில் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன. அதில் 71 பாடல்கள் உள்ளன. மேலும், 310 குறட்பாக்கள் அடங்கிய ஔவைக்குறள் எனும் தத்துவ நூலினையும் இயற்றியுள்ளார். இதனால், இவர் தத்துவப்புலவர் எனவும் அழைக்கப்பட்டார்.

மூன்றாம் ஔவையார்

கி.பி. 16 ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த ஔவையார். அதிவீர ராம பாண்டியர் அரசசபைப் புலவராகப் போற்றப்பட்டவராவார்.

சமுதாய சீனா உதயகுமார்

ஆத்திசூடி, கொன்றைவேந்தன், முதுரை, நல்வழி ஆகிய அறநூல்களைப் பாடியவர். இவற்றில் மொத்தமாக 273 பாடல்கள் உள்ளன. இதனால் இவர் நீதிநூற் புலவர் என அழைக்கப்பட்டார்.

ஓவையாரும் கம்பனும்

ஒருமுறை அரசசபையில் ஓளவையாரை மட்டந்தட்டும் நோக்கில் கம்பர் ஒரு பாடலடியினைப் பாடினார். அதுவொரு விடுகதைபோல் அமைந்த பாடலடியாகும். அந்தப்பாடலடி இதுதான்.

ஒருகாலடி நாலிலைப் பந்தலடி

இதற்கான விடை ஆரைக்கீரையாகும். கேள்வி கேட்கும் உத்தியில் அடி என்பதை இணைத்து ஓவையாரை அடி என்று தரக்குறைவாகப் பேசிவிட்டேன் என்று கம்பன் இறுமாப்பானார்.

இதற்கான விடை ஆரைக்கீரையானே! ஆனால், ஓளவையார் சொல்லும் பதில் கம்பனை அடா என்று அழைப்பதாகவும் அமைந்திருந்தது. இதனால், தலைகுனிந்தது கம்பன்தான். ஆண்களின் அடக்குமுறைக் கருத்துக்கு எதிராகக் குரல் கொடுக்கும் பழக்கம் ஓளவையார் காலத்திலேயே ஆரம்பித்துவிட்டது என்பதுதான் உண்மை. ஆக, ஓளவையாரின் பதில் இப்படித்தான் இருந்தது.

அசிங்கமானவனே! எருமை மாடே! கழுதையே! ஒன்றும் விளங்காதவனே! குரங்கே! ஆரைப்பார்த்தொடா இப்படிச் சொன்னாய்! என்றுதான் பொருள் நயக்க முடிகின்றது. ஆனாலும், ஓவையாரின் பதில் நாகரிகமாக இருந்தது. அதாவது, கம்பன் கேட்ட கேள்விக்கு ஓளவையாரின் பதில் ஒரு பாடலாக அமைந்திருந்தது. அது பின்வருமாறு.

எட்டேகால் லட்சணமே எமனேறும் பரியே

மட்டில் பெரியம்மை வாகனமே - முட்டமேல்

கூரையில்லா வீடே குராமன் தூதுவனே

ஆரையடா சொன்னாய், அது

பொருள் நயப்பு:

தமிழ் இலக்கங்களில் எட்டு என்பதற்குப் பதிலாக அ எழுத்தினையும், பின்னங்களிலே கால் என்பதிற்குப் பதிலாக வ எனும் எழுத்தினையும் பயன்படுத்துகின்றோம்.

இப்போ, ஓளவையார் சொன்ன பாடலுக்கு வருவோம்.

ஓளவையாரின் இப்பாடலிலே உள்ள முதல் அடியிலே(முதல் வரியிலே) முதலாவது சொல்லாக வருகின்ற எட்டேகால் என்பதிலுள்ள எட்டு என்பதற்கு அ என்ற எழுத்தையும் கால் என்பதற்கு வ என்ற எழுத்தையும் இட்டு வரும் சொல்லை, அடுத்து வருகின்ற லட்சணமே என்ற சொல்லோடு இணைத்து வாசித்துப் பாருங்கள். அவ்லட்சணமே! என்ற சொல் வரும். அதாவது அசிங்கமானவனே! எமனேறும் பரியே! என்பது எமனேறும் வாகனமே! எமனின் வாகனம் எருமை மாடாகும்! அதாவது, எருமை மாடே! என அமைந்து விடுகிறது.

மட்டில் பெரியம்மை வாகனமே! என்பது முதேவியின் வாகனமே! அதாவது, கழுதையே! என அமைந்து விடுகின்றது.

ஒரு கட்டடத்திற்கு கூரையில்லாவிட்டால் எஞ்சியிருப்பது குட்டிச்சுவர்! முட்டமேல் கூரையில்லா வீடே! என்பது குட்டிச்சுவரே! அதாவது, ஒன்றும் விளங்காதவனே! என அமைந்து விடுகின்றது.

குராமன் தூதுவனே! இன்னொருமொழியில் அமைந்த இராமனின் கதையினை தமிழில் எழுத தூதாக நின்றவனே! அல்லது இராமனுக்குத் தூதாக வந்த அனுமனே! அதாவது குரங்கே! என அமைந்து விடுகின்றது.

ஆரையடா சொன்னாய், அது! நீ சொன்னது ஆரைக்கீரையைத்தான்! என அமைந்து விடுகின்றது.

ஆக, கம்பன் கேட்ட விடுகதைக்குப் பாடலிலே பதில் சொன்னார், ஓளவையார். பதில் சொன்னது மட்டுமல்லாமல் ஓளவையாரை அடி என்று தரக்குறைவாகப் பேசிவிட்டேன் என்று நினைத்த கம்பனை அடா என்று துணிந்து சொன்ன ஓளவையின் விவேகத்தையும் வீரத்தையும் போற்றுவோம்.

பழமொழிகள்:

❖ சட்டியில் இருந்தால்தானே அகப்பையில் வரும்
கறியோ, சோறோ, பாலோ, தயிரோ எதுவா-
னாலும் சட்டியில் இருக்கும்போதுதான் அவற்றினை
அகப்பையால் அள்ளும்போது அது அகப்பையில்
தங்கி வரும்.

இதுவே இப்பழமொழிக்கான நேரடிப் பொரு
ளாகும். இதனை வேறு எவற்றோடு ஒப்பீடு
செய்தும் பொருள் நயக்கலாம்.

ஆனால், இதற்கு இன்னொரு பொருளும்
கொள்ளலாம். அதாவது, சட்டி என்றால் ஆறு
என்று ஒரு பொருள் உண்டு. கல்யாணமான
ஒரு பெண்ணுக்கு நீண்ட காலங்களாக
பிள்ளை கிடைக்காத போது, ஆறு நாட்களுக்கு
விரதமிருந்தால் அப்பெண் பிள்ளை கிடைக்கும்
பலனை அனுபவித்துக் கொள்வாள் என்று
பொருளாகும்.

விரதம் இருக்கும் காலங்களிலும் சமீபாட்டுக்
கலங்கள் செயற்படுகின்றன. சமீபாட்டுச்
செயல் நடைபெறும்போது, உடற்கலங்கள்
உடலிலுள்ள கொழுப்பினை இயல்பாக உறுஞ்சி
எடுத்துக்கொள்கின்றன.

இத்தகைய செயற்பாட்டினாலே கரு
தங்குவதற்குத் தடையாக இருந்த இத்தகைய
கொழுப்புகள் கரைந்து கொள்வதால் அகப்பையில்
(அகம் + பை = அகப்பை = கருப்பை) கரு
தங்கிவரும் என்று பொருளாகும்.

❖ அடியாத மாடு படியாது

இது பொதுவாக மாணவர்களிடம்
ஆசிரியர் கூறுவதாகவோ, தங்கள் பிள்ளைகளிடம்
பெற்றோர் கூறுவதாகவோ அமையும் ஒரு பீழ்
மொழி ஆகும். அதற்கான நேரடிப்பொருள்
விளங்கிய மாணவர்கள்/பிள்ளைகள் ஒழுங்காக
இருந்து படிக்கத் தொடங்கிவிடுவார்கள்.

ஆனால், இதற்கான பொருளை வேறு
விதமாகவும் நோக்கலாம். அதாவது, அடி என்றால்
தர்மம் என்றும், மாடு என்றால் செல்வம் என்றும்,
படியாது என்றால் தங்காது என்றும் பொருள்
கொண்டு பார்க்கலாம்.

அடியாத மாடு படியாது என்றால் தர்மம்
செய்யாத செல்வம் தங்கி நிற்காது என்று
பொருளாகும்.

எம்மிடம் அளவுக்கு அதிகமாகச் செல்வம்
உள்ளபோது இல்லாதவர்களுக்குக் கொடுத்து
உதவினால்தான் எம்மிடம் இன்னும் இன்னும்
செல்வம் கூடக்கொண்டே செல்லும் என்ற
அர்த்தமும் கொள்ளலாம்.

சராசரியின் மறபுக்கம்

சேறும் சுகதியும் மிதந்த என் முற்றத்தில்
ஈரஞ் சுவறிக்கிடக்கிறேன்
நடுநடுங்கி!
ஏதோ ஒரு நாற்றம் எப்போதும் வீசிற்று!
ஏதேதோ கூச்சல் குழப்பங்கள் கூடிற்று!
ஈயும் துளம்பும்
பெருகின்றாம் எண்திசையும்!
பன்றிகளும் வாத்துக்கள் போன்ற பறவைகளும்
கூடி அலைந்தன
குறுக்கு ஒழுங்கையெங்கும்!
சேறனைந்த கால்கள்
சேறணிந்த கைகள்
தூறலும், அடிக்கடி துவைத்துவிடும் சேற்றோடு
குழந்தைகளும், குஞ்சு குருமானும்,
குமரிகளும்,
சிறுவரும் பெரியோரும்
தேறாத முழியவரும்
பெருகிப் புழுக்களென நெளிவர் எப்பொழுதினிலும்!
இந்த மணமும்
தொடர்ந்து எழும் பெருங்குரலும்
இடைவிடாத ஆரவார இரைச்சலும்
பழகி..... இவை
வழுமையான... வாழ்வில்
இதற்குள்ளே உண்டாங்கி,
'பெரிதாசி', கலவி செய்து,
பெற்று, வளர்த்தெடுத்து,
இறந்த வாழ்வினது இன்பதுன்பம் எல்லாமும்
கலந்து கலங்கிய
சேறான முற்றத்தில்
சிறிய சிறிய தாமரைமொட்ட விழ்வதாய்
சிறு சிறு இன்பங்கள் பூத்திடுது!
அதில் பிறக்கும்
நறுமணத்தை நிதம்தேடி ஏங்கி
வாழ்வும் நகர்ந்திடுது!

டி. ஜெயதீலன்

❖ களவும் கற்று மற

எங்களிடம் இருக்கின்ற பொன், பொருட்கள் எப்படி எப்படியெல்லாம் களவு போகும் எனும் வழிகளை நாமும் தெரிந்திருக்க வேண்டும். அப்பொழுதான், எங்களிடம் இருக்கின்ற பொருட்கள் களவு போகாமல் பாதுகாப்பது மட்டுமல்லாமல், ஏமாறாமலும் தப்பித்துக்கொள்ளலாம் என்பது, இப்பழமொழியின் நேரடிப்பொருளாகும்.

ஆனால், களவும் கத்தும் அற எனும் பழமொழிதான் களவும் கற்று மற என மருவி வந்திருக்க வேண்டும்.

அதாவது, களவு என்றால் திருட்டு என்று பொருளாகும். கத்து என்றால் பொய் என்று பொருளாகும். அற என்றால் முற்றுமுழுதாக மறந்துவிடு அல்லது முற்று முழுதாக விட்டுவிடு என்று பொருளாகும்.

திருடுவதையும் பொய் பேசுவதையும் முற்றுமுழுதாக விட்டுவிடு என்பதே இதன் பொருள்நயமாகும்.

திருக்குறள்

குழலினிது யாழினிது என்பர் தம்ம்கள்

மழலைச் சொல் கேளா தவர்

புல்லாங்குழல் இசை இனிமையானது! யாழிசை இனிமையானது! ஒரு குழந்தை பிறந்து தவழ்ந்து, எழுந்து நிமிர்ந்து இருக்கின்றபோது அக்குழந்தை பேசும்மொழி இருக்கிறதுதானே! அதைத்தான் மழலைமொழி என்கிறோம்! அம்மழலைமொழி கேட்கின்றபோது புல்லாங்குழல் இசையும், யாழிசையும் இனிமையாகத் தெரியாதாம்!

இதுவே மேற்படி குறளிள் நேரடிப்பொருளாகும்.

நூல் : சமர்கண்ட முல்லைத்தீவு ஓயாத அலைகள்

ஆசிரியர் : வல்லை ஆனந்தன்

நீண்ட காலமாக இராணுவத்தினரின் ஆக்கிரமிப்புக்கு உள்ளாகியிருந்த முல்லைத் தீவு நகரம் 1996 ஆம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் 18 ஆம் திகதி தமிழீழ விடுதலைப்புலிகளினாலும் முல்லைத்தீவு மக்களின் ஒத்துழைப்புடனும் மீட்கப்பட்ட வரலாறு ஓயாத அலைகள் என்ற தாக்குதல் நடவடிக்கைகளுடாக சமர்கண்ட முல்லைத்தீவு என்னும் தலைப்பில் நூலாக் கப்பட்டுள்ளது. தியாக வரலாறுகளும் துயரங்கள் நிறைந்த வாழ்வும் ஆவணப்படுத்தப்படும் பொழுதே வரலாறுகளின் தொடர்ச்சி நிலை நிறுத்தப்படும். அதேவேளை தமிழர்களின் பிரச்சினைகள் தீர்க்கப்படவேண்டும் என்ற உந்துதலை உலக அரங்கில் ஏற்படுத்தும். வரலாற்றுப் பெறுமதி மிக்க இந்நூலை ஆக்கித்தந்த ஆசிரியர் பெரும் பாராட்டுக்குரியவர்.

**சமர்கண்ட முல்லைத்தீவு
ஓயாத அலைகள்**

வல்லை ஆனந்தன்

ஆனால், குழல் என்றால் ஆண் என்று ஒரு பொருள் உண்டு. யாழ் என்றால் பெண் என்று ஒரு பொருள் உண்டு.

குழல் இனிது என்றால் ஆண் இனிமையானவன் என்று பொருளாகும்.

யாழ் இனிது என்றால் பெண் இனிமையானவள் என்று பொருளாகும்.

அதாவது, ஒரு பெண்ணுக்கு ஆண் இனிமையாகிறான். ஒரு ஆணுக்குப் பெண் இனிமையாகிறாள்.

இப்படி ஒருவருக்கொருவர் இனிமையாக இருக்கின்ற இவர்களுக்கு ஒரு குழந்தை பிறந்து மழலைமொழி பேசும் காலத்தில், அப்பேச்சோசை கேட்டால் கிடைக்கும் மன இன்பம் மிகப்பெரிய இன்பமாகத் தெரியுமாம்!

அதாவது, மழலைமொழி கேட்டால் தாம் ஒருவருக்கொருவர் பரிமாறும் இன்பம் இன்பமாகத் தோற்றாதாம்.

மழலைமொழி கேட்கிற வரைக்குமே எதுவும் இன்பமாக இருக்கும். அதனால்தான் மழலைமொழியினைத் தெய்வமொழி என்கின்றோம்.

□□□

ஈழத்தவரின் சமகால நூல் வெளியீடுகள்

ஒரு நூலியல்சார்ந்த பார்வை - 08

கடந்த மாதப் பதிவில், ஒரு நூலின் பதிப்பு ஆண்டின் முக்கியத்துவம் பற்றி முடிந்தவரை தெளிவாக விளக்கியிருந்தேன். அக் கட்டுரையை வாசித்த வாசக நண்பர் ஒருவர் என்னுடன் தொலைபேசி உரையாடலை மேற்கொண்டிருந்தார். அதில் அவர் குறிப்பிட்ட விடயமொன்று கடந்த இதழின் கட்டுரைத் தொடருடன் தொடர்பானதாக அமைவதால், அதன் பின்னூட்டமாக இங்கு அதனை முதலில் குறிப்பிடவிரும்புகின்றேன்.

ஒரு நூலின் பதிப்பு விபரம் அதன் பின்னைய பதிப்புகளில் குறிப்பிடப்படவேண்டியதன் அவசியம் பற்றி முன்னைய கட்டுரையில் குறிப்பிட்டிருந்தேன். பெரும்பாலான ஈழத்து நூல்கள் முதற்பதிப்புடன் நின்றுவிடுவதால் இரண்டாம் பதிப்பு பற்றிய கவலை எழுத்தாளருக்கோ பதிப்பாளருக்கோ இருந்த தில்லை. ஆனால் இன்று பெரும்பான்மையான நூல்களின் மீள்பதிப்புகள் தமிழகத்தில் முதற் பதிப்புகளாக அச்சிடப்பட்டு -மூலநூலின் வயதினைக் குறைத்துக் காட்டப்படுவதால் அந்நூலின் வரலாற்று முக்கியத்துவம் பாதிக்கப்படுகின்றது.

இதற்கு உதாரணமாக அந்த வாசகர், முல்லைமணி வே.சுப்பிரமணியம் அவர்களின் “பண்டார வன்னியன்: வரலாற்று நாடகத்தை” உதாரணமாகக் காட்டினார். 17 காட்சிகளில் அமையும் பண்டாரவன்னியன் என்னும் வரலாற்று நாடகத்தில் மக்கள் நலனை மனதுட் கொண்டு தேசப்பற்றுடன் வன்னியை ஆண்ட பண்டாரவன்னியனை அவனது நற்பண்புகள் மக்களுக்கு விளங்குமாறு நேருக்கு நேராக இந்நாடகப் பாத்திரத்தின்மூலம் ஆசிரியர் முன்னிறுத்தியிருக்கின்றார். ஆங்கிலேய ஆட்சிக்கு எதிராகப் போர்முரசு கொட்டிப்

போரிட்ட வீரமன்னனின் தியாக வரலாறு இது. முள்ளியவளை பண்டாரவன்னியன் கழகத்தினால் ஜூன் 1970இல் முதற்பதிப்பைக் கண்டபின்னர் இந்நூல் 2ஆவது பதிப்பை 1972இலும், வவுனியா வாணி பதிப்பகத்தினால் 3ஆவது பதிப்பை 1999இலும் கண்டிருந்தது. சென்னை மணிமேகலைப் பிரசுரத்தினால் 1ஆவது பதிப்பு என்று குறிப்பிடப்பட்ட (4ஆவது பதிப்பாக இருக்கலாம்) ஒரு பதிப்பை 2006இலும் இந்நூல் கண்டிருந்தது.

தமிழக வாசகருக்கு முல்லைமணியின் நூல் 2006இல் எழுதப்பட்ட, அதாவது கலைஞர் மு.கருணாநிதி “பாயும்புலி பண்டார வன்னியன்” நாவலை எழுதியதன் பின்னர் அதைத் தழுவி முல்லைமணி என்ற ஈழத்துப் படைப்பாளியினால் எழுதப்பட்ட ஒரு வரலாற்று நாவல் என்ற எண்ணம் ஏற்பட வாய்ப்புள்ளது. வாசகரின் செய்தியின்படி கலைஞரின் நாவலுக்கு ஈழத்து ‘முல்லைமணியின்’ 1970இல் வெளிவந்த நூலே அடிப்படையாக இருந்தது என்று அறியமுடிந்தது. அது உண்மையாகவிருந்தால் ஒரு நூலியல் பதிவில் பதிப்பு விடயத்தில் எமது அக்கறையின்மையால் வரலாற்றில் எவ்வளவு பெரிய தவறுகளை விட்டுச்செல்கின்றோம் என்று ஒவ்வொரு படைப்பாளியும் சிந்தித்தாகவேண்டும்.

அண்மையில் குமரன் புத்தக இல்லத்தினாலும் 2015 இல் இந்த நூல் மீள்பதிப்பாக வெளியிடப்பட்டுள்ளது. அதில் அவர்கள் “முதற் பதிப்பு - ஆனி 1970 (பண்டாரவன்னியன் கழகம்), மீள்பதிப்பு-2015 (குமரன் புத்தக இல்லம்)” என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். இதுவும் ஒரு தீவிர நூலியல் ஆய்வாளரை அல்லது ஒரு நூலகத்தில் பட்டியலாக்கம் செய்பவரை மூலநூலின் இரண்டாவது பதிப்பையே

குமரன்பதிப்பகம் வெளியிட்டிருக்கின்றது என்ற தப்பான கருத்தை உள்வாங்க வழிகோலும்.

ஒரு நூலின் பின்னைய ஒவ்வொரு பதிப்பிலும் முன்னைய பதிப்பு விபரத்தை முழுமையாக ஒரு படைப்பாளி வழங்கவேண்டியது மிகவும் முக்கியமானதாகும். படைப்பாளியின் நேரடித் தொடர்போ, அவர் இறந்தபின்னர் அவரது 'அறிவுசார்ந்த சொந்தக்களின்' பாதுகாவலரின் தொடர்போ, அனுமதியோ இல்லாமல் ஒரு பதிப்பாளர் ஒரு நூலை மீள்பதிப்புச் செய்திருக்கமுடியாது. (இதுபற்றி விளக்கமாக, நூல்களுக்கான பதிப்புரிமைச் சட்டம் பற்றி பின்னர் எனது தொடரில் குறிப்பிடுகையில் விபரமாகப் பார்க்கலாம்.) அப்படிச் செய்யும் பதிப்பாளர் 'அறிவுத்திருட்டு' என்ற வகையறாவில் சிவில், கிரிமினல் ஆகிய இருவகைச் சட்டச் சிக்கலையும் எதிர்நோக்க வாய்ப்புள்ளது. எனவே, ஒரு நூலின் பதிப்பு வரலாற்றை நன்கு அறிந்த நூலின் ஆசிரியர் அல்லது அதன் பாதுகாவலர் அவை அனைத்தையும் ஒவ்வொரு பதிப்பிலும் இடம்பெறச் செய்ய வேண்டும்.

உதாரணமாகக் குறிப்பிடுவதாயின் பண்டாரவன்னியனின் 2015ஆம் ஆண்டுப் பதிப்பில் கீழ்க்கண்டவாறு தகவலைப் பதிவுசெய்தல் பொருத்தமாக இருக்கும்:

5ஆம் பதிப்பு, 2015 (கொழும்பு, குமரன் புத்தக இல்லம்) 1ஆம் பதிப்பு, ஆனி 1970 (முள்ளியவளை, பண்டாரவன்னியன் கழகம்) 2ஆம் பதிப்பு, 1972 (முள்ளியவளை, பண்டாரவன்னியன் கழகம்) 3ஆம் பதிப்பு, 1999 (வவுனியா, வாணி பதிப்பகம்) 4ஆம் பதிப்பு, 2006 (சென்னை, மணிமேகலைப் பிரசுரம்).

வெறுமனே மீளச்சு அல்லது மீள்பதிப்பு என்ற சொற்பதங்களுக்குள் நூலின் வரலாற்றுப் பாதையைச் சுருக்கிவிடலாகாது. (இத் தகவல்கள் நூல்தேட்டப் பதிவினை அடிப்படையாகக் கொண்டு மட்டுமே தரப்படுகின்றன. மேற்படி உதாரணத்துக்கு எடுக்கப்பட்ட நூலின் மேலதிக பதிப்புகள் வெளிவந்து நூல்தேட்டப் பதிவில் இன்னமும் இடம்பெறாதிருக்கவும் கூடும் என்பதை வாசகர்கள் மனதிற்கொள்ளவேண்டும்).

ஒரு நூலின் நூலியல் தகவல்களை பதிப்பகத்திற்கு வழங்கும் ஆசிரியர் பொறுப்புணர்வுடன் சிந்தித்து அவற்றின் பூரணத்துவத்தையும், நம்பகத்தன்மையையும்

பதிப்பு வரலாற்றையும் உறுதிசெய்துகொண்ட பின்பே பதிப்பகத்திற்கு அவற்றை வழங்கவேண்டும். நூலியல் தகவல்களை பதிப்பாளரோ வெளியீட்டாளரோ பக்கவடிவமைப்புச் செய்யும் ஊழியரோ தேடிப்பெற்றுக்கொள்ளட்டும் என்று தனது முக்கியமான வரலாற்றுப் பொறுப்பைத் தட்டிக் கழிக்கக்கூடாது. பதிப்பாளரும் நூலின் இரண்டாம் பக்கமான வேர்சோ பக்கத்தின் முக்கியத்துவத்தை உணர்ந்தவராக இருக்கவேண்டும்.

இனி இத்தொடரில் தமிழ்ப் பதிப்புலகச் சூழலில் அச்சகங்கள் - பதிப்பகங்கள் - வெளியீட்டகங்கள் என்பவற்றுக்கு இடையே யான வேறுபாடுகள் பற்றிப் பார்க்கலாம். கணினித்துறையின் மற்றுமொரு பரிமாணமான DTP என்னும் டெஸ்க் டொப் பப்ளிஷிங் (Desk Top Publishing) எனப்படும் கணினி வழிப் பதிப்புத்துறை அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட 1983க்குப் பிற்பட்ட காலத்தில் அச்சத்துறையில் வர்த்தகரீதியில் பாரிய பாய்ச்சல் ஒன்றை நாம் கண்டோம்.

அமெரிக்காவின் பிலடெல்பியா மாநிலத்தில் துயஅநள னுயளனைந என்பவர் முதன் முதலில் உள்ளூர் பத்திரிகையொன்றை DTP முறையில் பரிசார்த்தமாக கணினி வடிவமைப்பில் 1983இல் அச்சிட்டு வெளியிட்டார். இதுவே பதிப்புத்துறையில் ஒரு பாரிய பாய்ச்சலை தோற்றுவிக்கக் காரணமாயிற்று. DTP தொழில் நுட்பம் 1985இன் பின்னர் அப்பிள் மக்கின் டொஷ், மைக்ரோ சொப்ட் போன்ற நிறுவனங்களின் போட்டி வர்த்தகத்துக்குட்பட்டு துரிதமான வளர்ச்சிகண்டு இன்று பதிப்புத்துறையில் தவிர்க்கமுடியாததொரு தொழில்நுட்பமாகப் பரிணமித்துள்ளது. அதன் வளர்ச்சி முன்னைய பாரம்பரிய ஈய அச்சுப்பொறிமுறைக்கு இடமில்லாமல் செய்துவிட்டது. உலகெங்கிலும் உள்ள அச்சுக்கோப்பாளர் என்ற ஒரு தொழிலாளர் வர்க்கத்தையே நவீனத்துவ அச்சாக்கம் இல்லாதொழித்துவிட்டது.

1980களுக்கு முன்னர் ஒரு நூலின் உருவாக்கத்திலிருந்து அது வாசகர் கைகளை அடையும் வரை பஞ்சபூதங்கள் போன்று ஐந்து பதிப்புலகக் கூறுகளின் கைகளினூடாக நூலுருவாக்கம் பயணித்தாக வேண்டியிருந்தது.

(1) நூலை ஆக்கும் படைப்பாளி (Author). (2) அதனை வெளியிடும் பொறுப்பை ஏற்கும் வெளியீட்டு நிறுவனம் (Publisher). (3) அதனை அச்சிட்டு வெளியீட்டாளருக்கு வழங்கும் அச்சகம்/பதிப்பகம் (சீவைநெச). (4) நூலை விநியோகம் செய்யும் விநியோக நிறுவனம் (Distributor). (5) நூலின் பயனாளி- வாசகன் (End Reader/User) என்று ஒரு தெளிவான சிக்கலற்ற பாதையிலேயே நூலின் பயணம் அமைந்திருந்தது.

பின்னாளில் அது நவீனத்துவமாக்கப்பட்ட அச்சகக்கலையின் வசதிகளாலும், சிக்கலான வெளியீட்டுப் பொறிமுறைகளாலும், உள்ளக விநியோக முறைமைகளினாலும் சிக்கல் மிகுந்ததாகிவிட்டது. இலங்கையின் எழுத்தாளர்களை பொதுவாக ஆசிரியர் (Author) என்றழைப்பதைவிட ஆசிரிய வெளியீட்டாளர் (Author -Publisher) என்றே அழைப்பதைக் கண்டுள்ளோம். அது மட்டுமல்லாமல் ஒரு கணினியை மாத்திரம் வைத்திருக்கும் ஒரு தொழில்நுட்பவியலாளர் தன்னை ஒரு “நூல்வெளியீட்டாளர்” என்று அழைக்கும் நிலைமையையும் நவீன தொழில்நுட்ப வளர்ச்சி இலங்கையில் எமக்குக் காட்டிவருகின்றது. வெளியீட்டாளருக்கும் அச்சகத்தார் அல்லது பதிப்பாளருக்கும் வேறுபாடு காண முடியாதவாறு ஒன்றுடன் ஒன்று கலந்து போயிருப்பதால், எம்மவர்களிடையே பதிப்பகமும் அச்சகமும் ஒன்றையே குறிக்கும் வெவ்வேறு சொற்கள் என்பதைப் புரிந்துகொள்ளமுடியாதவர்களாக உள்ளனர். அச்சத்துறையில் பயன்படும். அச்சக் கோர்ப்பு’ என்ற பதம் போலவே மற்றொரு ஒரு கலைச்சொல்லான அச்சப் பதிப்பு’ என்ற வினை அடியிலிருந்தே அச்சகமும், பதிப்பகமும் உருவாயிற்று.

இன்று கொழும்பில் இயங்கும் எத்தனை பதிப்பகங்கள் மற்றும் வெளியீட்டகங்களிடம் தமக்கென்று ஒரு அச்சக வசதி இருக்கின்றன என்று நீங்கள் ஆராயப் புகுந்தால் அதிசயப்படுவீர்கள். இன்று ஒரு கணினியுடனும் அதனுடன் இணைந்த நவீன பாரிய பல்நோக்கு போற்றொஸ்ரற் பிரதி இயந்திரத்துடனும் சில வெளியீட்டகங்கள் இயங்குகின்றன.

இலங்கையிலும் சரி, தமிழகத்திலும் சரி, நூல்வெளியீட்டாளர்களில் பலருக்கு சொந்தமாக அச்சக வசதி இருப்பதில்லை.

தட்டச்சாளர்/பக்க வடிவமைப்போர், சரவை பார்ப்போர், கறுப்பு வெள்ளை அச்சகம், வண்ண அட்டைக்கான அச்சகம், மட்டை கட்டுவோர், கரைவெட்டிச் செப்பனிடுவோர் என்று ஒவ்வொரு சிறு பிரிவும் முன்னர் ஒரே கூரையின்கீழ் இருந்தது போன்ற நிலை இன்றில்லை. ஒவ்வொன்றுக்கும் தனித்தனியான தனி மனித நிறுவனங்கள் இயங்கிவருகின்றன.

வெளியீட்டாளர், படைப்பாளியுடன் தொடர்புகொண்டு கையெழுத்துப் பிரதியை பொறுப்பேற்றுக்கொண்டதும், அது தனித் தனித் தொழிலகங்களுக்கும், துறைசார் பணியாளருக்கும் துணை ஒப்பந்தத்தின் கீழ் நமது ‘வெளியீட்டாளரால்’ வழங்கப்படுகின்றது. அனைத்துப் பணிகளையும் ஒழுங்கமைப்பதுதான் வெளியீட்டாளரின் பாரிய பொறுப்பாகின்றது. ஆசிரியருடன் பணக்கொடுக்கல் வாங்கல்களை வெளியீட்டாளரே பொறுப்பேற்றுக் கொள்கின்றார். படைப்பாளிக்கும் வெளியீட்டாளருக்குமிடையே தான் வடிவமைப்பு, திருத்தம் உட்பட அனைத்துத் தொடர்பாடல்களும் இருக்கும். துணை ஒப்பந்தக் காரர்களுடன் தொடர்பாடல்களை மேற்கொண்ட நூலின் உருவாக்கத்தை ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் நடத்திச் செல்பவராகவே நமது வெளியீட்டாளர் இயங்குவார்.

இதில் நன்மை என்னவென்றால், ஒவ்வொரு துறையிலும் ஒரே வேலையில் ஈடுபடுவதனால் தனித்துவ அனுபவம், மற்றும் அறிவு வளர்ச்சியைப் பெற்றுள்ளவர்களாக அவ்வப்பணியாளர்கள் இருப்பர். அதனால் நூல் சிறப்பான முடிவுப்பொருளாக வெளி வருகின்றது. அவ்வத் துறைகளில் மேலதிக முதலீடுகளைச் செய்து சில நிறுவனங்கள் மற்றவற்றை விட அத்துறையில் முன்னேறிச் செல்கின்றன. இதிலுள்ள தீமைகள் என்றால், படைப்பாளியின் நூலாக்கத்துக்கான செலவினம் அதிகமாகின்றது. பிரதியின் விலை அதனால் அதிகரித்தே ஆகவேண்டிய நிலை தோன்று கின்றது. ஒரு பிரிவின் பணியாளரிடம் கொடுக்கப்பட்ட வேலை சிக்கிக்கொண்டால் நூலின் அடுத்தகட்ட நகர்வு தாமதிக்கப்படுகின்றது. அந்தத் தாமதம் தொடர்ந்து மற்றைய பணிகளைச் செய்யும் துறையினரையும் பாதிக்கச்செய்கின்றது. அதனால் முதலில் படைப்பாளியிடம் ஒப்புக்கொண்ட திகதிக்கு நூலை முடித்து வழங்கவியலாத நிலையில் வெளியீட்டாளர் தவிப்பார்.

ஐரோப்பிய நாடுகளில், நூலாசிரியர் ஒரு நூலை எழுதி கையெழுத்துப் பிரதியுடன் ஒரு வெளியீட்டாளரை அணுகுகின்றார். அந்த வெளியீட்டாளர் நூலின் வர்த்தக வாய்ப்புகளை ஆராய்ந்து அது தனக்கு லாபகரமானதாகவோ மக்களிடம் எளிதில் சென்றடையக்கூடிய விடயதானத்தை உள்ளடக்கியுள்ளதாகவோ கருதினால் படைப்பாளியுடன் ஒரு எழுத்து மூலமான ஒப்பந்தத்தைச் செய்துகொள்வார். (இலங்கையில் தமிழ்நூல் பதிப்புத் துறையில் இத்தகைய எழுத்துமூலமான ஒப்பந்தங்கள் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை.)

அந்த ஒப்பந்தத்தில் அந்த நூலுக்காக வெளியீட்டகம் படைப்பாளிக்கு வழங்கும் ஒட்டுமொத்தமான பணத்தொகை, அது எவ்வாறு வழங்கப்படும் என்பது பற்றி, அல்லது வெளியிடப்படும் பிரதிகளுக்கேற்ப ஒவ்வொரு பதிப்புக்குமான வருடாந்த ரோயல்டி தொகை, அல்லது இரண்டும் சேர்ந்த ஒரு கலப்பு உடன்படிக்கை என்பன உள்ளடங்கும். அறுதியாக ஒரு விலைகொடுத்து அந்த நூல் படைப்பாளியிடமிருந்து வெளியீட்டாளரால் கொள்வனவு செய்யப்பட்டால் பதிப்புரிமை பெரும் பாலும் வெளியீட்டகத்துக்கு உரியதாகிவிடும். மீள்பதிப்புரிமை எவ்வளவு காலத்திற்கு வெளியீட்டகம் தனக்குரிமையாக வைத்திருக்கலாம் என்ற விடயங்கள் முன்னர் குறிப்பிட்ட ஒப்பந்தத்தில் தெளிவாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கும். அத்தகைய குறிப்புகள் ஒப்பந்தத்தில் இடம்பெறாவிடில், நூலின் மீள்பதிப்புரிமை குறிப்பிட்ட காலத்தின் பின்னர் படைப்பாளிக்குரியதாகும். இது தெளிவாக வேர்சோ பக்கத்தில் வெளியீட்டாளரினால் குறிப்பிடப்படும். நூலை வெளியீட்டகம் பணம் செலுத்திக் கொள்வனவு செய்ததும் படைப்பாளிக்கும் நூலின் அந்தப் பதிப்புக்கும் தொடர்பு அற்றுப் போய்விடுகின்றது. படைப்பாளி உலக அரங்கில் கொண்டிருக்கும் மதிப்பு, வாசகர் எண்ணிக்கை என்பன இவ்வொப்பந்தத்தின் சரத்துக்களைத் தீர்மானிக்கும் வலிமையை இருசாராரில் ஒருவருக்கு வழங்கும். இலங்கையில் படைப்பாளிகள் எவரும் தமது கையெழுத்துப் பிரதிகளை வெளியீட்டாளரிடம் விற்பனை செய்யாததால், பதிப்புரிமை எப்போதும் படைப்பாளிக்குரியதென்பது ஒரு எழுதாச் சட்டமாகிவிட்டது.

ஒருவேளை ஆக்கியோன் பல்வேறு புறக் காரணிகளால் தனது நூலை வெற்றிகரமாக ஒரு வெளியீட்டாளரிடம் விற்பனை செய்ய முடியாது போனால், அவர் நேரடியாகப் பதிப்பாளர் ஒருவரை நாடுவார். பதிப்பாளர் (அச்சகம் என்றும் குறிப்பிடலாம். “அச்சப்பதிப்பு” என்ற வினை அடியிலிருந்தே அச்சகமும், பதிப்பகமும் உருவாயிற்றென்பர்.) அந்த நூலின் தரம் பற்றிய கவலையோ, விற்பனைக்கான சந்தை வாய்ப்பின் சாத்தியக்கூறுகள் பற்றியோ அக்கறை கொள்ளமாட்டார். அவர் அந்த நூலை படைப்பாளியின் விருப்பத்துக்கேற்ப, அவர் குறிப்பிடும் எண்ணிக்கையான பிரதிகளை அச்சிட்டு வழங்க ஏற்படும் செலவுத்தொகையை படைப்பாளியிடமிருந்து முற்பணமாகவோ பகுதி அடிப்படையிலோ பெற்றுக்கொண்டு நூலை அச்சிட்டு வழங்குவார்.

அபிவிருத்தி அடைந்த ஐரோப்பிய நாடுகளிலாயின், அதன் பின்னர் படைப்பாளி தனக்குப் பொருத்தமான, இணக்கமானதொரு விநியோக நிறுவனத்திடம் நூலின் பிரதிகளை வழங்கி விநியோகப் பொறுப்பினையும் விற்பனைப் பொறுப்பினையும் அவர்களுக்கே வழங்குவார். அந்நிறுவனம் நூலைத் தன் விநியோக வலையமைப்புகளின் மூலம் விற்பனை செய்து ஒரு குறிப்பிட்ட விகிதத்தில் கொமிஷனைப் பெற்றுக்கொண்டு காலத்துக்குக் காலம் ஆசிரியருக்கு வழங்கிவரும். நூலை ஊடகங்களில் விளம்பரம் செய்யும் பொறுப்பினையும், கண்காட்சிகளினூடாக அறிமுகப்படுத்தும் பொறுப்பினையும், நூலகங்களுக்கோ, நூல் விற்பனையாளர்களுக்கோ வழங்கும் பொறுப்பினையும், நூல் விநியோக நிறுவனங்களே ஏற்றுக்கொண்டு படைப்பாளியின் சுமைதாங்கியாக மாறி விடுகின்றது. உலகளாவிய ரீதியில் பொது நூலகங்களுக்கான கூட்டுக் கொள்வனவுகளை இத்தகைய விநியோக நிறுவனங்களினூடாகவே உள்ளூராட்சி மையங்கள் மேற்கொள்வதால், இத்தகைய விநியோக நிறுவனங்களின் பணி இலகுவாகிவிடுகின்றன.

இலங்கையில் இந்த நடைமுறையினை முயற்சிசெய்ய ஏற்கெனவே விநியோக வலையமைப்பைக் கொண்ட தேசிய பத்திரிகை நிறுவனங்கள் கூட முன்வருவதில்லை என்பது சிந்தனைக்குரியது. நாம் இதற்கான காரணங்கள் பலவற்றைக் குறிப்பிடலாம். அவற்றுட் சில:

POOBALASINGHAM BOOKDEPOT

Importers, Exporters, Sellers & Publishers of Books,
Stationers and News Agents

புதிய வரவுகள்

நூலின் பெயர்	ஆசிரியர்	வெளியீடு	விலை
● தரம் 5 புலமைப்பர்ச்சல் பரீட்சை		புபாலசிங்கம் புத்தகசாலை	325.00
● Microsoft Office	S. Prashanthan	புபாலசிங்கம் புத்தகசாலை	200.00
● ICT தரம் - 6, 7	S. Prashanthan	புபாலசிங்கம் புத்தகசாலை	190.00
● ICT தரம் - 8, 9	S. Prashanthan	புபாலசிங்கம் புத்தகசாலை	230.00
● யாழ்ப்பாணம் பாரீ	கலாநிதி க. குணராசா	கமலம் பதிப்பகம்	300.00
● கண்பிடுசிச் சுருக்கம் (சோதிடம்)	கணபதிப்பள்ளை விஸ்வலிங்கம்	பாக்கியம் சிவசோதி பதிப்பகம்	500.00
● வைத்தியச் சுருக்கம்	கணபதிப்பள்ளை விஸ்வலிங்கம்	பாக்கியம் சிவசோதி பதிப்பகம்	500.00
● மரணமூறும் கனவுகள்	யாழ்நீ	அணங்கு பெண்ணியப் பதிப்பகம்	337.50
● பட்டி	கே.ஜயதிலக	எஸ்.கொடகே சகோதரர்கள்	300.00
● சிலந்தி பின்னிய பட்டு வலையில் சிக்கிய விண்மீன்கள்	ராஜகவி ராகல்	இனிய நந்தவணம் பதிப்பகம்	300.00
● 45 நொடி பிரசுரலேஷன்	பாண்டிபேலா	மஞ்சள் பள்ளிவிங் ஹவுஸ்	562.50
● வாய்புத்நர் வாக்கு	அய்ஷ்	வெஸ்ட்லேண்ட் லிமிடெட்	1106.25
● ஷோபாசக்தி Box கதைப்புத்தகம்	ஷோபாசக்தி	கருப்பு பிரதிகள்	750.00
● சந்திரஹாசம்	சு. வெங்கடேசன்	விசுடன் கிராஃபிக்	3746.25

புபாலசிங்கம் புத்தகசாலை

புத்த விற்பனையாளர்கள், ஏற்றுமதி,
இறக்குமதியாளர்கள், நூல் வெளியீட்டாளர்கள்

தலைமை: இல. 202, செட்டியார் தெரு, கொழும்பு 11, இலங்கை. தொ.பே: 2422321. தொ.நகல்: 2337313 மின்னஞ்சல்: pbdho@sitnet.lk

கிளைகள்:

340, செட்டியார் தெரு, கொழும்பு - 11.
தொ.பே: 2395665

இல. 309 A-2/3, காலி வீதி, கொழும்பு - 6.
தொ.பே: 4-515775, 2504266

இல. 4 A, ஆஸ்பத்திரி வீதி, பஸ் நிலையம்,
யாழ்ப்பாணம்.

1. இங்கு நூலின் ஆசிரியரே குறித்த நூலின் வெளியீட்டாளராகவும் (Author - Publisher) இயங்குகின்றார். காரணம், இலங்கையில் ஆசிரியரிடம் முற்பணமாகப் பணத்தை வழங்கி நூலின் அச்சு, வெளியீட்டு, விநியோகப் பொறுப்புகளை ஏற்றுக்கொள்ளும் நிலையில் நூல்வெளியீட்டுச் சூழல் ஆரோக்கியமானதாக இல்லை. தம்மை வெளியீட்டகங்கள் என்று தாமே இனம் காணும் அனைத்து வெளியீட்டகங்களும் தனிமனிதத் தலைமையிலான அச்சீட்டு நிறுவனங்களாகவே இயங்குகின்றன. கூட்டு முயற்சியில் இயங்கி பெரும் முதலீட்டை தமது நிறுவனத்தில் ஈடுபடுத்தும் வாய்ப்பினையோ, நூடல் களை ஆசிரியர் களிடமிருந்து கொள்வனவு செய்து லாபமீட்டலாம் என்ற மனத்துணிவற்றவர்களாகவோதான் இவர்கள் இயங்குகின்றார்கள்.

2. இலங்கையில் முறையான நூல் விநியோகப் பொறிமுறைகள் எதுவும் இல்லாத நிலையும் நூல் வெளியீட்டுத் துறையின் நலிவுக்குக் காரணமாகும். இலங்கையில் நூல்களைத் தாமே தேர்வுசெய்து கொள்வனவு செய்யும் தகுதிகொண்ட தமிழ் நூலகங்கள் என்று பார்த்தால் மாநகர, நகராட்சி மன்றத்தின் கீழ் இயங்கும் பொது நூலகங்கள், பிரதேச சபைகளின் கீழ் உள்ளூராட்சிமன்ற நிதியுதவியுடன் இயங்கும் பொது நூலகங்கள், பாடசாலை நூலகங்கள், பல்கலைக்கழக நூலகங்கள், தனியார் நூலகங்கள் என சுமார் 700 நூலகங்களைப் பட்டியலிடலாம். இவற்றுக்கான நூல்விநியோகத்துக்கான பொதுத்திட்டங்கள் எதுவும் வெளியீட்டகங்களிடம் கிடையாது. ஆண்டிறுதியில் குறுகிய கால அறிவுறுத்தல்களின் கீழ் திடுதிப்பென்று கிடைக்கும் ஒதுக்கீட்டுப் பணத்தொகைக்கேற்ப ஓடிச் சென்று புத்தக நிலையங்களில் அவ்வேளையில் தட்டுகளிலுள்ள நூல்களை சகட்டுமேனிக்கு அள்ளிக் குவிக்கும் நூல்கொள்வனவு அதிகாரிகளே நூலகங்களுக்கான நூல் கொள்வனவாளர்களாக தனிமனிதர்களாக வீற்றிருக்கிறார்கள். திட்டமிட்ட நூல்கொள்வனவு என்ற விதிகளெல்லாம் நூலகவியல் பாடப் புத்தகங்களுடனும், விரிவுரைகளுடனும் முடங்கிவிடுகின்றன.

(4) இலங்கையில் தனித்துவமான நூல்வெளியீட்டுக் கலாசாரம் ஒன்றுண்டு.

ஒரு நூலை எழுதுபவர் தனது ஆத்ம திருப்திக்காகவே எழுதும் சம்பிரதாயம் ஈழத்தமிழர்கள் மத்தியில் ஆரம்பம் முதலே ஆழ வேருன்றியுள்ளது. வர்த்தக நோக்கில் இயங்கும் முழுநேரப் படைப்பாளிகளை தமிழகத்திலேயன்றி, இலங்கையில் - அதுவும் தமிழ்ச் சூழலில் காணமுடியாதுள்ளது.

பெரும்பான்மையான படைப்பாளிகளுக்கு நூல் வெளியீடு என்பது கௌரவத்தையும், தனித்துவ அடையாளத்தையும் சமூகத்தில் ஈட்டிக்கொள்ளும் ஒரு வழிமுறையாகவே உள்ளது. அறிவுஜீவிகளைப் பொறுத்தமட்டில் முன்னோரால் தமக்கு வழங்கப்பட்டதும், அனுபவ வயப்பட்டதுமான தமது அறிவுத் தேட்டத்தை தமது மாணவர்களுக்கு முது சொமாக வழங்கிச்செல்லும் ஒரு வழிப்பாதையாகவே நூல்வெளியீடு அர்த்தப்படுகின்றது. நிறுவனங்களைப் பொறுத்தவரை தமது நிறுவனம்சார் வெளியீடுகள் தமது பணிகளுள் ஒன்றாகப் பார்க்கப்படுகின்றது. ஆக, ஒவ்வொருவருக்கும் தான் நூலொன்றை சமூகத்துக்கு உருவாக்கிச் செல்லவேண்டும் என்ற எண்ணமே பிரதானமாகத் தோன்றுகின்றது. தம் நூல் தமது கிராமத்தையோ மாவட்டத்தையோ விட்டு வெளியே செல்கின்றதா? அது எங்காவது ஆவணப்படுத்தப்படுகின்றதா? தனது பிரதேச நூலகத்திலாவது அது போய்ச்சேர்ந்துள்ளதா என்பதையெல்லாம் படைப்பாளி சிந்தித்துச் செயலாற்றுவது மிகவும் அரிதாகவே காணப்படுகின்றது. தனது நூல் அச்சிடப்பட்டதும் பத்திரிகையில் அந்நூல் பற்றி ஒரு அறிமுகம் வந்தால் விற்பனை தானாக நடந்தேறும் என்ற கனவுடன் வாழும் படைப்பாளிகளை இன்றும் எம்மத்தியில் நாம் கண்டுகொண்டே இருக்கின்றோம். தமது நூலுக்கு ஒரு வெளியீட்டு விழாவை வைத்து அன்றைய தினம் வந்தோருக்குத் தனது நூலை வழங்கி மகிழ்வதற்கும், ஒரு சில பேச்சாளர்களின் வாயால் வாழ்த்துக்களைப் பெறுவதற்கும் அப்பால் படைப்பாளியிடம் தனது நூலை தொடர்ந்து பலரது கைகளையும் அடையச்செய்யும் எந்தவொரு அக்கறையோ, வாய்ப்போ இருப்பதாகத் தெரியவில்லை.

(சின்னும் வரும்)

□□□

புலண
இலக்கியத்
தொடர்

கண்டன் கைவசம்

16

கைலாசம்- வெளிப் பரீக்ரமம்

ஔத நான்

ஔலை 26 அதிகாலை ஁றும்ணியளவில் விழித்தெழுந்து கொடுக்கப்பட்ட ஁ரு குவளை சூடான நீரில் பல்துலக்கல், முகம் கழுவல் இத்தியாதி கிரமங்களை முடித்து ஁ட்டு மணியளவில் புறப்பட்டு தர்போச்சே ஁னும் இறுதித் தரிப்பிடம் நோக்கினோம். வழிமுழுதும் மிக்க கண்கவர்ச்சியான காட்சிகள்.

சீதோஷன நிலை மிகவும் அனுசுலமா யிருந்தது. மதியம் பன்னிரண்டு மணியளவில் இறுதிச் சந்திப்பிடத்தை அடைந்தோம். அங்குதான் ஁ம்மை தர்சன் விடுதிக்கு ஁ற்றிச்செல்லும் வண்டிகள் காத்துநின்றன.

டோன்னாவுக்கும் நிம்மாவுக்கும் சந்தோ ஷமாக ஁ளுக்கு நூறு யுவான்கள் கொடுத்து விடை பெற்றோம். கைலை பாலாவும் நேபாள யாத்திரை ஁ழுங்கினர் ஈகோ ட்ரேக் உரிமையாளர் பிமலும் ஁ல்லா யாத்திரீகர்களுக்கும் ஁சிநன்றி கலந்த சிற்றுரை நிகழ்த்தினர். ஁வ்வொருவருக்கும் ஁ூபகார்த்தமாக வெள்ளைச் சால்வையும் அணிவித்தனர். இந்நிகழ்ச்சி இருமணி நேரமாக நடைபெற்றது. பின்னர் ஁ல்லா யாத்திரீகரும் இறை அன்புகலந்த பெருமிதம் மிக்க பிரியாவிடைச் சம்பவம் சற்றே நீடித்தது. பிரிய மனமின்றிப் பிரிந்தோம்.

஁ரம்பத்தில், மாணஸ சரோவர் அகண்ட ஹோமத்தில் முக்கிய பங்காற்றிய அன்பர் கைலை பரந்தாமன் ஁ரு ருத்திராக்ஷம் அணிந்த ஁படிகலிங்கத்தை ஁னக்கு அன்பளிப்பாக வழங்கினார். வெளிவீதி யாத்திரைபூராவும் இந்த அருள்மிகு லிங்கம் அவர்வசமே இருந்ததாகக் கூறினார்.

அத்தனை சக்திமிகு லிங்கம் கைகளில் கிடைத்தது ஁ன்னே பாக்கியம். ஁னந்தக் கண்ணீர்மல்க அதை ஁ன் கைகளால் பெற்றுக்கொண்டபோது அந்த மஹாதேவனை முன்னின்று அருளுவது போன்ற பிரமை ஁ற்பட்டது. கைலைத் தரிசனத்தின் மகிமைகளுள் இதுவும் ஁ன்றோ!

அத்தனை யாத்திரீகர்களும் தத்தமது அனுபவங்களைப் பரிமாறி பிரியாவிடைபெற ஁றக்குறைய இரண்டு மணி நேரத்துக்கும் மேலாகிவிட்டது. ஁ம்மை ஁ற்றிச் செல்ல வேண்டிய பேருந்துகளும் ஁யத்த மாயிருந்தன. புறப்பட்டு நல்ல கண்கவர் மலைக்காட்சிகள் நிறைந்த சாலைகள் வழியாக தர்சன் விடுதியை அடைந்தோம். அங்கு மதிய உணவு தயாராகி பரிமாறப்பட்டது.

முன்னர் ஁ரே டபில் (Duffle bag) பையில் முடக்கிவைத்திருந்த உடமைகளை சரிபார்த்து அவரவர் பைகளில் பிரித்து அடுக்கினோம். பின்னர் சரியானபடி இலக்கமிடப்பட்ட ஁மது பைகளில் அடுக்கி - மீண்டும் பயணத்தைத் தொடரும் பொதிப் பேருந்துகளில் அடுக்கி வைக்க ஁ற்பாடு செய்தோம். இந்த ஁ழுங்கு மேலும் இரண்டு மணி நேரம் ஁டுத்தது.

பின்னர், கைலை பாலா நேபாள ஁ஷ்பாக்கள் உட்பட உதவியாளர் அனை வரையும் அழைத்து யாத்திரீகர்களுடன் நிற்கவைத்து அனைவருக்கும் நன்றிப்பேருரை ஁ற்றினார். அவரவர்க்குரிய பாராட்டுகளும் உரியபடி வழங்கப்பட்டன. இந்த நிகழ்ச்சியும் பெரிதும் மனம் மிக நெகிழவைக்குமாறு அமைந்திருந்தது.

கைலை பாலா, '஁கோ ட்ரேக்' உரிமையாளர் பிமல் உட்பட ஁ந்து யாத்திரீகரும் இரு நேபாள ஁ஷ்பாக்களும் மேலதிக யாத்திரைக்காக ஁ம்மிடமிருந்து பிரிந்தனர்.

ஏனையோர் பிற்பகல் இரண்டு மணியளவில் பேருந்துகளில் ஏறிப் புறப்பட்டு ஆறு மணியளவில் மாணசரோவர் விடுதியை அடைந்தோம். அனைவரும் உடற் களைப்பால் நன்கு உறங்கியவாறே பிரயாணஞ் செய்தனர்.

உரிய தங்குமிடங்களைக் கண்டுபிடித்து உடமைகளைச் சரிபார்த்துவைக்க அரைமணி நேரத்துக்கு மேலாகிவிட்டது. தங்குமிடம் தகரக் கொட்டகைகள். ஒரு கூடாரத்துள் பத்துப் படுக்கைகள்.

நிலம் வெறுமனே மணல்தான். அண்மையில் - கூடாரங்களையொட்டி - இரு தேநீர்க் கடைகளும் அமைக்கப்பட்டிருந்தன.

சுவாத்தியம் நன்றாகவே இருந்தது. நல்ல வெய்யில், குளிரில்லை. மாணஸ் ஸரோவர் கைலாசநாதர் பின்னணியில் (கௌரிசங்கராக) அழகும் அமைதியும் ஒருமித்து கருணையே வடிவாகப் பெருமையுடன் காண - உண்மையில் - கண்கோடி வேண்டும்.

கௌரிசங்கர்: "இந்தியாவிற்கு சிகரமாயுள்ள இமய மலையின் கொடுமுடியாயத் திகழ்வது கயிலயங்கிரி. அதற்கு அருகில் அமைந்துள்ளது மாணசரோவர்ம எனப்படும் தடாகம். இரண்டும் சேர்ந்து 'கௌரி சங்கர்' என்று அழைக்கப்படுகின்றது. இந்த இரண்டையும் தரிசனம் செய்தவர்களுக்கு மறு பிறவி என்பது கிடையாது என்பது ஐதீகம்' .(உபயம்:இணையத் தளம்)

அமைதியான ஏரியிலே இமையமலைச் சாரலிலே உமையாளின் உறைவிடமாம் மாணஸ் ஸரோவரில் மனமுருக முண்டெழ முனைந்தது மனம், குளிர் மிளிர்ந்தது. பளிச்சென்ற பகலவன் பேரோளிவீச விரைந்தேன் திண்ணமான மனதுடன், வண்ணமிகு குளக்கரை நோக்கி.

நீலவண்ணத்தில் மின்னும் இத்தடாகம் நிமிடத்திற்கு நிமிடம் வர்ணம் மாறுகிற அழகை வர்ணிக்க வார்த்தைகளே இல்லை. இரவு நேரங்களில் கோடானு கோடி நட்சத்திரங்களைத் தண்ணீரில் பிரதிபலிக்கும் அழகோ அழகு.

இக்கரையில் கிடைக்கும் கல் ஒவ்வொன்றும் சிவலிங்கம் என்பது ஐதீகம். இன்றும் மாணசரோவரில் ராஜ அன்னப்பறவையைக் காண்பவர்கள் பிரம்மாவைக் காண்பதென்பர் ஆன்மீகஸ்தர்கள்.

மாணஸ் ஸரோவரில் தீர்த்தமாடச் செல்வதற்கு சிறு விநாயகர்க்கு

முன்னர் ஒரு நான்கு சக்கர வண்டியில் வந்திறங்கினர் முன்னர் பார்த்திராத ஒரு குழுவினர். அவர்களில் ஒருவர் எம்முடன் யாத்திரை ஆரம்பித்து ஸப்தரிஷி குகையில் சமாதியான சக யாத்திரீகரின் மைந்தர் எனவும் அவர் தந்தையாரின் அஸ்தியை மாணஸ் ஸரோவரில் அர்ப்பணிப்பதற்காகக் கொண்டு வந்திருப்பதையும் அறிந்தேன்.

இதில் பெரும் வியப்புக்குரிய செய்தி என்னவெனில், கைலை பாலாவின் துரித நடவடிக்கையால், சமாதியான யாத்திரீகரின் மனைவியும் ஒரு மைந்தனும் மலேசியாவிலிருந்து காத்தாண்டுவுக்கு வந்து, அதிமிகு புண்ணியமிகு நதியாம் பாக்கமதிக்கரையில் ஈமைக்கிரியைகளை ஈடேற்றி இங்கு அஸ்தியைக் கொணர்ந்தனர். எல்லாமே கனவுபோலத்தோன்றினும் ஈஸ்வரக் கிருபை எவ்வாறு செயற்பட்டது என்பது விந்தையிலும் விந்தையே.

அஸ்தி கிடைக்கப் பெற்றதும் சகயாத்திரீகர் யாவரும் ஒன்றுகூடி மனஸ் ஸசரோவர் கரையிலேயே பூஜைக்குத் தயார்செய்தனர். கிரமப்படி விநாயகர் துதியுடன் ஆரம்பித்து, அதி உருக்கத்துடன் அனைவரும் ஓதிய திருவாசகத்துடன் பூர்த்திசெய்து அஸ்தியை மனஸ் ஸரோவரில் கரைத்தோம்.

நல்ல வெயில். குளிர்ந்த காற்று நம்மைக் கீழே சாய்த்துவிடும் அளவிற்கு இருந்தது. அடித்தால் அம்மியும் நகரும் என்பார்கள். ஆனால் மாணசரோவரில் வீசும் காற்று கத்தமண்டுவுக்கே நம்மைத் தூக்கிக்கொண்டு விட்டுவிடும் போலிருக்கும். அதிக பட்ச வெய்யில், குளிர்ந்த மிக வேகமாக வீசும் காற்று, இரவில் பிரமிக்க வைக்கும்

ஸ்பபுக லிங்கம்

குர்லா (மலை) மந்தாதா

நட்சத்திரக்கூட்டம், என்றும் நாம் புதுமையாக அனுபவிக்கலாம்.

இறை அன்பு பெருக, “துணிந்தபின் மனமே.....” என்ற சினிமாப் பாட்டின் அடிகள் (‘தேவதாஸ்’ சினிமாவில்) உள்ளத்தில் உணர்வோட .....
 “ஓம் நமசிவாய” எனும் ஓதலுடன் .....

“காதலாகி கசிந்து கண்ணீர் மல்கி
 ஒருவர் தம்மை நன்னெறிக்கு உயிப்பது
 வேதம் நான்கிலும் மெய்ப் பொருளாவது
 நாதன் நாமம் நமசிவாயவே”

என்ற திருஞானசம்பந்தரின் தேவாரத்தை உள்ளத்தில் உணர்த்தியவாறே மானஸ் சரோவர் கரையில் கால் வைத்தேன்.

எங்கிருந்துதான் உந்துதல் வந்ததோ தெரியவில்லை - முதலாவது எனக்கொரு தலை தாழ்த்தல் - இரண்டாவது குடும்பத்தினர் நலன் கருதி ஒன்று. - மூன்றாவதாக, உலக மக்கள் - படைப்புகள் அனைத்துக்குமாக - நலன் கருதி புண்ணிய தீர்த்தத்துள் சிரம் தாழ்த்தல் - என மூன்று தடவை மானஸ் சரோவர் சிரந்தாழ் ஸ்நானம் செய்து இப்பிறப்பு பாவங்கள் தீர்வும் பிறப்பெனும் பிணியிலிருந்து விடுபட்டு ஈசனடி சேரும் வாய்ப்பினை எய்தும் வரம்பெற்ற வைராக்கியம் வந்தது போன்ற உணர்வுடன் கரை ஏறினேன்.

உடன் கொண்டுவந்த குப்பிகளில் தீர்த்தத்தை நிரப்பியதுடன் கரையோரக் கற்களையும் சேகரித்துக் கொண்டேன். பற்களைத் தாளமிட வைத்த குளிர் எங்கு சென்றதோ தெரியவில்லை. என்னுடன் லண்டன் அன்பர்கள் தந்தனுப்பிய பிரார்த்தனைப் பத்திரங்களையும் குறு

நூலையும் - அவர்கள் கேட்டுக்கொண்டபடி மனஸ் சரோவருக்கு அர்ப்பணித்தேன்.

மானஸ் சரோவர் கற்கள் கைலையிலிருந்தே துண்டங்களாக விழுந்திருக்குமாகையால், ஒவ்வொரு கல்லும் சிவலிங்கம் எனவும் கருதுவர்.

இது சாலிக்ராம் எனும் திருமாலின் சின்னத்தை நினைவூட்டும். சாலிக்ராம் அதிசயமான கல். நாற்புறமும் பனி படர்ந்த, கடல் காணாத, பழமையை இன்னும் மறக்காத நேபாளத்தின், முக்திநாத் எனப்படும் இடத்தில் இரண்டு மலைகளுக்கு இடையில் ஓடும் கண்டகி எனும் நதியில் உருவாகி, உலகை வியப்பில் ஆழ்த்தும் கல் சாலிகிராம்.

இப்பிறப்பின் பயனை எய்திய பூரிப்பில் தகரக் கொட்டகைகளை அடைந்தோம்.

நேபாள ஷேர்ப்பாக்கள் (உதவியாளர்) திறந்த வெளியில் சூடான பக்ஷணங்களும் பானங்களும் தயாராக வைத்திருந்தனர். ஆஹா! என்ன அற்புதம்! எல்லாமே தேவமிர்த மாயிருந்தன.

தகரக் கொட்டகையிலோ விசேஷமான குளிர்! சுற்றவர தகரமும் அடியில் மணலும் இருப்பின் குளிர் எப்படி என்பதை அன்று நன்கு உணரக்கூடியதாயிருந்தது. அடுத்த நாள் எமது யாத்திரையில் இறுதி பேருந்துப் பிரயாணம். நீண்ட பிரயாணம். எல்லாவற்றையும் மனதிற் கொண்டு - கைலாச யாத்திரையின் பூரணத்துவத்தை உணர்ந்து உறக்கத்திற் சுருண்டோம்.

17

மீண்டும் சீன-நேபாள நட்புப்பாலம் ஜூலை 27: அதிகாலை இருள் மிகுந்த காலை ஐந்து மணிக்கெல்லாம் விழித்தெழுந்து உடமைகளையெல்லாம் பொதிப் பேருந்து களில் சேர்ப்பித்தோம். இருட்டில் சக யாத்திரீகர்களைக் கண்டுபிடித்துப் பேருந்து களில் ஏற்றும் பணி அனைவருக்கும் பெரும் பாடாகிவிட்டது. ஆறுமணிக்கெல்லாம் கைலாச யாத்திரையின் இறுதிப் பேருந்துப் பிரயாணம் ஆரம்பமாகிவிட்டது. விரைவில் கிளம்பவேண்டியிருந்ததால் யாரும் தேநீர் - காப்பி கூட அருந்தவில்லை. வழியில் காலை உணவிற்கு ஒழுங்குசெய்யப்படும் என முன்னரே தெரிவிக்கப்பட்டது.

திரும்பிப் போகையில் மாணஸ்ஸ ரோவரின் புகழக வாயிலில் பரிசோதனை ஏதுமிருக்கவில்லை. இயற்கைக் காட்சிகளோ - ஓஹோ ஓஹோ என்றவாறு தொடர்ந்திருந்தன.

காலை ஏழரை மணியளவில் பர்யாங் எனும் இடத்தில் சிற்றுண்டிக்காகப் பேருந்து நிறுத்தப்பட்டது. மனித சஞ்சாரமே இல்லாத இடம்போன்றிருந்தது. அந்த ஊருக்குக் காலை ஏழு மணி எமது அதிகாலை நான்கு மணி போலல்லவோ? ஆனாலும் முன்னறிவித்தல் கொடுக்கப் பட்டமையால் தேநீர்க் கடை வேலைகள் துரிதமாகவே நடைபெற்றன. களைப்பிலிருந்த அனைவருக்கும் தேநீரும் இனிய சிற்றுண்டியும் பெருமளவு திருப்தியளித்தன.

சிற்றுண்டிச்சாலை முன்பாக அடுக்கப் பட்டிருந்த பெட்டிகளில், உபயோகிக்கப்பட்ட குளிர்மான தகரக் குவளைகள் புதியனபோலத் தோன்றின. அவ்வளவு ஒழுங்காக அடுக்கியிருப்பது மறு உபயோகத்திற்காகப் (மறு சுழற்சி) போலும். அந்நாட்டு மக்களின் சிக்கன வாழ்வு பெருமளவு மெச்சத்தக்கனவல்லவோ.

பேருந்துப் பிரயாணம் தொடர்ந்தது. கண்களுக்கு எட்டியதூரம்வரை பரந்த திபேத்திய பீடபூமி பல்வேறு வர்ணங்களில் - நீண்டும் குறுகியும் - பரந்தும் குறைந்தும் - பல்வேறாகக் காட்சி தந்தது. வானளாவிய பனிபடர்ந்த மலைத்தொடர்கள் முகிற்கூட்டங்களைக் கொஞ்சிட - அவற்றுடன் இணைந்த சர்ப்பம் போன்று அமைக்கப்பட்ட பாதைகள் அங்குமிங்குமாக ஓடித்திரிவது போன்ற பாரிய காட்சிகள்... அப்பப்பா -என்ன அழகு.

எவரெஸ்ட் மலைத் தொடர் உள்ளிட்டு, உலகிலுள்ள அதி உயர்ந்த மலைகள் பல இருப்பது திபேத்திலேதான். இம்மலை களிலிருந்து பெருகும் நீர் காரணமாக, திபேத் நாட்டினை ஆசியாவின் "நீர்க் கோபுரம்" (water Tower) என அழைப்பர். பல பெருநதிகளுள், மாணஸ் ஸரோவரிலிருந்து புறப்படும் பிரமபுத்ரா எனும் பெருநதி மேற்கு திபேத்தினூடாகப் பாய்கிறது. எமது பேருந்துகள் இந்த நதி பாயும் திக்கில்தான் பெரும்பாலும் பயணித்தன.

இந்த நதியின் எதிர்க்கரையில் சீனாவின் போர்ப்படைகளின் பெரும் நிலையம் உள்ளது.

இம்மாதிரி நிலையங்கள் வழிவழியே காணலாம். அவற்றை நோக்கி ஏதும் புகைப்படம் எடுத்தால் பெரும் பிரச்சினைக்குள்ளாகலாம் என எச்சரிக்கப்பட்டோம். இதுபோன்ற நிலை அழகிய திபேத் பூராவும் நிலவுவதைக் காணக்கூடியதாயிருந்தது.

ஒரு மணி நேர இடைவேளைக்குப் பின் பயணம் தொடர்ந்தது. வருணபகவானும் தலை காட்டத்தொடங்கினார். தூறலாயிருந்தபடியால், பேருந்தின் கண்ணாடியூடாக புகைப்படங்கள் எடுக்கக்கூடியதாயிருந்தது. பசுமைநீங்கிய ஓரே நீள - வளைந்து வளைந்து அமைக்கப்பட்ட பாதைகள், முகில்கூட்டத்தை அரவணைத்த பனிபடர்ந்த பிரகாசமான மலைக் குவியல், பரந்த மண் நிறை மடு - இவை (மலையும் மடுவும்) சேர்ந்த திபேத் பீடபூமியின் அழகை எப்படித்தான் வர்ணிப்பதோ! ஆஹா-ஆஹா-ஆஹா!

இத்தனை மலைகளும் நதிகளும் இருக்குமிடதே பெரும்பாலும் அடிக்கடி வருடம் பூராவும் மழையை எதிர்பார்போம் அல்லவா? அதுதான் இல்லை. வருடத்தில் ஒன்பது மாதங்கள் வரை வரட்சி நிலவுமாம் திபேத்தில். "மழை நிழல்" (Rain Shadow) எனும் வானிலைச் செயற்பாட்டினால் மழை உற்பத்தி தடைப்படும்.

இது இவ்வாறிருக்க, இப்பாரிய மலைப் பகுதிகளில் (ஆழத்தில்) கனிப் பொருட்கள் பெருமளவு புதைந்துள்ளன.

இந்தக் கனிவளப்பெருக்கு திபேத்தின் மீதுள்ள சீன ஆதிக்கத்துக்கு ஒரு காரணமாயிருக்கலாம்.

ஆயிரக்கணக்கான மீற்றர் இறக்கத்தை ஒருமணி நேரத்தில் கடந்தது எமது பேருந்து முற்றிலும் மாறுபட்ட நகருக்குள் பிரவேசித்தோம். அதுதான் ஜங்மு நகரம். கடல் மட்டத்துக்கு 2300 மீற்றர் உயரத்திலுள்ளது.

ஜங்மு குறுநகர் சீன குடிவரவு-அகல்வு பரிசோதனை நிலையத்துக்கு அண்மித்துள்ளது. இந்நகரம் இதுவரை வந்த பாதையிலிருந்து மாறுபட்ட இயற்கைக் காட்சிகளையுடையது. எங்குபார்த்தாலும் பச்சைப் பச்சேலென்ற மலைகளும், நீர்வீழ்ச்சிகளும், ஆறுகளும் கண்களை அசையவிடாது ஆக்கிரமித்துக் கொண்டன. மழை தொடர்ந்தது. முக்கிய பெரிய நதியான "போட்டே கோஷி" (BhoteKoshi) பாரிய வேகத்துடன் பாய்வதைக் காணலாம்.

சீனாவினால் அமைக்கப்பட்ட அழகாக வளைந்து வளைந்து மலைகளை வரும் பாதைகள்

கோத்தாரி கடைத்தெருவை அண்மிக் கையில், வாகன நெருக்கடியால் பேருந்து ஆமை வேகத்திலேயே சென்றது. எனவே இரண்டு கிலோ மீற்றர் தூரத்திலுள்ள சீன பரிசோதனை நிலையத்துக்கு நடையாகவே செல்லத் தீர்மானித்து - பாதையிலுள்ள - ஓடிக்கொண்டிருக்கும் நீர்வடிகளைக் கடந்து சீன பரிசோதனை நிலையத்தை அடைந்தோம்.

நடுநிசியளவில் நாம் சீன சுங்கத்திணைக்கள நிலையத்துக்கு வந்து சேர்ந்துவிட்டோம். மழைத் தூறலும் விட்டு விட்டுத் தொடர்ந்தது.

சுங்கநிலையத்துக்கு வெளியே தொடர்ந்து மக்கள் கூட்டம் நிறைந்தது. சேறும் சகதியும் நிறைந்த வெளியில் யாத்திரிகரை வரிசைக்கிரமப்படி நிற்கவும் ஏற்பாடானது. இதற்கிடையே நேபாளப் பிரசைகள் தொழில் செய்வதற்கான பிரத்தியேக அடையாள அட்டைகள் இருப்பதால் (இருக்கிறதெனக் கூறிக்கொண்டு) வரிசைக்கிரமத்தில் உட்புகாமல், ஆளையாள் இடித்துக் கொண்டே முன்னேறும் அசிங்கத்தையும் சகித்துக் கொண்டு நின்றோம். இதற்கிடையில், பணப் பரிமாற்றமும் நிகழும் போட்டி நடந்தது. நாம் முன்னர் சந்தித்த சில பாடசாலை மாணவ மாணவியர்கூட இந்தப் பணமாற்று வியாபாரத்தில் மும்முரமாயிருந்தனர். ஒரே சலசலப்பு.

ஈழத்து யாழ். நல்லூர்க் கந்தனின் தேர் உற்சவத்திலும் பார்க்க அதிகளவு நெருக்கடிபோலத் தோன்றியது.

எமது உட்செல்லும் நேரம் வரும்போது ஒருமணி நேரத்துக்கு மேலாகியது.

எனினும், எமது குழு யாவரும் வரும் வரை குழு "விசா"க்களைப் பரிசோதித்து அனுமதிக்கமுடியவில்லை. மேலும் அரைமணி நேரத்துக்குப் பின்னர், எம்மவர் குழு முழுமையுற்றதும், சுங்கப் பரிசோதனை முடிந்து வெளியேறினோம். மலேசிய, இந்திய, இங்கிலாந்துக் குழுக்களெல்லாம் வரும்வரை வெளியே காத்திருந்தோம்.

பின்னர், கால்நடையாகவே, நட்புப் பாலத்தைக் கடந்து, நேபாளப் பரிசோதனை நிலையத்தையும் தாண்டி "கோத்தாரி" நகருக்குள் வந்துசேர ஒன்றரை மணிக்கு மேலாகிவிட்டது.

இதுவரை பயணித்த சீன தேசியப் பெருஞ்சாலை நட்புப் பாலத்தின் பின்னர் நேபாளப் பகுதியில் அரணிக்கோ பெருஞ் சாலையாக மாறும்.

மதிய உணவு ஏற்கெனவே ஒழுங்கு செய்திருந்தபடி தயாராகி பரிமாறப்பட்டது. ஆனாலும், அங்கிருந்து கத்தமண்டுவிருப்போவதற்குரிய வண்டியில்லை. மலைச் சரிவினால் பாரிய கற்குன்றொன்று நடுப்பாதையில் விழுந்து, போக்குவரத்தைத் தடை செய்திருந்தது.

இது நேபாளத்தில் சர்வ சாதாரணமான சம்பவங்களில் ஒன்று போலும். மக்கள் பெரிதாக அரற்றிக் கொண்டதாகத் தெரியவில்லை. பொதுவாக சேவையி லீடுபட்டிருக்கும் பேருந்துகளும் காணப் படவில்லை. ஒரு மணிநேரத்துக்குமேலாக... பேருந்து வராத தாமதத்துக்கு ஏதும் காரணம் தெரியாது காத்திருந்தோம். நேபாள உதவியாளர் (ஷேர்ப்பாக்கள்) யாரும் கண்ணுக்குத் தென்படவில்லை. இதுவரை ஒழுங்காகவிருந்த யாத்திரை - இப்போது ஏற்பட்ட நிலையால் எமக்குப் பெரும் ஏமாற்றத்தையும் கவலையையும் உண்டாக்கின. இதுவும் பரமனின் சோதனை போலும் - பொறுமை சூழ அமைதியாகவே நேரம் கழிந்தது.

வழியில் கத்தமண்டு பெரும் பாதையில் மண் சரிவுகள் பல - என்பது பின்னர்தான் தெரியவந்தது அத்தோடு, கிராமத்தவருக்கும் உணர்காவற் துறையினருக்கும் தகராறு நிமித்தம், அம்மக்கள் பாதை மறியலில் ஈடுபட்டிருந்தனர். இக் காரணங்களால் போக்குவரத்து தடைப்பட்டிருந்தது. மழை

அப்பப்போ தொடர்ந்து தூறியவாறிருந்ததது. எமக்கோ நிற்பதற்கோ உட்காரவோ தகுந்த இடங்களும் போதியதாயில்லை. யாத்திரீகர் மாறி மாறி இடங்கொடுத்து ஏதுமறியாது - அனுபவங்களைப் பரிமாறியவாறே நேரங் கழித்துக் கொண்டிருந்தனர்.

இம்மாதிரியான பாதைத்தடை சீனப் பகுதியில் நிகழ்வதற்கு சாத்தியமேயில்லை. மலைச் சரிவுகளும், மக்கள் ஆர்ப்பாட்டத்தால் பெரும்பாதை தடைப்படுவதும் சீன-ராணுவ ஆட்சியில் நடைபெறும் என்பதை நினைத்துக் கூடப் பார்க்க முடியாது.

மேலும் ஒரு மணி நேரத்தின் பின்னர் ஒரு குறும்பேருந்து எமக்காக ஒழுங்கு படுத்தப்பட்டது. அதிஷ்டவசமாக எனக்கு அதில் இடம் தரப்பட்டது. பல யாத்திரீகர், அதிருப்தி மேலிட, மேலும் காத்திருக்க வேண்டியதாயிற்று.

பலவாறான வாக்குவாதங்களின் பின்னர் எமது வாகனம் மூன்றரை மணியளவில் காத்மண்டு நோக்கிப் புறப்பட்டது.

18

கைலாச யாத்திரை நிறைவு

ஜூலை 27: குறும் பேருந்து புறப்பட்டு ஒருமணி நேரத்துக்குள் பல தடவை மண் சரிவு காரணமாக மெதுவாகவே பிரச்சினைக்குள்ளான கிராமத்தை வந்த டைந்தது. நூற்றுக்கணக்கான பேருந்துகள் கிராமத்து இளைஞர்களால் தடுத்து வைக்கப்பட்டிருந்தன. எக்காரணங்காட்டியும் எந்த வண்டியையும் அவர்கள் நகர விடவில்லை. ஊர்காவற்றுறையினர் வாளாவிருந்ததையும் கவனிக்கக் கூடியதாயிருந்தது. ஒருவேளை அவர்களுக்கும் ஆக்கிரமிப்பாளர்களுக்கும் ஏதும் உடன்படிக்கையோ என்றும் சந்தேகிக்கக் கூடியதாயுமிருந்தது. எமது உதவியாளரும் வேறுபலரும் ஆக்கிரமிப்பாளருடன் வாதித்தும் பயனில்லாது போயிற்று. இளைஞர்கள் “மாவோ” கிளர்ச்சியாளரோ என்றும் சந்தேகிக்க வேண்டியிருந்தது.

பல பேச்சுவார்த்தையின் பின்னர் (சுமார் ஒருமணி நேரம் காத்திருந்தபின்) பேருந்துகள் ஆமை வேகத்தில் புறப்பட ஆரம்பித்தன.

சீன-நேபாள பகுதியிலோடும் போட்டே கோஷி (BhoteKosi) நதியின் அழகே அதி உன்னதமானது. போட்டே கோஷி என்பதன்

விற்பனைக்குண்டு

முள்ளியவகை விலை வரதன்

இலட்சலட்சமாய்
கொட்டிக்கொடுத்தால்
டொக்டர்மும்

இன்சினியருமாய்

மாப்பிள்ளை வாங்கலாம்.

ஒவ்வொரு நொடியிலுக்கும்

ஒவ்வொரு விலை கொடுத்து

திருமணச்சந்தையிலே

பேரம் பேசிட

கையிருப்பு அவசியம்.

முச்சூர் நல்லது.

பட்டம் மிக நல்லது.

உத்தியோகத்தால்

உழைத்தும் தருவாள்.

மாநாடாநாம்

வருமான வரவு.

ரிச்சர் பெண்

இன்னும் நல்லது.

இரண்டு மணிக்கே வீடு வருவாள்

இருநாட்கள்

வரவிடுமுறை

தவணைக்கொரு

மாநு விடுமுறை

சும்பளத்துடன்.

கேடித்திரிகின்றார்

மாப்பிள்ளையை விறக

சீனப்பிசாசு

சீர்கெட்டுத் திரியுது

பெண்ணைப் பெற்றவர்

வயற்றிலோ நெருப்பு

இந்த இலட்சணத்தின்

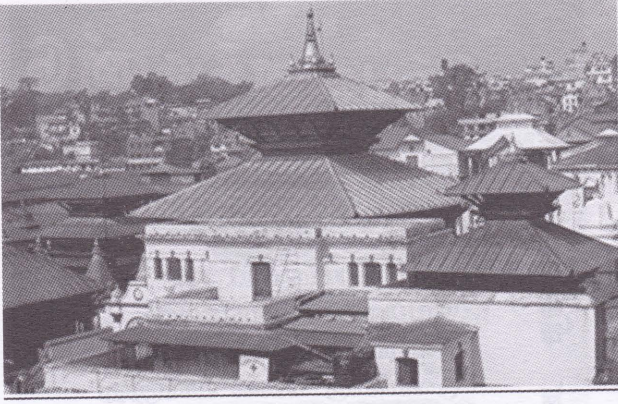
பெண் விடுதலை முடிக்கலாம்

மேடை மேடையாய்!

அர்த்தம் - திபெத்தில் உருவாகும் நதி என்பர். (போட்டே = திபேத், கோஷி = நதி).

சீனப் பகுதியிலும் நேபாளப் பகுதியிலும் இந் நதியின் அழகை வியந்தவாறே பயணித்தோம். நேபாளப் பகுதியில் இந்நதி திபேத் பகுதியிலிருந்து பாயும் இன்னொரு நதியான “ஸன் கோஷி” (Sun Kosi = தங்க

பசுபதிநாதரின் தங்கக் கோபுரம்

நதி) நதியுடன் இணைந்து தொடரும். (ஸன் = தங்கம், கோஷி = நதி)

கோஷி என்பது ஏழு நதிகளின் ஒரு தொடரான தொகுப்பாகும். இத்தொகுப்பை ஸப்த (- ஏழு) கோஷி என்றும் கூறுவர். இந்த நதிகள் மேலாக அமைக்கப்பட்டிருக்கும் அழகான பாலங்கள் நாளடைவில் கவனக் குறைவினால் (அரசியற் காரணமாயிருக்கலாம்) பொலிவிழந்து காணப்படுகின்றன.

இது போன்றவற்றுள் (போட்டே கோஷி நதியின் மேலாகவுள்ள) புல்பிங் (Phulping) பாலமும் ஒன்று. புல்பிங் என்பதும் இதை அண்மித்துள்ள கிராமத்தின் பெயர்.

ஐந்து கிலோ மீற்றரும் வந்திராது ஒரு வளைவில் - இடம் விட்டு இடம் கொடுக்கும்போது - எமது பேருந்தும் இன்னொரு சிறு மோட்டார் வண்டியும் உரசிக்கொண்டன. அதில் - தவறு யாருடையது - என்பதில் வாக்குவாதம் - பெரும் பாதை தடைப்பட்டது. மேலும் பேச்சுவார்த்தைகள் - கோபதாபங்கள் (இலங்கை - இந்தியாவில் நடைபெறுவது போல) இத்தியாதி நேரங்கடத்தும் நாடகம் தொடர்ந்தது. இறுதியாக, ஊர்காவற்றுறை வாகனத்தில் சில அதிகாரிகள் வந்து மேலும் பல பேச்சுவார்த்தைகளின் பின்னர் - எதோ பணமாற்று நடைபெற்றதுபோல - பயணம் தொடர்ந்தது.

காலநிலை மந்தமாகவே இருந்தது. மழையும் வெயிலும் மாறி மாறித் தோன்றின. இருள் சூழ ஆரம்பித்தது. எல்லோருக்கும் களைப்பின்மேல் களைப்பு. ஒருவாறு ஒன்பதரை மணியளவில் "மல்லா" விடுதியை அடைந்தோம். தொடர்ந்து

ஏனைய யாத்திரீகரும் வந்து சேர்ந்தனர். பெருமூச்செறிய சிறிது இளைப்பறினோம். பெருந்திருப்தியுடன் நல்ல குளிப்பு - பின்னர் இரவுணவு தயாரானது. தாமதியாது சென்று சுவைமிகு கறிகளுடனான விதவித கறிகளுடன் திருப்தியாக அக்கடமையை நிறைவு செய்தோம்.

முன்னர் விட்டுச் சென்ற பயணப் பெட்டிகள் கிடைக்கப் பெற்றோம். உடமைகள் உரியவாறு தத்தம் இடங்களைப் பிடித்துக் கொண்டன. புதிதாகச் சேகரித்த ருத்ராக்கஷங்களும் புண்ணிய தீர்த்தப் பிரசாதங்களும் தத்தமக்குரிய விசேஷ இடங்களில் இடங்கொண்டன.

யாத்திரீக அன்பர் சிலர் அதிகாலை ஐந்து மணியளவில் பசுபதிநாத் கோவில் தரிசனம் செய்ய ஆவல் கொண்டனர். எனக்குப் பன்மடங்கு சந்தோஷம். கோவிலுக்குப் போகும்போது கொண்டு செல்ல வேண்டியவற்றையும் ஆயத்தப் படுத்தியதோடு நிம்மதியான ஒரு பெருமூச்சு.

நீண்ட இடைவெளிக்குப் பின்னர், இங்கிலாந்து உறவுகளுடன் தொலை பேசித் தொடர்பு - தொடர்ந்து நிம்மதியான உறக்கம்.

ஜூலை 28: அதிகாலை எழுந்து காலைக் கடன்கள் முடித்துக் குளித்து விட்டு பசுபதிநாதர் தரிசனத்துக்கு, நால்வருடனும் செல்ல ஆயத்தமானேன். சமையலறையில் சூடான காப்பி தயார் என்ற கூவல் கேட்டதும் அதையும் அருந்தி அவனருள் வேண்டி ஆலயம் செல்லப் புறப்பட்டோம்.

பாலைஷப் பிரச்சினை. கோவிலுக்குப் போகும் வழி சரியாகத் தெரியாது. வசதியாக கூலிமோட்டாரில் (taxi) செல்லத் திட்டமிட்டுச் செயற்படுத்தினோம்.

எங்கு பார்த்தாலும் காவி உடையில் பக்தர்கள் ஒழுங்காக வரிசையில் சேர்ந்து மெல்ல மெல்ல நடந்தவாறே இருந்தனர்.

காலணிகள் - புகைப்படக் கருவிகள் முதலானவற்றைப் பிரத்தியேகக் குடில் ஒன்றில் பாதுகாப்பாக வைப்பதற்கு சாரணர் இயக்கம் பெரிதும் உதவிபுரிந்தவாறே இருந்தனர்.

எங்கு போவது என்பதறியாமல், ஏதோ ஒரு வரிசையில் நாமும் சேர்ந்துகொண்டோம். பள்ளிச் சிறுவர்கள் (சிறுவர் சாரணப் பிரிவினர்) அன்புகலந்த மரியாதையுடன்

பக்தர்களை ஒழுங்காக வரிசையில் அனுப்புவதும் பக்தர்கள் நன்கு அனுசரித்து கிரமமாக ஆலயத்தை நோக்கிச் செல்வதும் அழகாகவும் மெச்சத்தக்கனவாயும் இருந்தன.

அதிஷ்டவசமாக நாங்கள் சென்ற வரிசை விரைவாகவே மூலவர் பசுபதிநாத் சந்நிதியை அடைந்தது. பல்வேறு திக்குகளிலிருந்தும் பக்தர் கூட்டம் வரிசை வரிசையாக வந்தவண்ணமே இருந்தது.

அன்றைய தினம் திங்கட்கிழமை. திங்கட்கிழமை எல்லாமே பசுபதிநாத் ஆலயத்துக்கு பெருமளவு கூட்டம் கூடுமாம். ஆனால், அன்றைய தினம், நேபாள நாட்காட்டியின்படி அதி விசேஷ நாள் என்பதை 'ஒருவகையான' சம்பாஷனை மூலம் அறிந்துகொண்டோம். எங்கள் அதிஷ்டமும் பேரதிஷ்டந்தான்.

தங்கத்தாலான கோபுரத்தைத் தரிசித்தோம். கோவிலின் முன்னுள்ள நந்தி விசேஷமானது. நல்ல தரிசனம் கிடைத்தது.

கோவிற்பாதுகாப்பாளர் பலர் கடமையிலிருந்தனர். புகைப்படக் கருவிகள் எதுவும் கோவிற்பிரகாரத்தினுள்ளே எடுத்துச் செல்லமுடியாது. இதில் அவர்கள் மெத்தக் கண்டிப்பாயிருந்தனர்.

பலவேறு பக்தர் குழுக்கள் நடனம் ஆடியவாறே ஆலயத்தை நோக்கிச் சென்ற வண்ணமிருந்தனர்.

பசுபதிநாத் மூலஸ்தானத்தை அடைந்ததும் விரைவாகவே தரிசனம் செய்து நகர வேண்டும். இல்லையெனில் தொண்டர்கள், பக்தர்களை நகர்த்தியவண்ணமே இருந்தனர். நீண்ட வரிசையில் சென்று ஒருமணி நேரத்தின் பின்னர் - தரிசனம் முடிந்ததும் நந்திக்கு முன்பாக உள்ள தீர்த்தத் தொட்டியிலிருந்து தீர்த்தத்தைப் பக்தர்களுக்கு ப்ரோக்ஷணம் (மாதிரி ஸ்நானம்) செய்தவாறே இருந்தனர்.

தரிசனம் கிடைத்த மாபெரும் நிம்மதியுடன், எட்டு மணியளவில் கூலி மோட்டார் மூலம் "மல்லா" விடுதிக்குத் திரும்பினோம்.

அடுத்து இரண்டு மணியளவில் லண்டன் திரும்ப விமான நிலையம் புறப்பட வேண்டும். ஏற்கனவே மோட்டார் ஒழுங்கு செய்திருந்தோம்.

இருக்கும் சிலமணி நேரத்தில், மதிய உணவின் பின்னர், பேரக் குழந்தைகளுக்கு ஏதாகிலும் கொண்டுசெல்லவேண்டும் என்ற

அவா எனக்கும் நண்பர் சுவாமிக்கும் மனம் உந்தியது. சீதோஷ்ண நிலை சீராயிருந்தமையால், வேஷ்டியோடு நடந்து யாத்திரிகருக்கு பரிச்சயமான 'தாமேல்' என்ற நகரக் கடைத்தெருப் பகுதியை நோக்கி நடந்தோம்.

பொருட்கள் வாங்குதற்கு இலகுவானது நேபாள ரூபாய்கள்தான் என்பதால் பரவலாக இருக்கும் பணமாற்றுக் கடை ஒன்றில் அவற்றை முதலில் பெற்றுக்கொண்டோம்.

ஆச்சரியமென்னவேனில், எமது குழுவைச்சேர்ந்த இதே நோக்கோடு வந்த ஏனைய யாத்திரிக நண்பர் பலரையும் சந்தித்தோம். நினைவுச் சின்னங்களாக எம்முடன் எடுத்துச் செல்லப் பலரும் பலவகையான பொருட்களை வாங்கி வைத்திருந்தனர். கைலை நாதரின் தரிசனமே வாழ்நாள் பூராவும் நிலைத்து நிற்கக் கூடிய சின்னமல்லவா? வேறேதும் தேவையென எனக்குத் தோன்றவில்லை. தியானத்துக்கு உபயோகமான-நெடுநாட்களாக எண்ணியிருந்த ஒரு கருவி - நேபாள இசைக்கும் கிண்ணம் உடனடியாக நினைவுக்கு வந்தது. அதுவும் காத்தமாண்டுவில் பிரபலமானதொன்றாகும்.

இதை இயக்குதற்கு ஓரளவு பயிற்சி தேவைதான். விற்பனையாளர் சிலர் பொறுமையாகக் கற்றுத்தர முன்வந்தனர். இன்னிசையைக் கேட்ட எனக்கு ஒரு மணியை வாங்குவதில் ஊக்கம் மிகுந்தது. நேபாள முன்னூறு ரூபாவுக்கு எம்மவரில் மூவர் மூன்று மணிகள் வாங்கித் திருப்திப் படுத்திக்கொண்டோம். நண்பர்களுக்குக் கொடுப்பதற்காக பசுபதிநாத் சதுர்முக லிங்கங்கள் இரண்டும் வாங்கி வைத்துக் கொண்டோம்.

அடுத்து, எமது அனுபவமற்ற விடயம் - புடவைக்கடைகள் - பலவற்றைத் தரிசித்தோம். எம்மிருவருக்கும் ஒரே நோக்கு - குழந்தைகளுக்குப் பிடித்தமான உடுப்பு வாங்குவதே. பல்வேறு தெரிவுகள் - பாஷைப் பிரச்சினைகளைத் தாண்டி ..... சைகைகள் மூலம் - பேரம்பேசல் - இத்தியாதி நாடகங்களின் முடிவில் ஆளுக்கொரு உருப்படி வாங்கினோம். இது நல்ல அனுபவமே!

கைலைத் தரிசனத்துக்கு முன்னர் பார்த்த கடைத்தெருக்களையும் தாண்டி, மேலும் சில காட்சிகளைக் கண்டுகழித்த பின்னர்

விடுதி வந்தடைந்தோம். மதிய போசனத்தின் பின்னர், பொதிகளைச் சரிபார்த்து விமான நிலையத்துக்குப் போக ஆயத்தமானோம்.

யாத்திரீகர் யாவரும் இணைந்து இன்மு கங்கள் நிறைந்த நேபாள ஷேர்ப்பாக்களுக்கு சந்தோஷமாக அமெரிக்க டாலர்களை அன்பளித்து புகைப் படங்களும் எடுத்துக் கொண்டோம்.

குறிப்பிட்ட நேரத்துக்கு மோட்டார் வந்ததும், யாவரிடமிருந்தும் பிரியாவிடை பெற்றபின் புறப்பட்டு விமான நிலையத்தை அடைந்தோம்.

வழமையான விதிமுறைப்படி வெளியேறும் கிரமங்களைப் பூர்த்திசெய்து இரண்டு மணி நேரத்தின் பின்னர் (மாலை ஐந்து மணிளவில்) விமானம் புறப்பாடு செய்யும் நிலையத்தை நோக்கி உட்செல்வதற்கு ஆயத்தமானோம்.

இதில், எனது நினைவில் இருப்பது - கத்மண்டு திரிபுவன் விமான நிலைய வெளியகல்வு அதிகாரி எனது "பாஸ்போர்ட்"டைப் பார்த்ததும், ஆச்சரியமாக என்னை நோக்கி - ஆவல் மேலிட்டவராய் கைலத் தரிசன அனுபவம் பற்றி விசாரிக்க ஆரம்பித்தார். சுருக்கமாக எனது அனுபவங்களைக் கூறும்போதுதான் அவர் ஏன் அப்படி விசாரித்தார் என்பதை ஊகித்தேன். அது என் (71) வயதாயிருக்கலாம்!

எனக்கோ, அடுத்த தரிசனம் எப்போ என்ற ஆவலும் உள்ளூர் ஆரம்பித்துவிட்டது. அந்த ஏக்கத்திலேயே விமானத்துள்ளே பிரவேசித்தேன் .எனது சிந்தனைகள் மீளாய்வுக்குட்பட்டது. "எடிஹாட்" விமானம் புறப்பட்டு "அபுதாபி"யில் தரிக்கும் வரை (உணவு இடைவேளைகள் உட்பட) இச் சிந்தனை ஓட்டம் தொடர்ந்தது.

"அபுதாபி" யில் போதிய நேரம் இருந்ததால், நல்லதொரு ஸ்நானம் செய்து இளைப்பாற அவகாசம் கிடைத்தது. பின்னர் தொடர்ந்த பிரயாணம் சுமுகமாகவே இருந்தது.

அடுத்த நாள் (ஜூலை 29) காலை சூரியோதயத்தின்போது (ஏழரை மணி) லண்டன் விமான நிலையம் இறங்கப் போவதை விமான அறிவிப்பாளர் கூறியதும் எட்டிப் பார்த்தேன் - ஆஹா..... புலம் பெயர்ந்த நாட்டின் நளினைத்தை விபரிக்க முடியுமா? ஒலிம்பிக் மைதானம் தோன்றியதும் ஒரே பூரிப்பு.

விமானம் இறங்கியதும், நாட்டின் உட்புகு விதிமுறைகளை வழமைபோல நிறைவுசெய்து - நண்பர்களிடமிருந்து பிரியாவிடை பெற்ற பின்னர் - கைலாசம் கண்ட மாபெரும் வாழ்நாட் திருப்தியுடன் இன்பமாக இல்லம் சேர்ந்தோம்.

"ஓம் நமசிவாய"

"கண்டேன் கைலாசம்" முற்றும்

□□□

குறும்பாக்கள்

கவிமணி நீலா பாலன்

பணம்

அகைத்துக்கும் பணத்தான் ஓய் ஏன்
ஆச்சிமாக்கும் பிடிக்கும்புதுப் பாண்
நிகைத்ததை முடிப்பதற்கும்
நிகைத்தபடி ரூப்பதற்கும்
பணம், காசு போதும்... அது தோண்.

வாய்

அக்கா, நம் மொடிருந்த அம்மா
அவாறணர்ந்து போனபின்நாம் சும்மா
எக்காஹம்... எந்நாஹம்...
எவ்விடத்த ழும்எங்கும்
பொய்க்குகிட மீக்கை... அது ரம்மா.

சேம்பு

உறைப்பவற்றைச் சேம்புது நன்று
உள்ளாதனைக் காப்பாற்றிட முந்து
உறைத்ததை ஒரு உள்ளதுவும்
கூடுப்பினருந் தெப்பொழுதும்
தகைக்கவைக்கும் உள்ளைஎன்றும் நம்பு.

எல்லை

எதுஎதுக்கும் எல்லைஎன்று எவண்டும்
கீழ்க்கையென்றால் எதுவும்எல்லை தாண்டும்
கதவும்எல்லை, சுவரும்எல்லை,....
கட்டுப்பாடும் கீழ்க்கையென்றால்...
எவ்வையுடம தவநுசெய்யத் தூண்டும்.

விருது

விருது,பட்டம், பரிசுஎன்று ஓடி
விழுந்துவிழுந் தெழுந்துகூறடி தாடி
அரங்குஅரங்காய் ஏறிஏறி
அந்முகங்கள் தேடி ழயா
"புகுந்து" எனஎனார் விருதெப்பெற்றார் போடி.

எழுதத் தூண்டும் எண்ணங்கள்

பேராசிரியர் துரை மனோகரன்

ஆழிய ஆட்டம் என்ன?

இலங்கையின் அரசியலைப் பொறுத்த வரையில், எப்போதுமே கோமாளிக் கூத்துகளுக்குக் குறைவில்லை. இத்தகைய கோமாளிக் கூத்துகளைக் குறைவில்லாமல் நடத்திவருபவர்கள், நாட்டில் உதவாக்கரைகளாக விளங்கும் பேரினவாதிகளே. அன்றைய கே.எம். பி. ராஜரத்னா முதல் இன்றைய ஒன்றிணைந்த எதிர்க்கட்சிக் கூட்டணி வரை பேரினவாத சக்திகள் இனவாதத்தைக் கிளப்பியே தங்களைத் தக்கவைத்துக்கொள்கின்றன. இன்றைய பேரினவாதக் கூட்டணியின் ஒப்புயர்வற்ற தலைவர், முன்னாள் ஆட்சியாளரே ஆவர். அவரைச் சுற்றி ஒரு கூட்டம் எப்போதும் இருக்கும். தம்மைச் சுற்றி ஓர் ஒளிவட்டம் இருப்பதைப் போல அவர் அதைக் காட்டிக்கொள்வார். அண்மைக்காலமாக அவர் எந்தக் கூட்டங்களில் பேசும்போதும், தமக்குப் பின்னால் ஒரு கூட்டத்தை நிற்கச் செய்வது அவரது புதிய வழக்கமாகத் தொடங்கியுள்ளது. தமக்குப் பின்னால் ஒரு பெரிய மக்கள்கூட்டமே இருக்கிறது என்று காட்டுவதற்கான ஒரு புதிய முயற்சி போலும்!*

காலங்காலமாக இலங்கையில் வளர்ந்து வந்த பேரினவாதத்தின் உச்சக்கட்டக் கூட்டணியாக இப்போது ஒன்றிணைந்த எதிர்க்கட்சிக் கூட்டணி விளங்குகிறது. அதன் பிதாமகராக முன்னாள் ஆட்சியாளர் திகழ்கிறார். அவரது பேச்சும், செயலும் இனவாத நஞ்சைக் கக்குவதாகவே அமைந்துள்ளன. தமிழ்மொழியில் தேசியகீதம் பாடினால் எதிர்ப்பு. அரசியல்திட்டத்தைப் புதுப் பித்தால் எதிர்ப்பு. மாகாணசபைகளுக்குக் காணி, பொலிஸ் அதிகாரம் வழங்கினால் எதிர்ப்பு. வடக்கு கிழக்கை அபிவிருத்தி செய்தால் எதிர்ப்பு குற்றவாளிகளுக்கு எதிராக நடவடிக்கை எடுத்தால் எதிர்ப்பு என எதற்கெடுத்தாலும் எதிர்ப்பு எதிர்ப்பு எதிர்ப்பு. இதைத் தவிர முன்னாள் ஆட்சியாளரிடமும்,

அவரது சகாக்களிடமும் வேறு எந்த அரசியல்கொள்கைகளும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. மக்களைக் குழப்புவதையே தமது பெரும் இலட்சியமாகக் கொண்டு அவர்கள் செயற்படுகின்றனர்.

முன்னாள் ஆட்சியாளரின் இப்போதைய ஒரே இலட்சியம், இழந்த தமது ஆட்சியை மீண்டும் பெற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்பதே. அதன்மூலம், தமக்கும், தமது குடும்பத்துக்கும் எதிரான பிரச்சினைகளை நிவர்த்தி செய்து கொள்ளலாம், அரசியல் எதிரிகளைப் பழிவாங்கலாம் என்பதே அவரின் ஒரே நோக்கம். அதற்காக அவர் படும்பாடு சொல்லுந்தரமன்று. பூசை புனஸ்காரங்களில் ஈடுபடுவது. கடலில் மிதப்பது. ஞானத்தந்தை போல நடிப்பது என ஆட்சியைப் பிடிப்பதற்காக மனிதர் தலைகீழாக நிற்கிறார். ஆனால், அவருக்கு ஒன்றுமட்டும் புரியவில்லை. மக்கள் ஆதரவு இன்றி மகத்துவம் பெறமுடியாது. தமக்காகவும், தம் குடும்பத்துக்காகவும் அவர் அயராது உழைத்தார். நாட்டை நடுத்தெருவில் விட்டார். ஆனாலும், இதையெல்லாம் உணராத, உணரமுடியாத பாமரச் சனங்களும், சில சுயநலவாத அரசியல்வாதிகளும் அவரையே தமது பெருந்தலைவராகக் கருதுகின்றனர்.

பேரினவாதிகளின் பெருமைமிகு தலைவராக விளங்கும் முன்னாள் ஆட்சியாளர், தற்போது சொல்லொணாச் சோகத்தில் மிதந்து கொண்டிருக்கிறார். அவருக்கும், அவரது உறவினர்களுக்கும் எதிரான பல சிக்கல்களுக்கு அவர் முகம் கொடுக்கவேண்டிய நிலை அவருக்கு ஏற்பட்டுள்ளது. எந்தப் பக்கம் திரும்பினாலும், எதிர்பாராத பிரச்சினைகள் அவரை எதிர்பார்த்துநிற்கின்றன. “சோதனைமேல் சோதனை போதுமடா சாமி” என்று அலறும் நிலையில் அவர் இப்போது இருக்கிறார். “பிச்சை வேண்டாம் நாயைப் பிடி” என்பதைப் போல, தமக்கும், தமது சுற்றத்தவர்களுக்கும் எதிரான சட்ட நடவடிக்கைகளைத் தவிர்த்தால்,

தாம் அரசியலில் இருந்து ஒதுங்கிக்கொள்வதாக நாட்டின் முக்கியஸ்தர் ஒருவருக்கு இரகசியத் தூது விட்டுக்கொண்டிருக்கிறார். எத்தனையோ தமிழ் இளைஞர்களையும், யுவதிகளையும் கூண்டுக்குள் அடைத்து வேடிக்கை பார்த்த அவர், இப்போது தமது மகன் கூண்டுக்குள் இருப்பதைப் பார்த்துக் குய்யோ முறையோ என்று துடிதுடிக்கிறார். “முற்பகல் செய்யின் பிற்பகல் விளையும்” என்பது தமக்குப் பொருந்தாது என்று அவர் நினைத்துவிட்டார் போலும்!

யாராக இருந்தாலும் விதி தனது வழமையை மீறாது. அது தன்பாட்டில் செயற்பட்டுக்கொண்டே இருக்கும். தந்திரங்களாலும், மந்திரங்களாலும் அதனை மாற்றமுடியாது. முன்னாள் ஆட்சியாளரும், அவரது குழுவினரும் செய்த அநியாயங்களுக்கும், அட்டுழியங்களுக்கும் அவர்கள் அதற்குரிய விளைவுகளை அனுபவித்தே தீரவேண்டும். தமிழ்மக்கள் இன்றும் விட்டுக்கொண்டிருக்கும் கண்ணீரின் சாபம் அவர்களைச் சுமமா விடாது. நிச்சயம் அதற்கு அவர்கள் பதிலளித்தே ஆகவேண்டும். புதுக்கட்சி ஒன்றைத் தோற்றுவித்து, தம்மைப் போன்று சிந்திக்கும் ஆதரவாளர்களின் அனுசரணையோடு ஆட்சியை மீண்டும் பிடிக்கலாம் என்று அவர் கனவு காண்கிறார். ஆனால், அவரின் ஆசைகள் எல்லாம் நிச்சயம் நாசமாகவே போகும். விதி அவரைச் சுமமா விடாது. வெளியில் தம்மை மனத்திடம் கொண்டவர் போல அவர் காட்டிக்கொண்டாலும், உண்மையில் அவர் நிலை குலைந்துபோயுள்ளார். கவிஞர் கண்ணதாசனின் வார்த்தைகளில் சொல்வ தாயின், அவர் ஆட்சியில் இருந்தபோது “ஆடிய ஆட்டம் என்ன? பேசிய வார்த்தை என்ன? திரண்டதோர் சுற்றம் என்ன?”

தமிழ்நாட்டின் தேர்தல் திருவிழா

தமிழ்நாட்டில் சட்டசபைத் தேர்தல் சூடுபிடிக்கத் தொடங்கிவிட்டது. ஆளுக்காள், கட்சிக்குக் கட்சி முண்டியடித்துக்கொண்டு தேர்தல் விடயங்களில் மும்முரமாக ஈடுபடத் தொடங்கிவிட்டனர். அ.தி.மு.க. ஒருபுறம், தி.மு.க. - காங்கிரஸ் கூட்டணி மறுபுறம், மக்கள் நலக்கூட்டணி இன்னொரு புறம், பிற கட்சிகள் வேறுபுறம் எனத் தேர்தல் திருவிழா களைகட்டத் தொடங்கிவிட்டது.

அ.தி.மு.க.வினர் வழமைபோலத் தாமே ஆட்சியமைப்பர் என்று நம்புகின்றனர். அதற்கேற்ப “அம்மா” ஜெயலலிதா அதிரடியாகப் பல அறிவிப்புகளைச் செய்துள்ளார். அவரது புதிய அறிவிப்புகள் கணிசமானவர்களைக் கவர்ந்துள்ளன. அவற்றால் கவரப்படாதோரும் உள்ளனர். இலங்கைத் தமிழர்களைப் பொறுத்தவரை, ஜெயலலிதாவின் முன்னைய ஆட்சிகளைவிட இப்போதைய ஆட்சியைப் பெரிதும் விரும்புகின்றனர். இலங்கைத் தமிழர் பிரச்சினையில் அவர் துணிகரமாகச் செயற்பட்டுள்ளார் என்ற கருத்துப் பொதுவாக நிலவுகிறது.

தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தவரையில், ஜெயலலிதா ஆட்சிமீது அதிருப்தியும் நிலவுகிறது. எடுத்ததற்கெல்லாம் “அம்மா அம்மா” என்று அடையாளப்படுத்துவதை எதிரணியினரும், மக்களில் ஒருசாராரும் வெறுக்கின்றனர். வெள்ள நிவாரணம் வழங்கவந்தோரை அ.தி.மு.க.வினர் நடத்திய முறை அநாகரிகமானது. தமிழக அரசால் நடத்தப்பட்ட திருமணங்களில் தம்பதியினரின் நெற்றிகளில் “அம்மா ஸ்ரீக்கர்” ஒட்டப்பட்டமை அருவருப்பானது. அ.தி.மு.க அரசால் வழங்கப்பட்ட வாக்குறுதிகள் பல நிறைவேற்றப்படவில்லை என்று பல ஆதங்கங்கள் மக்களின் மனங்களில் உள்ளன. இவை போன்ற பல அதிருப்திகள் “அம்மா” ஆட்சிக்கு எதிராகத் தமிழ்நாட்டில் நிலவுகின்றன.

இத்தகைய நிலையில், அ.தி.மு.க. அரசு மக்களில் ஒருசாராரின் ஆதரவை இழந்துநிற்கும் நிலையே பொதுவாகக் காணப்படுகிறது. கடந்த தேர்தலில் அ.தி.மு.க பெற்ற அதே செல்வாக்கை இம்முறையும் பெறுவது என்பது கடினமானது. இம்முறை தேர்தலில் அ.தி.மு.க ஆட்சி கலைந்துவிட்டால், எதிர்காலத்தில் மீண்டும் அதனைக் கட்டியெழுப்புவது முன்னரைப்போல இலகுவான காரியம் அன்று. அதற்குக் காரணம், ஜெயலலிதா எதிர்கொண்டுள்ள பிரச்சினைகளை ஆகும்.

எதிர்வரும் தேர்தலில் தி.மு.க.வுக்கான வெற்றி வாய்ப்பு சற்றுப் பிரகாசமாகவே உள்ளது எனலாம். அ.தி.மு.க மீது மக்கள் மத்தியில் ஏற்பட்டுவரும் அதிருப்தியை, ஸ்டாலின் “நமக்கு நாமே” என்ற தமது சூறாவளிச் சுற்றுப்பயணம் மூலம் சாதாரியமாகப் பயன்படுத்திக் கொண்டார். அ.தி.மு.க.வின்

தோற்றத்தின் பின்னர், எம்.ஜி.ஆர் காலத்தைத் தவிர்த்துத் தேர்தல்களில் பொதுவாக தி.மு.க.வும், அ.தி.மு.க.வும் மாறிமாறி ஆட்சி புரிந்துவந்துள்ளன. அந்த முறையில் பெரும்பாலும் இம்முறை தி.மு.க.வுக்கு ஆட்சி அதிர்ஷ்டம் ஏற்படலாம்.

தமிழ்நாட்டில் குடும்ப ஆட்சியையும், ஊழலையும் அறிமுகப்படுத்திய “பெருமை” நிச்சயமாகக் கருணாநிதியையே சாரும். ஊழலை வளர்த்தெடுத்த “பெருமை” ஜெயலலிதாவுக்கு உரியது. அண்ணாத்துரைக்குப் பின் தி.மு.க ஒரு குடும்பக் கட்சி என்று தெரிந்தும், அதைப் பொருட்படுத்தாதவர்களாகவே தமிழ்நாட்டு மக்கள் உள்ளனர். தாராளவாதத்துக்குத் தமிழ்நாட்டு மக்கள் பெயர்போனவர்கள். அவர்கள் எதையுமே கண்டுகொள்வதில்லை.

இலங்கைத் தமிழ்மக்களைப் பொறுத்த வரையில், கருணாநிதியின் அரசியல்மீது அவர்கள் நம்பிக்கை கொண்டவர்கள் அன்று. கருணாநிதி சந்தர்ப்பவாதத்தின் தனிச் சிகரம் என்ற கருத்தே அவர்களிடம் உண்டு. அரசியலுக்கு அப்பால் கருணாநிதிமீது இலங்கைத் தமிழர்களுக்கு ஓர் அபிமானம் இருப்பதை மறுப்பதற்கில்லை.

இம்முறை மக்கள்நலக் கூட்டணி என்ற ஒரு புதிய கூட்டணியும் தமிழ்நாட்டுத் தேர்தல்களத்தில் இறங்கியிருக்கிறது. வை.கோ, திருமாவளவன் போன்றோரது கட்சிகளோடு கம்ப்யூனிஸ்ட் கட்சிகளும் இக்கூட்டணியில் இணைந்துள்ளன. தி.மு.க., அ.தி.மு.க ஆகியவற்றின் ஊழல் ஆட்சிகளுக்கு எதிராக ஒன்றிணைந்து செயற்படுவதாக அவர்கள் கூறிவருகின்றனர். தமிழ்நாட்டில் புதிய அரசியல் கலாசாரத்தை ஏற்படுத்தப்போவதாகவும் அவர்கள் முழங்கிவருகின்றனர். ஆனால், மக்கள் ஆதரவு எந்தளவுக்கு இவர்களுக்கு இருக்கப் போகிறது என்பது தெரியவில்லை. இத்தலைவர்களமீது இயல்பாகவே இலங்கைத் தமிழ்மக்கள் அபிமானம் வைத்துள்ளனர்.

அ.தி.மு.க.வைத் தவிர, அநேகமாக மற்றைய கட்சிகள் எல்லாம் நடிகர் விஜயகாந்தின் தே.தி.மு.க.வைத் தமது கட்சிகளுடன் இணைத்துத் தேர்தல் கூட்டணி வைத்துக்கொள்ள விரும்புகின்றன. இத்தனைக்கும் விஜயகாந்த் அப்படி ஒன்றும் பெரும் செல்வாக்கு மிக்க அரசியல்வாதியும்

அல்லர். நடிகராக இருந்துகொண்டு ஆசையால் அரசியலுக்கு வந்தவர். தமது கட்சிக்காரர்களையே பகிரங்கமாக அடித்து நொறுக்குபவர், ஊடகவியலாளர்மீது எச்சில் துப்புபவர், வன்முறைகளைத் தூண்டு பவர் என்றெல்லாம் அவர்மீது பலத்த விமர்சனங்கள் உண்டு. அவ்வாறு இருக்க, அவரை ஒரு பொருட்டாகக் கருதி, அவரது கட்சியோடு கூட்டணி வைத்துக்கொள்ள மற்றைய கட்சிகள் துடியாய்த் துடிப்பது ஏன் என்று புரியவில்லை.

இதை எழுதிக்கொண்டிருக்கும்போது கிடைத்த செய்தியின்படி, தமிழ்நாடு பா.ஜ.க கூட்டணியில் விஜயகாந்தை முதல்வர் வேட்பாளராக ஏற்றுக்கொள்ளவும் தயார் என்று கூறப்பட்டுள்ளது. ஆனால், இதற்கான பதில் விஜயகாந்த் பக்கம் இருந்து இன்னமும் வரவில்லை. தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தவரையில், பா.ஜ.க.வே தேர்தலில் தடுமாறிக்கொண்டிருக்கிறது. இந்த இலட்சணத்தில் தே.தி.மு.க.வுக்கு அது முதல்வர் வேட்பாளர் பட்டயம் கொடுக்க இருக்கிறதாம்!

டாக்டர் ராமதாஸின் பா.ம.க. என்று ஒரு கட்சி இருக்கிறது என்று பலருக்கும் தெரியும். அதுவே அவருக்குப் போதுமானது. யாராவது ஒருவர் அக்கட்சியில் வெல்லக்கூடும். பெயருக்கு மேலும் பல கட்சிகள் தமிழ்நாட்டில் உள்ளன. ஒருமுறையாவது அவற்றின் பெயர்கள் மக்களின் காதுகளில் பட்டாலே போதும். அக்கட்சிகள் ஜன்ம சாபல்யம் அடைந்துவிடும். அதற்கு மேல் அக்கட்சிகளுக்கு என்ன தேவை?

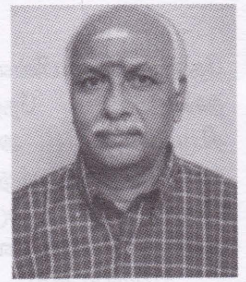
தமிழ்நாடு உண்மையிலேயே பல விந்தைகளைக் கொண்ட மாநிலம். தமிழ்நாட்டின் சில முதலமைச்சர்கள், கட்சித் தலைவர்கள் தமிழர்கள் அல்லர். எம்.ஜி.ஆர் மலையாளி. கருணாநிதி தெலுங்கர் (அவரது தெலுங்குப் பெயர் தட்சணாமூர்த்தி). ஜெயலலிதா கன்னடர். விஜயகாந்த் தெலுங்கர். நல்லவேளையாக ரஜனிகாந்த் இந்தப் பட்டியலில் இதுவரை இணையவில்லை. “வந்தவரை வாழவைக்கும் தங்கத் தமிழ்நாடே” என்று கருணாநிதி பராசக்தியில் வசனம் எழுதியதும் இதனால்தான் போலும்! ஆனால், இந்தியாவின் மற்றைய மாநிலங்களில் தமிழர் ஒருவர் முதலமைச்சராக வரமுடியுமா என்பது தொடர்ந்தும் வினாவாக மட்டுமே இருக்கமுடியும்.

□□□

தமிழகச் செய்திகள்

கே.ஜி.மகாதேவா

'தமிழ்த் தாத்தா' உ.வே.சா. பிறந்த நாளில் நனைவு இல்லம் அமைக்க முயற்சிகள்

'தமிழ்த் தாத்தா' என்று அழைக்கப்படும் உ.வே.சாமிநாத ஐயரின் நூற்று அறுபத்தொராவது பிறந்தநாள் கடந்தமாதம் பத்தொன்பதாம் திகதி கொண்டாடப்பட்ட நிலையில், சென்னையில் அவர் வாழ்ந்த வீட்டில், தமிழக அரசுநினைவு இல்லம் கட்டுவதற்கான முயற்சிகளை மூத்த தமிழறிஞர்கள் மேற்கொண்டனர். பாரதி பிறந்த எட்டயபுரம் வீட்டை நினைவுஇல்லம் ஆக்கியிருப்பதோடு, பாரதியார் வாழ்ந்த திருவல்லிக்கேணி வீட்டையும், அரசுநினைவில்லம் ஆக்கியிருப்பதுபோல, திருவல்லிக் கேணியில் வாழ்ந்த உ.வே.சா.வீட்டிலும், இடிக்கப்பட்ட இடத்தில் அவரது நினைவு இல்லத்தை அரசு கட்டிக்கொடுக்கவேண்டும் என்று பிறந்தநாளில் தமிழறிஞர்கள் அரசை வலியுறுத்தினார்கள்.

கும்பகோணம் அருகேயுள்ள உத்தமநாண புரத்தில், 1855ஆம் ஆண்டு பெப்ரவரிமாதம் 19ஆம் திகதி பிறந்த உ.வே.சா, சென்னை மாநிலக் கல்லூரியில் தமிழாசிரியராகப் பணியாற்றிய காலத்தில், திருவல்லிக்கேணி திருவட்டைஸ்வரன் பேட்டையிலுள்ள ஒரு வீட்டில் இருபது ரூபாய் மாதவாடகையில் வசித்துவந்தார். சில ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர் அந்தவீட்டை அவரே விலைக்குவாங்கி, தனது ஆசிரியர் நினைவாக 'தியாகராசவிலாசம்' என்று பெயர் வைத்தார். பழந்தமிழ் இலக்கியங்களான புறநானூறு, குறுந்தொகை, சிலப்பதிகாரம் உள்ளிட்ட காப்பியங்களைத் தனது வாழ்நாள் முழுவதும் தேடித்தேடிக்கண்டெடுத்து சேகரித்து நூல்களாகவும் உ.வே.சா. வெளியிட்டார். இவரது 'தியாகராசவிலாசம்' இல்லத்துக்கு, வங்கக் கவிஞர் ரவீந்திரநாத் தாகூர் வந்திருக்கிறார்.

1942ல் ஏற்பட்ட இரண்டாம் உலகப்போரின் போது சென்னையிலிருந்து வெளியேறி, திருக்கழுக்குன்றத்திலுள்ள திருவாவடுதுறை ஆதீனத்துக்குச் சொந்தமான இடத்தில் உ.வே.சா. வசித்ததும், இவரது உறவினர்களின் பராமரிப்பில்

இருந்த இவர் இல்லம் விற்பனையாகி, 2012 செப்டெம்பரில் வீட்டின் உள்பகுதி இடிக்கப்பட்டது. பின்னர் 2014ல் இந்த வீடு முற்றாக இடிக்கப்பட்டது. இன்று காலிமனையாகக் காட்சிதரும் அந்த இடத்திலேதான் உ.வே.சா. நினைவு இல்லம் அமைக்கப்பட வேண்டுமென்று தமிழறிஞர்களுடன் பத்திரிகைகளும் கூட்டாக அரசுக்குக் கோரிக்கை எழுப்பிவருகின்றன.

சங்க இலக்கியங்கள், காப்பியங்கள், புராணங்கள் அழிந்துவிடாமல் தொகுத்து அச்சிட்டு நூல்களாக்கிய உ.வே.சா. போக்குவரத்து வசதிகள் எதுவுமில்லாத அந்தக் காலத்திலேயே செய்திருக்கும் அரும்பணிக்காக அவரை, நினைவைப்போற்றிட வேண்டியது தமிழர்தம் கடமையாகும். உ.வே.சா. வாழ்ந்த இடத்தில் நினைவு இல்லத்தை அரசு அமைக்க வலியுறுத்தவேண்டும்.

சிறிசேனாவின் 3ஆவது அரசியலமைப்பு:
தமிழகஅரசியல்கட்சிகள் கொந்தளிப்பு!

"ஈழத்தமிழர்களை நிரந்தர அடிமைகளாக்கவே இலங்கை அதிபர் மைத்திரிபால சிறிசேனா புதிய அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தை அடிமை சாஸனத்தை அறிமுகப்படுத்தி உள்ளார். இந்த அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தில் சமஷ்டி அமைப்புக்கு இடமில்லை. தமிழர்களுக்குச் சமஉரிமை வழங்காமல் ஏமாற்றும் புதிய அரசமைப்புச் சட்டத்தின் நிஜமே மைத்திரிபால சிறிசேனாவின் பாரிய திட்டம்" என்று தமிழக அரசியல் கட்சிகள் தங்களின் கடுமையான கண்டனத்தை வெளியிட்டுள்ளன. இலங்கை ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக்கட்சியின் மத்தியகுழுக்கூட்டம் கடந்தமாதம் கொழும்பில் நடந்தது. இலங்கை அதிபர் சிறிசேனா, தாம் கொண்டுவரும் புதிய அரசமைப்புச் சட்டம் பற்றி உரையாற்றினார். புதிய, இலங்கை அரசியலமைப்புச் சட்டத்தில் சமஷ்டிமுறை கண்டிப்பாக இருக்காது என்று இலங்கை அதிபர் உறுதிப்படுத்தினார்.

மூன்றாவது அரசியலமைப்புச் சட்டத்தில் சமஷ்டிக்கு நாமம்!

ஸ்ரீலங்கா அரசியலமைப்புச் சட்டம் முதன்முதலாக பிரிட்டிஷ் ஆட்சியாளர்கள் காலத்தில் 1948-ல் 'சிலோன்' அரசின் கவர்னரஜெனரலாக இருந்த சோல்பரியால் வடிவமைக்கப்பட்டது. இலங்கை 1948-ல் சுதந்திரம் அடைந்தபின்னர் எஸ்.டபிள்யூ.ஆர்.டி.பண்டாரநாயக்கா காலத்தில் முதல் குடியரசு அரசியல் சட்டம் வகுக்கப்பட்டு, 'சிலோன்' என்பது 'ஸ்ரீலங்கா' என்று பெயரிடப்பட்டு முதலாவது அரசியல் அமைப்புச் சட்டம் 22-5-1972ல் பிரகடனப்படுத்தப்பட்டது. இந்த அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் மூலம் கூட்டாட்சி மற்றும் சமஷ்டி அமைப்பு இல்லாமல் ஒற்றையாட்சி முறையை பண்டாரநாயக்கா நடைமுறைக்குக் கொண்டுவந்தார். இச்சட்டம் மூலம், இலங்கையின் பூர்வகுடிமக்களான ஈழத்தமிழர்களின் உரிமைகள் அங்கீகரிக்கப்படாமல் அப்படியே தூக்கி எறியப்பட்டன! பலமொழிபேசுவோர் உள்ள இலங்கையில், இவர்கள் அனைவரையும் இரண்டாந்தரக் குடிமக்களாக மாற்றிவிடும் வகையில் சிங்களமொழிமட்டுமே ஆட்சிமொழி என்றும் பிரகடனப்படுத்தப்பட்டது!

பிரதமர் எஸ்.டபிள்யூ.ஆர்.டி.பண்டாரநாயக்கா கொலைசெய்யப்பட்ட பின்னர் அவரது துணை வியார் ஸ்ரீமாவோ பண்டாரநாயக்கா ஆட்சியில் அமர்ந்து பின்னர் 1979-ல் ஜே.ஆர்.ஜெயவர்த்தனா காலத்தில் ஏற்கனவே அமுலில் இருந்த இரண்டாம் அரசியலமைப்புச் சட்டம், பிரான்ஸ் நாட்டு அரசியலமைப்புச் சட்டத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு, அனைத்து அதிகாரங்களும் அதிருக்கே என்று வகுக்கப்பட்டு, சகல அதிகாரங்களையும் ஜெயவர்த்தனா கைப்பற்றிக் கொண்டார். இது தமிழின அழிவுக்கு வழி வகுத்தது. அதிபர், சர்வாதிகாரச் சதிராடினார். ஜெயவர்த்தனா வகுத்தளித்த இரண்டாம் அரசியல் சட்டமே 1979 லிருந்து இன்றுவரை நடைமுறையில் நீடிக்கும் அரசமைப்புச் சட்டமே இன்றைய அதிபர் சிறிசேனாவின் மூன்றாம் அரசியலமைப்புச் சட்டம் இயற்ற வழிவகை செய்யப்போகிறது. சமஷ்டி அமைப்புக்கே பட்டைநாமமிட்டு, தமிழர்களுக்குச் சமஉரிமை வழங்காமல் புதிய அரசமைப்புச் சட்டம் ஏமாற்றுகிறது!

“தமிழரின் அரசியல் தீர்வுக்கு சர்வதேச விசாரணை வேண்டும்”

இலங்கை அதிபர் சிறிசேனா கொண்டு வந்திருக்கும் புதிய அரசமைப்புச் சட்டம்

தொடர்பாக, தி.மு.க. தலைவர் கலைஞர் கருணாநிதி வெளியிட்ட கருத்தில், “தங்களின் இனம், மொழி, கலாசாரம், பண்பாடுகளைச் சிதைத்துச் சிறுமைப்படுத்திவரும் இலங்கை இரண்டாம் அரசியலமைப்புச் சட்டம் மாற்றி அமைக்கப்படவேண்டும். தமிழ் மக்கள் மனதில் ஆழ வேரூன்றியிருக்கும் இந்த அச்சத்தைப் போக்கக் கூடியவகையில், தமிழர்கள் விரும்பும் அரசியல் தீர்வுக்குச் சர்வதேசக் கண்காணிப்போடு பொதுவாக்கெடுப்பும், போர்க்குற்றங்களை விசாரிக்க சுதந்திரமான நம்பகமான சர்வதேச விசாரணை வேண்டும். ஈழத்தமிழர்கள் தொடர்ந்து உலக அரங்குகளில் இதனையே வலியுறுத்தி வருகின்றனர். தமிழர்கள் சமஉரிமையோடு, சுயமரியாதையோடு வாழத் தமிழர்களின் கோரிக்கைகள் ஏற்கப்படவேண்டும். நசுக்கப்பட்டு புண்பட்டிருக்கும் ஈழத் தமிழ் இனத்துக்குச் சம உரிமை, சமஷ்டிமுறை அங்கீகரிக்கப்படவேண்டும். இலங்கையின் சிக்கலான பிரச்சினைக்கு இதுவே நிரந்தரத் தீர்வாகும்” என்று வலியுறுத்துகின்றார்.

புதியஅரசமைப்புச்சட்டம், சமஷ்டி முறைக்கு கதவடைப்பு!

இலங்கை அதிபர் சிறிசேனா சமஷ்டி அமைப்பை ஏற்கமுடியாது என்று தனது மூன்றாவது அரசியலமைப்புச் சட்டத்தில் கூறியிருப்பது தமிழினத்தை அழிக்கும் மற்றுமொரு செயல் என்று மார்க்ஸிய கம்யூனிஸ்ட் கட்சி தமிழ்மாநிலத் தலைவர் ஜி.ராமகிருஷ்ணன் தெரிவித்துள்ளார். அதிபர் சிறிசேனா அறிமுகப்படுத்திய உத்தேச மூன்றாவது அரசியல் திருத்தச் சட்டம் பற்றி ஜி.ராமகிருஷ்ணன் மேலும் கூறுகையில், “புதிதாக இயற்றப்பட்டுள்ள அரசியல் அமைப்பில் சமஷ்டிக்கு இடமில்லை என்று இலங்கை அதிபர் சிறிசேனா அறிவித்திருக்கிறார். சிங்களவர்களைப் போலவே இலங்கைத் தமிழர்களும் பூர்வகுடிமக்கள்தான். சமஷ்டி அமைப்பை ஏற்கமுடியாது என்று அறிவித்திருப்பது மிகவும் கண்டனத்துக்குரியது. சமத்துவம் வழங்கப்படுவதன்மூலம் மட்டுமே அங்கு ஜனநாயகச் சூழலை ஏற்படுத்தமுடியும். இலங்கையிலுள்ள மாகாணசபை அரசுகளுக்கு காவல்துறை, நில, நிர்வாக அதிகாரங்கள் வழங்கப்படவேண்டும். மூன்றாவது அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தில் சமஷ்டி அமைப்புக்கு உத்தரவாதம் கொடுக்கவேண்டும் என்று இலங்கை ஜனநாயகசக்திகளும், சர்வதேச அளவிலான மனித உரிமை மற்றும் ஜனநாயக அமைப்பு நாடுகளும் உரிய நிர்வாகத்தைக்

கொடுக்கவேண்டும் என்றும், இந்திய அரசு தனக்குள்ள பொறுப்பைத் தட்டிக் கழிக்கக் கூடாது என்றும் மார்க்ஸிய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் தமிழ்நாடுமாநில செயற்குழு வலியுறுத்துகிறது” என்று தெரிவித்துள்ளார்.

“நசுக்கப்பட்டு புண்பட்டிருக்கும் ஈழத்தமிழினத்துக்கு எந்தவகையில் எல்லாம் கேடுசெய்ய முடியும் எனத் தேடித் தேடிப்பார்த்து இன அழிவுக்கு வழிவகுத்தனர் சிங்கள ஆட்சியாளர்கள். ரஷ்ய நாட்டின் 14ஆம் லூயி மன்னன் போன்று சிங்கள ஆட்சியாளர்கள் தொடர்ச்சியாக செயல்பட்டனர். சர்வாதிகாரச் சதிராடினர்கள். நீதித்துறை, அதிகாரங்களிலும் ஆக்கிரமிப்பு அரங்கேறியது. பாரம்பரியமிக்க இனம் என்பதால், உரிமைகளும், கவுரமும் தரப்படல் வேண்டும் எனும் எண்ணம் இயல்பாகவே இருந்தால்தான் இலங்கையின் சிக்கலான பிரச்சினைக்குத் தீர்வுகாணமுடியும். சிறிசேனா அரசு, ‘சமஷ்டி அரசை’ ஏற்கமுடியாது என அறிவித்திருப்பது மகா கண்டனத்துக்குரியது. மாநிலங்களின் உரிமைகளை அங்கீகரித்து சமத்துவம் வழங்கப்படுவதன் மூலமே இலங்கையில் ஜனநாயகக் குழலை ஏற்படுத்தமுடியும்.

இலங்கையில் இதுவரை உருவாக்கப்பட்ட இரண்டு அரசியல் அமைப்புச் சட்டங்களிலும் சமத்துவம் உத்தரவாதப்படுத்தாத நிலையில் இப்போது மூன்றாவது அரசியல் சட்டஅமைப்பு, புதிய பாணையில் பழைய கள்ளாக இருக்கிறது. இலங்கைத் தமிழர்களின் வாக்குகளையும் பெற்று அதிகாரத்துக்கு வந்துள்ள சிறிசேனாவின் தற்போதைய நிலைப்பாட்டை இலங்கை மற்றும் உலகஅளவிலான ஜனநாயக சக்திகள் நிச்சயம் நிராகரிக்கும். மூன்றாவது புதியஅரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தில் சமஷ்டி அமைப்புக்கு உத்தரவாதத்தை நன்றியுடன் சிறிசேனா அரசு

வழங்கவேண்டும். இலங்கையின் புதிய அரசமைப்புச் சட்டத்தை வடிவமைத்திட, தேவையான வழிகாட்டுதலை இந்தியப் பிரதமர் மோடி இலங்கை அதிபருக்கு வழங்கி அழுத்தம் கொடுக்கவேண்டும். இலங்கை தமிழினப் படுகொலைக்கு பன்னாட்டு நீதிபதிகளைக் கொண்ட விசாரணையால்தான் நீதிகிடைக்கும் என்று ஐ.நா. பொதுச்செயலாளர் பான் கீ மூன் கூறியுள்ளார். இலங்கையில் தமிழ் மக்களைச் சட்டபூர்வ அடிமைகளாக்கும் திட்டத்தை ஐ.நா.மன்றமும், ஜனநாயக சமத்துவத்தை வலியுறுத்தும் நாடுகளும் வேடிக்கை பார்ப்பது, ஈழத்தமிழர்களுக்கு இழைக்கப்படும் மன்னிக்கமுடியாத அநீதியாகும். ஈழத்தமிழர்களுக்கு இறையாண்மையுள்ள அரசியல் சுயநிர்ணய உரிமையை வழங்கிட, தமிழ் ஈழத்துக்கான பொதுவாக்கெடுப்பு, நடத்துவது ஒன்றுதான் ஒரேதீர்வாகும். இந்தியஅரசும் தனக்குள்ள பொறுப்பை உணர்ந்து, இலங்கை அரசை உரியமுறையில் நிர்ப்பந்திக்கவேண்டும்” என்று ஈழத்தின் ஆதரவு தமிழக அரசியல்கட்சிகள், அமைப்புகள் பலத்த கோரிக்கை எழுப்பி வலியுறுத்தியுள்ளன.

□□□

நூல் : **நூனபீடத்தைக் கண்டீன்**
ஆசிரியர் : **கலைஞர் கலைச்செல்வன்**
பதிப்பு : **நவம்பர் 2015**

விலை : **ரூபா 400/=**

எழுத்துலக ஜாம்பவான் ஜெயகாந்தனின் வாழ்க்கை மற்றும் அவரது எழுத்துலக அனுபவங்கள், படைப்புகளின் பரிமாணங்கள் ஆகியவை பற்றி கலைஞர் கலைச்செல்வன் மிகச் சிறப்பாக இந்நூலில் தந்துள்ளார்.

இந்நூலின் ஆசிரியர், ஜெயகாந்தனைச் சந்தித்த வேளையில் பெற்ற அனுபவங்களையும் அவரது படைப்புகளில் தனக்கிருந்த ஈடுபாட்டையும் இருபத்துநான்கு வாரங்களாக தின்கரன் பத்திரிகையில் எழுதிய தொடர்கட்டுரையே நூல்வடிவம் பெற்றுள்ளது.

தனக்கே உரித்தான தனித்துவமான

மொழிநடையில் சுவாரஸ்யம்

குன்றாமல் இந்நூலை

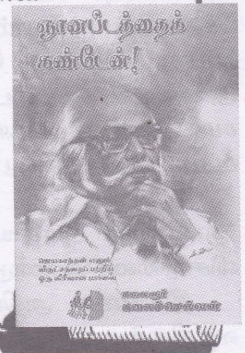
ஆக்கித்தந்த ஆசிரியர்,

பாராட்டுக்குரியவர்.

தொடர்புகளுக்கு:

கலைஞர் கலைச்செல்வன்,

தொலைபேசி: 0774161616

கலாபூஷணம் கே. வானஹத்துவர

சம கால கலைக் கீழ் கலைக் கீழ் கலைக் கீழ்

கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தில் “தமிழோயுசை பாடல்”;

கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கம் மூன்றாவது வருடமாக இசைத்தமிழ் விழாவும் முது பெரும் கலைஞர்க்குத் தலைக்கோல் விருது வழங்கலும் கடந்த ஜனவரி 29.30.31 ஆகிய திகதிகளில் சங்கரப்பிள்ளை மண்டபத்தில் நடத்தியது. முதல்நாள் ஆரம்ப நிகழ்வு பேராசிரியர் சோ. சந்திரசேகரன் தலைமையில் “விஸ்வநாதஜயர் ஜம்புநாதன்” அரங்கில் நடைபெற்றது. கலைக்காவலர் எஸ். தியாகராஜா சரஸ்வதி தம்பதியினர் மங்கல விளக்கேற்றி ஆரம்பித்துவைக்க, தமிழ் வாழ்த்தினை விஸ்வநாதன் அபிநந்தன் பாடினார். அகில இலங்கை ரீதியில் நடத்தப்பட்ட “தமிழிசைப் பாடல்கள்” போட்டியில் வெற்றிபெற்ற மாணவர்களின் நிகழ்வு நடைபெற்றது. “இசைத்தமிழ்” சிறப்பிதழ் வெளியீட்டுரையை ஆட்சிக்குழு உறுப்பினர் தெ.மதுசூதனன் நிகழ்த்தினார். முதற்பிரதியை ஓய்வுநிலை வங்கியாளர் செ. இராகவன் பெற்றுச் சிறப்புச்செய்தார். இசைஅரங்கம் ஒன்றில் இசைக்கலைமணி திருமதி ஹேமவதி கபிலதாஸ் மிடற்றிசை வழங்கினார். இசைஅரங்கம் இரண்டில் இசைநாவலன் செல்லத்துரை குமாரசாமி மிடற்றிசை வழங்கினார். இரண்டு மிடற்றிசைக்கும் அணியிசையை மிருதங்க வித்துவான் சுப்ரமணியம் கமலதாஸ், வயலின் “இசைக்கலைமணி” திருமதி சுவர்ணாங்கி சுகர்தன், மோர்சிங் “கலாவித்தகர்” வி. பிரபா ஆகியோர் வழங்கினார்கள்.

இரண்டாம் நாள் நிகழ்வு 30.01.2016 காலை “கலாநிதி மீராவில்வராயர் அரங்கில்” தமிழிசை வளம் என்ற தலைப்பில் ஆய்வரங்கு பேராசிரியர் சபா.ஜெயராசா தலைமையில் ஆரம்பமானது. “கர்நாடக இசைஉருவாக்கத்தில் தமிழிசையின் பின்புலம்” என்ற தலைப்பில் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக முன்னாள் விரிவுரையாளர் திருமதி ஹம்சானந்தி தர்மபாலன், “தமிழிசை மூவரின் இசை வளம்” என்ற தலைப்பில் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக முதுநிலை விரிவுரையாளர் செல்வி பரமேஸ்வரி கணேசன், “ஈழத்தின் தமிழிசைமரபு” என்ற தலைப்பில் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக முதுநிலை விரிவுரையாளர் தவமைந்தன் தவநாதன் றொபேட் ஆகியோர் ஆய்வுரைகளைச் சமர்பித்து உரையாற்றினார்கள். தெ.மதுசூதனன் அண்மையில் காலமான புதுவைப் பல்கலைக்கழக நிகழ்கலைத் துறைத் தலைவர் கலைஞர் கே. ஏ. குணசேகரன் பற்றிய உரையை நிகழ்த்தினார்.

மாலை நிகழ்வு “உருத்திராபதி இராதாகிருஷ்ணன் அரங்கில்” பேராசிரியர் வ. மகேஸ்வரன் தலைமையில் நாவலப்பிட்டி ஸ்ரீ கதிர்வேலாயுதசுவாமி ஆலய இணை அறங்காவலர் முத்தையா ஸ்ரீகாந்தன், திருமதி யோகலட்சுமி ஸ்ரீகாந்தன் தம்பதியினர் மங்கல விளக்கேற்றி ஆரம்பித்துவைக்க, தமிழ் வாழ்த்தினை செல்வி சாயிலெட்சுமி லோகீஸ்வரன் பாடினார்.

அகில இலங்கை ரீதியில் நடத்தப்பட்ட “தமிழிசைப் பாடல்கள்” போட்டியில் வெற்றிபெற்ற மாணவர்களின் நிகழ்வு நடைபெற்றது.

இசைஅரங்கம் ஒன்றில் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக முதுநிலை விரிவுரையாளர் தவமைந்தன் தவநாதன் றொபேட் மிடற்றிசை வழங்கினார்.

இசைஅரங்கம் இரண்டில் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக முன்னாள் விரிவுரையாளர் திருமதி ஹம்சானந்தி தர்மபாலன் மிடற்றிசை வழங்கினார். இரண்டு மிடற்றிசைக்கும் அணியிசையை மிருதங்கம் நுண்கலைமாணி கணபதிப்பிள்ளை கஜன், வை. வேனிலான், வயலின் “சுருதிவேந்தன்” அ. ஜெயராமன், ச.திபாகரன், கடம் “முதுகலைமணி” நாகரத்தினம் மாதவன், மோர்சிங் “நுண்கலைமாணி” சிங்கராஜா செந்தூரன், “லயநாதபாரதி” ஐ.நிஷாத் ஆகியோர் வழங்கினார்கள்.

மூன்றாம் நாள் மாலைநிகழ்வு “கலாநிதி முருகப்பா பஞ்சாபிகேசன் அரங்கில்” கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத் துணைத் தலைவர் தம்பு. சிவசுப்பிரமணியம் தலைமையில் அகில இலங்கை

நகைவர்த்தகர் சங்கத் தலைவர் ஆ.விஜகுமார், திருமதி மகேஸ்வரி விஜயகுமார் தம்பதியினர் மங்கல விளக்கேற்றி ஆரம்பித்துவைக்க, தமிழ் வாழ்த்தினை திருமதி ஜெயலட்சுமி யூதீஸ்திரன் பாடினார்.

அகில இலங்கை ரீதியில் நடத்தப்பட்ட “தமிழிசைப் பாடல்கள்” போட்டியில் வெற்றிபெற்ற மாணவர்களின் நிகழ்வு நடைபெற்றது.

கலைஞர் கௌரவத்தில் “தலைக்கோல்” விருதுபெறுவோர் தேனிசைவாரி வி.கே. நடராஜா, இசைநாவலன் செல்லத்துரை குமாரசாமி, நர்த்தனதிலகம் திருமதிசாந்தனி சிவநேசன், லயஞான-கலாபமணி க.ப. சின்னராசா ஆகியோர் பெற்றனர். இவர்கள் பற்றிய கௌரவிப்பு உரையை கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்க ஆட்சிக்குழு உறுப்பினர் மு. மனோகரன் ஆற்றினார். நன்றியுரையை கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கப் பதில் செயலாளர் ஆழ்வாப்பிள்ளை கந்தசாமி நிகழ்த்தினார்.

இசைஅரங்கம் ஒன்றில் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக விரிவுரையாளர் திருமதி சுகன்யா அரவிந்தன் மிடற்றிசை வழங்கினார். இசைஅரங்கம் இரண்டில் “சங்கீதவித்துவான்” பொன். ஸ்ரீவாமதேவன் மிடற்றிசை வழங்கினார். இரண்டு மிடற்றிசைக்கும் அணியிசையை மிருதங்கம் “முதுகலைமணி” நாகரத்தினம் மாதவன், மிருதங்க வித்துவான் சுப்பிரமணியம் கமலதாஸ், வயலின் “சுருதிவேந்தன்” அ.ஜெயராமன், கடம் “முதுகலைமணி” நாகரத்தினம் மாதவன் மோர்சிங் “நுன்கலைமாணி” சிங்கராஜா செந்தூரன், ஆகியோர் வழங்கினார்கள்.

சமயகுரவர் வாழ்விற்கு கண்ட அற்புதங்களும் சான்றுகளும்

திருக்கலைய பரம்பரை திருவாவடுதுறை ஆதீனச் சைவசித்தாந்தப் பயிற்சிமையத்தின் பயிற்சியாளர்களினால் தொகுத்த “சமயகுரவர் வாழ்விற்கு கண்ட அற்புதங்களும் சான்றுகளும்” என்ற நூலின் அறிமுகவிழா (07.20.2016) பயிற்சிமைய இயக்குனர் சித்தாந்தச் செம்மல் செ. நவந்தகுமார் தலைமையில் கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தில் நடைபெற்றது.

முதன்மை விருந்தினராக சிறைச்சாலைகள் மறுசீரமைப்பு, புனர்வாழ்வுவளிப்பு, மீள்குடியேற்றம் மற்றும் இந்துமத அலுவல்கள் அமைச்சர் டி.எம்.சுவாமிநாதன் கலந்து சிறப்பித்தார்.

சிறப்பு விருந்தினராக இந்துசமய கலாசாரத் திணைக்களப் பணிப்பாளர் அ. உமாமகேஸ்வரன் கலந்து உரையாற்றினார். நூலின் முதற் பிரதியை ஓய்வுநிலை நீதிபதி ஜே. விஸ்வநாதன் பெற்றுக்கொண்டார்.

நூல் உருவாக்க உரையை சைவப்புவர் ச. செல்லத்துரை நிகழ்த்த, நூல் வெளியீட்டுரையை புனர்வாழ்வு இராஜாங்க அமைச்சின் செயலாளர் திருமதி சாந்தி நாவுக்கரசன் நிகழ்த்தினார். யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் சைவசித்தாந்த முதுகலைமாமணிப் பட்டம் பெற்றவர்களுக்கான கௌரவிப்பு நிகழ்வும், சித்தாந்தரத்தினம் பட்டம் பெற்றவர்களுக்கான பட்டமளிப்பும் நடைபெற்றன.

“தடம்பதித்த தமிழ்த் தேசியம்” அறிமுகவிழா

பேராசிரியர் சி.க. சிற்றம்பலம் எழுதிய “தடம் பதித்த தமிழ்த் தேசியம்” என்ற நூலின் அறிமுகவிழா 13.02.2016 சனிக்கிழமை மாலை 5.30 மணியளவில் தமிழ்ச் சங்கத்தில் பேராசிரியர் சபா. ஜெயராசா தலைமையில் நடைபெற்றது.

இந்நிகழ்வில் வரவேற்புரையை நாவலர் நற்பணிமன்றத் தலைவர் ந. கருணைஆனந்தன் நிகழ்த்தினார். நூலின் அறிமுகவுரையை ஐ.பி.சி தமிழ் செய்திகள் பணிப்பாளர் அ. நிக்ஸன் நிகழ்த்த, நூலின் நயவுரையை பேராசிரியர் சோ. சந்திரசேகரம் நிகழ்த்தினார்.

நூலின் சிறப்புப் பிரதியை சிரேஷ்ட சட்டத்தரணி கே.வி. தவராசா பெற்றுச் சிறப்புச் செய்தார். நூலாசிரியர் பேராசிரியர் சி.க. சிற்றம்பலம் ஏற்புரை வழங்கினார்.

கலை இலக்கியத் திருவிழா

தமிழ்க் கலைஞர் அபிவிருத்தி நிலையம் ஏற்பாடு செய்த கலை இலக்கியவிழா 14.02.2016 கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தில் பேராசிரியர் துரை மனோகரன் தலைமையில் இலக்கியப் புரவலர் ஹாசிம் உமர் முன்னிலையில் நடைபெற்றது.

கலைஞர் கலைச்செல்வன் எழுதிய ஞானபீடத்தைக் கண்டேன் என்ற நூல் அறிமுகமும், கலாபூஷணம் விருதுபெற்ற விருதாளர்கள் கௌரவிப்பும் இடம் பெற்றன.

பேராசிரியர் சபா ஜெயராசா அவர்களின் சிறப்புச் சொற்பொழிவும் நடைபெற்றது. நூல் நயவுரையை திருமதி அன்னலட்சுமி இராஜதுரை நிகழ்த்தினார்.

எழில் பூக்கள் கவிதை நூல், இசைக் குறுந்தகடு அறிமுகவிழா

அவுஸ்திரேலியா கவிஞர் தம்பிப்பிள்ளை நந்திவர்மன் எழுதிய எழில் பூக்கள் என்ற கவிதை நூல், இசைக் குறுந்தகடு அறிமுகவிழா 21.02.2016 கலாபூஷணம் ஆ. இரகுபதி பால ஸ்ரீதரன் தலைமையில் கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தில் நடைபெற்றது.

நூல் நயவுரையை திருமதி வசந்தி தயாபரன் நிகழ்த்த நூலின் முதன்மைப் பிரதியை அகில இலங்கை இந்துமாமன்ற பிரதித் தலைவர் மா. தவயோகராஜா பெற்றுச் சிறப்புசெய்தார். கவிஞரின் கவிதைகளை இளஞ்சிறார்கள் மேடையில் பாடி சபையோரை மகிழ்வித்தனர்.

அறிஞர் சித்திலெப்பை ஆய்வுமன்றம் ஆரம்பம்

சித்திலெப்பை ஆய்வுமன்றம் ஆரம்ப நிகழ்வு 21.02.2016 கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்க விநோதன் மண்டபத்தில் சட்டத்தரணி எஸ்.எம். என்.மரகும் மொளலானா தலைமையில் நடைபெற்றது. செயலாளர் பொறியியலாளர் நியாஸ் ஏ.சமட் வரவேற்புரை நிகழ்த்தினார். பிரதம உரையை பேராசிரியர் ஹரிட் எம். ஸபருள்ளா நிகழ்த்தினார். நடப்பு வருட நிர்வாகிகளும் தெரிவு செய்யப்பட்டனர்.

யாழ் புனித பத்திரிசியார் கல்லூரியில் சிறப்பாக இடம்பெற்ற வீரமாமுனிவர் நினைவு விழா

யாழ்ப்பாணம் புனித பத்திரிசியார் கல்லூரியில் யாழ்ப்பாணத் தமிழ்ச் சங்கத்தின் ஏற்பாட்டில் கடந்த பெப்ரவரி 19ஆம் திகதி மதியம் 2.45 மணிக்கு வீரமாமுனிவர் நினைவு விழா இடம்பெற்றது. யாழ் புனித பத்திரிசியார் கல்லூரியின் அதிபரும் யாழ்ப்பாணத் தமிழ்ச் சங்கத்தின் துணைத் தலைவருமான அருட்திரு. ஜெஹோ செல்வநாயகம் அடிகளார் இந்நிகழ்வுக்குத் தலைமை தாங்கினார். மன்னார் மறைமாவட்டத்தின் கலையருவி அமைப்பின் இயக்குனரும் மன்னார் தமிழ்ச் சங்கத்தின் முன்னாள் தலைவருமாகிய அருட்திரு. தமிழ் நேசன் அடிகளார் “வீரமாமுனிவரும் எழுத்துச் சீர்திருத்தமும்” என்ற தலைப்பில் பல்லாடகக் காணொளியை (PowerPoint Presentation) பயன்படுத்தி சிறப்புரையாற்றினார்.

சிறப்புரையைத் தொடர்ந்து “தமிழ் மொழியில் ஆற்றல் பெறுவதற்குப் பெரிதும் துணைசெய்வது எழுத்துப் பயிற்சியா? கேள்விப் பயிற்சியா? வாசிப்புப் பயிற்சியா?” என்ற பொருளில் மாணவர்களின் சொல்லாடு களம் நிகழ்வு இடம்பெற்றது. மாணவர்கள் மூன்று அணியினராகப் பிரிந்து இந்த நிகழ்வில் பங்கேற்றனர். கோப்பாய் ஆசிரிய பயிற்சிக் கலாசாலையின் பிரதி அதிபரும், யாழ்ப்பாணத் தமிழ்ச் சங்கத்தின் பொருளாளருமான திரு. ச. லக்ஷன் அவர்கள் இந்தச் சொல்லாடுகளம் நிகழ்வுக்கு நடுவராகப் பணியாற்றினார். புனித பத்திரிசியார் கல்லூரி ஆசிரியர் திரு. இ. வசீகரன் நன்றியுரை நிகழ்த்தினார்.

ஏறக்குறைய முந்நூறு மாணவர்கள் இந்நிகழ்வில் பங்கேற்றனர். புனித பத்திரிசியார் கல்லூரி மாணவர்கள் மட்டுமன்றி “அயல் பாடசாலை மாணவர்களும் இந்நிகழ்வில் கலந்துகொண்டனர். ஓய்வுநிலை பேராசிரியை திருமதி. மனோன்மணி சண்முகதாஸ் அவர்களும் மற்றும் குருக்கள், அருட்சகோதரிகள், ஆசிரியர்கள் தமிழ் ஆர்வலர்கள் எனப் பலரும் இந்நிகழ்வில் பங்குகொண்டனர்.

சர்வதேச மகளிர் தினத்தில் பிரதிக்கை செய்வோம்!

சர்வதேச மகளிர் தினம் மார்ச் 8 ஆம் திகதி உலகெங்கும் கொண்டாடப்படுகிறது. நமது நாட்டிலும் இத்தினம் வருடாவருடம் மிக விமர்சயாகக் கொண்டாடப்பட்டுவருகிறது.

இனம், மெழி, கலாசாரம், பெருளாதாரம், அரசியல் முதலிய பலவேறு வேறுபாடுகளை மறந்து பெண்கள் தினம் அனைத்துப் பெண்களாலும் கொண்டாடப்பட்டு வருகிறது. ஆண்களுக்கு இணையாகப் பெண்களும் தங்கள் உரிமைகளைக் கேட்டுப் போராடியதைக் குறிப்பிடுவதற்கான தினமாக இத்தினம் கொண்டாடப்பட்டுவருகிறது.

பெண்களுக்கான பாரபட்சங்களையும் வன்முறைகளையும் ஒழிப்பதற்கான அனைத்துலக உடன்படிக்கையை நமது நாடு 1981லேயே ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. பாலியல் தொல்லை, பெண்கள் மீதான தாக்குதல்கள் போன்றவை தொடர்பாக 1995, 1998 ஆண்டுகளில் மேற்கொள்ளப்பட்ட குற்றவியல் சட்டத்திருத்தங்கள் மூலமாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டபோதும் பெண்கள் பலதரப்பட்ட வன்முறைகளுக்கு உள்ளாகின்றனர். என்பதை இச்சட்டங்களை நடைமுறைப்படுத்துவதிலுள்ள பலவீனத்தையும் சட்டத்தைச் செயற்படுத்துபவர்களின் அக்கறையின்மையையும் காட்டுகிறது.

தகர்ந்து வரும் இன்றைய சமூகக் கட்டமைப்பில் பெண்கள் முகம் கொடுக்கும் பிரச்சினைகள், எதிர்கொள்ளும் சவால்கள் பலதரப்பட்டனவாயுள்ளன. எமது நாட்டில் பெண்களுக்கு எதிராக மேற்கொள்ளப்படும் கொடுமையான துன்புறுத்தல்களை, பாலியல் ரீதியான துன்புறுத்தல்களை அன்றாடம் தினப்பத்திரிகைகளில் படிக்கும்போது மனிதநேயம் கொண்டவர்களது நெஞ்சம் பதறுகின்றது.

அடாவடித்தனமான செயல்களை கொடுமைகளைக் கண்டு மனம் கொதிக்கிறது.

யாழ்ப்பாணத்தில் வித்தியா என்ற மாணவி கூட்டுப்பாலியல் வல்லுறுவுக்கு உட்படுத்தப்பட்ட சம்பவம் நாட்டில் பெரும் எதிர்ப்பையும் கொந்தளிப்பையும் ஏற்படுத்தியது. இது போன்ற சம்பவங்கள் இனிமேல் இடம்பெறமாட்டாது என்று மக்கள் நம்புமளவுக்கு இந்த எதிர்ப்பலைகளைக் காண முடிந்தது.

ஆனாலும் அதன் பின்னரும் இத்தகைய சம்பவங்கள் நடந்த வண்ணமே இருக்கின்றன. சிறுமி சேயா, ஹரிஷ்ணவி ஆகியோர் படுபாதகமாகப் பாலியல் துன்புறுத்தல்களுக்கு ஆளாக்கப்பட்டுக் கொலை செய்யப்பட்டுள்ளனர். 2015 ஆம் ஆண்டு எமது நாட்டில் இடம்பெற்ற 1854 பெண்கள் துஷ்பிரயோகங்களில் 1501 சம்பவங்களில் பாதிக்கப்பட்டோர் 16 வயதுக்கு உட்பட்ட சிறுமிகள் என ஓர் அறிக்கை கூறுகிறது.

யாழ்ப்பாணத்திலும்கூடும் நாளொன்றுக்கு 3 அல்லது 4 முறைப்பாடுகள் கிடைப்பதாக அறிய முடிகிறது.

இத்தகைய பாலியல் துன்புறுத்தல்களில் பெரும்பாலானவை நெருங்கிய உறவினர்களாலும் அயலவர்களாலுமே இடம் பெறுவதாகவும் செய்திகள் தெரிவிக்கின்றன.

வருடந்தோறும் பெரிய அளவில் மகளிர் தினத்தைக் கொண்டாடும் பெண்ணிய அமைப்புக்கள் தமது உரிமைகள் பற்றிக் குரலெழுப்புவதோடு மட்டும் நின்றுவிடாது பெண்களுக்கு எதிரான பாலியல் வன்முறைகள், கொடுமைகளுக்கெதிரான செயற்பாடுகளைத் தடுத்துநிறுத்த ஏற்ற வழிமுறைகளை வகுத்தலும் வகைசெய்தலும் இன்றியமையாதது.

குறிப்பாக இத்தகைய கொடுமைகளுக்குள் அகப்படாது தங்களைப் பாதுகாக்க வேண்டிய முன்னெச்சரிக்கை நடவடிக்கைகளைப் பெண்பிள்ளைகளுக்குக் கற்றுத்தரும் விளிப்புணர்வுக் கருத்தரங்குகள் மற்றும் அறிவுறுத்தல் துண்டுப் பிரசுரங்கள், ஒலி ஒளி ஊடகங்கள் மூலமான பிரச்சாரங்கள் ஆகிய செயற்பாடுகளை நாடளாவிய ரீதியில் முன்னெடுக்கலாம். அதேவேளை பெண்பிள்ளைகளை எவ்வாறு இத்தகைய இடர்களிலிருந்து பாதுகாக்க நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்பதைப் பெற்றோர்களுக்கு அறிவுறுத்த வேண்டும். அவர்கள் தமது பிள்ளைகள் தொடர்பில் அலட்சியமான முறையில் எந்தச் சந்தர்ப்பத்திலும் இருந்து விடாது அவர்களது பிள்ளைகளின் நடவடிக்கைகள் எவ்வாறு உள்ளன என்பது தொடர்பில் அக்கறையுடன் செயற்படுவது அவசியமாகும் போன்ற விளிப்புணர்வுச் செயற்பாடுகளை நாடளாவிய ரீதியில் முன்னெடுக்க வேண்டும்.

சர்வதேச மகளிர் தினப் பிரதிக்கையாக இது மேற்கொள்ளப்படவேண்டும்.

- ஆசிரியர்

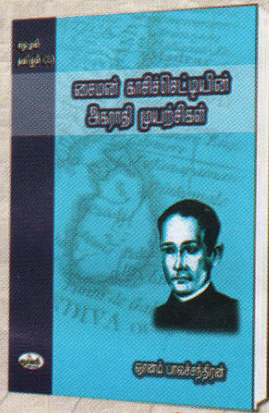

நுழையும் தம்மும்

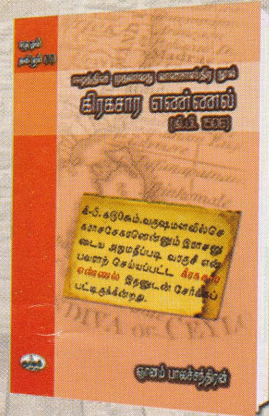
ஞானம் பாலச்சந்திரன்

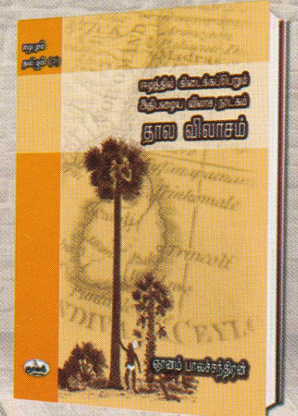
நூல் எண் : 1

நூல் எண் : 2

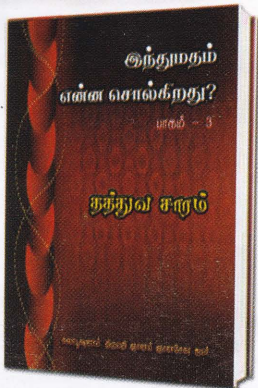

நூல் எண் : 3

நூல் எண் : 4

இந்தமாதம் என்ன சொல்கிறது? - பாகம் 3
'தத்துவ சாரம்'
தீருமத் ஞானம் ஞானசேகர ஜயர்
விலை: ரூபா. 300/=

ஞானம் பதிப்பகம்

3B 46 ஆவது ஒழுங்கை, கொழும்பு 06

+94 11 258 6013 +94 777 306 506

editor@gnanam.info

GNANAM - Registered in the Department of Posts of Sri Lanka under No. QD/45/News/2016

Luckyland

**BISCUIT
MANUFACTURERS**

உலக சாதனை எங்கள் பாரம்பரியம்
பிஸ்கட்டிலும் தான் !

NATTARANPOTHA, KUNDASALE, SRI LANKA.

T: +94 081 2420574, 2420217. F: +94 081 2420740

E: luckyland@sltnet.lk

9 772478 034009

